

Dziennik Urzędowy C 249 E

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 56
30 sierpnia 2013

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
I <i>Rezolucje, zalecenia i opinie</i>		
REZOLUCJE		
Parlament Europejski		
SESJA 2011–2012		
Posiedzenia od 14 do 16 lutego 2012 r.		
Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 127 E z 1.5.2012.		
TEKSTY PRZYJĘTE		
Wtorek, 14 lutego 2012 r.		
2013/C 249 E/01	Zwrot zamkniętej strefy Famagusty jej prawowitym mieszkańcom Oświadczenie pisemne Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie zwrotu zamkniętej strefy Famagusty jej prawowitym mieszkańcom	1
Środa, 15 lutego 2012 r.		
2013/C 249 E/02	Możliwość wprowadzenia obligacji stabilnościowych Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie możliwości wprowadzenia obligacji stabilnościowych (2011/2959(RSP))	2
2013/C 249 E/03	Zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego 2012 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie zatrudnienia i aspektów społecznych w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2012 r. (2011/2320(INI))	4
2013/C 249 E/04	Wkład do rocznej analizy wzrostu gospodarczego 2012 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie wkładu do rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2012 r. (2011/2319(INI))	12

PL

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

2013/C 249 E/05	<p>Wytyczne dla budżetu na rok 2013 - sekcje inne niż Komisja</p> <p>Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie wytycznych dotyczących procedury budżetowej 2013, sekcja 1 – Parlament Europejski, sekcja 2 – Rada, sekcja 4 – Trybunał Sprawiedliwości, sekcja 5 – Trybunał Obrachunkowy, sekcja 6 – Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, sekcja 7 – Komitet Regionów, sekcja 8 – Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich, sekcja 9 – Europejski Inspektor Ochrony Danych, sekcja 10 – Europejska Służba Działań Zewnętrznych (2012/2001(BUD)) .....</p>	18
2013/C 249 E/06	<p>Wieloletni plan dotyczący zachodniego stada atlantyckiego ostroboka pospolitego</p> <p>Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie sytuacji w zakresie proponowanego długoterminowego planu dotyczącego zachodniego stada atlantyckiego ostroboka pospolitego oraz połowów eksploatujących to stado (2011/2937(RSP)).....</p>	20
2013/C 249 E/07	<p>Wkład wspólnej polityki rybołówstwa w produkcję dóbr publicznych</p> <p>Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie wkładu wspólnej polityki rybołówstwa na rzecz wytwarzania dóbr publicznych (2011/2899(RSP)) .....</p>	22
2013/C 249 E/08	<p>Ostatnie wydarzenia polityczne na Węgrzech</p> <p>Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie ostatnich wydarzeń politycznych na Węgrzech (2012/2511(RSP)) .....</p>	27
2013/C 249 E/09	<p>Sytuacja w Rosji</p> <p>Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie zbliżających się wyborów prezydenckich w Rosji (2012/2505(RSP)) .....</p>	30
2013/C 249 E/10	<p>Porozumienie między Unią Europejską a Marokiem dotyczące wzajemnych środków liberalizacyjnych w odniesieniu do produktów rolnych i produktów rybołówstwa</p> <p>Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie porozumienia między UE a Marokiem dotyczącego wzajemnych środków liberalizacyjnych w odniesieniu do produktów rolnych i produktów rybołówstwa (2012/2522(RSP)) .....</p>	34
2013/C 249 E/11	<p>Sytuacja w Syrii</p> <p>Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie sytuacji w Syrii (2012/2543(RSP)).....</p>	37
2013/C 249 E/12	<p>19. sesja Rady Praw Człowieka ONZ</p> <p>Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie stanowiska Parlamentu na 19. sesję Rady Praw Człowieka ONZ (2012/2530(RSP)) .....</p>	41
2013/C 249 E/13	<p>Dostęp osób niewidomych do książek</p> <p>Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie petycji 0924/2011, którą złożył Dan Pescod (Wielka Brytania) w imieniu Europejskiej Unii Niewidomych (EBU) i Królewskiego Narodowego Instytutu Niewidomych (RNIB), w sprawie dostępu osób niewidomych do książek i innych materiałów drukowanych (2011/2894(RSP)) .....</p>	49
2013/C 249 E/14	<p>Konwencja regionalna w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia</p> <p>Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia (2012/2519(RSP)) .....</p>	50

Wtorek, 14 lutego 2012 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Zwrot zamkniętej strefy Famagusty jej prawowitym mieszkańcom

P7_TA(2012)0039

Oświadczenie pisemne Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie zwrotu zamkniętej strefy Famagusty jej prawowitym mieszkańcom

(2013/C 249 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję w sprawie Cypru z 1993 r.,
  - uwzględniając swoją rezolucję w sprawie sprawozdania z postępów Turcji w 2009 r.,
  - uwzględniając art. 123 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w sierpniu 1974 r. tureckie siły inwazyjne zajęły miasto Famagusta, położone w Republice Cypryjskiej,
- B. mając na uwadze, że zamknięto wtedy część Famagusty, która jest nadal niezamieszкана i pozostaje pod bezpośrednią kontrolą wojska tureckiego,
- C. mając na uwadze, że zwrot zamkniętej strefy Famagusty jej prawowitym mieszkańcom ułatwiłby wysiłki zmierzające do ogólnego rozwiązania sporu cypryjskiego,
- D. mając na uwadze porozumienie wysokiego szczebla z 1979 r. oraz rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 550 (1984 r.) oraz nr 789 (1992 r.),
- E. mając na uwadze sprawozdanie Komisji Petycji z 2008 r. w sprawie petycji 733/2004,
1. wzywa rząd Turcji do postępowania zgodnie z wyżej wymienionymi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz zawartymi w nich zaleceniami, do zwrócenia zakazanej strefy Famagusty jej prawowitym mieszkańcom, którzy powinni ponownie zasiedlić ten obszar w warunkach bezpieczeństwa i pokoju;
  2. wzywa instytucje UE do koordynowania z Parlamentem starań mających na celu promowanie współpracy z Turcją;
  3. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszego oświadczenia wraz z nazwiskami sygnatariuszy ⁽¹⁾ Komisji, Radzie, rządowi państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ONZ oraz rządowi Turcji.

⁽¹⁾ Lista sygnatariuszy jest opublikowana w załączniku 1 do protokołu z dnia 14 lutego 2012 r. (P7_PV(2012)02-14(ANN1)).

Środa, 15 lutego 2012 r.

Możliwość wprowadzenia obligacji stabilnościowych

P7_TA(2012)0046

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie możliwości wprowadzenia obligacji stabilnościowych (2011/2959(RSP))

(2013/C 249 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro ⁽¹⁾,
  - uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 23 listopada 2011 r. w sprawie możliwości wprowadzenia obligacji stabilnościowych,
  - uwzględniając wystąpienie wiceprzewodniczącego Rehna przed Komisją Gospodarczą i Monetarną w dniu 23 listopada 2011 r. oraz wymianę poglądów z niemiecką Radą Ekspertów Ekonomicznych na temat europejskiego funduszu ratunkowego w dniu 29 listopada 2011 r.,
  - uwzględniając sprawozdanie okresowe przewodniczącego Van Rompuy'a pt. „W kierunku silniejszej Unii Gospodarczej” z dnia 6 grudnia 2011 r.,
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu PE,
- A. mając na uwadze, że Parlament zwrócił się do Komisji o przedstawienie sprawozdania na temat możliwości wprowadzenia europejskich papierów wartościowych, co stanowi integralną część porozumienia między Parlamentem i Radą w sprawie pakietu dotyczącego zarządzania gospodarczego („sześciopak”);
- B. mając na uwadze, że strefa euro znajduje się w szczególnej sytuacji – państwa członkowskie strefy euro mają wspólną walutę, nie posiadają jednak wspólnej polityki fiskalnej ani wspólnego rynku obligacji;
- C. mając na uwadze, że wyemitowanie obligacji podlegających odpowiedzialności solidarnej wymagałoby większej integracji;
1. jest głęboko zaniepokojony utrzymującymi się napięciami na rynkach obligacji skarbowych krajów strefy euro, które w ostatnich dwóch latach przejawiały się w coraz większych spreadach, wysokiej niestabilności i podatności na ataki spekulacyjne;
  2. uważa, że strefa euro, jako emitent drugiej waluty międzynarodowej na świecie, jest współodpowiedzialna za stabilność międzynarodowego systemu pieniężnego;
  3. podkreśla, że w długoterminowym interesie strategicznym strefy euro i jej państw członkowskich leży uzyskanie wszelkich możliwych korzyści z emisji euro, które ma potencjał, aby stać się światową walutą rezerwową;
  4. odnotowuje w szczególności, że rynek amerykańskich obligacji skarbowych oraz całkowity rynek obligacji państwowych w strefie euro są porównywalne pod względem wielkości, jednak nie pod względem płynności, różnorodności i kształtowania cen; zwraca uwagę, że w interesie strefy euro mogłoby leżeć stworzenie wspólnego płynnego i zróżnicowanego rynku obligacji oraz że rynek obligacji stabilnościowych stanowiłby realną alternatywę dla amerykańskiego rynku obligacji dolarowych, a euro stałoby się globalną „bezpieczną przystanią”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 1.

Środa, 15 lutego 2012 r.

5. uważa również, że strefa euro i jej państwa członkowskie są odpowiedzialne za zapewnienie długoterminowej stabilności waluty, z której korzysta ponad 330 milionów ludzi oraz wiele firm i wielu inwestorów, co pośrednio wpływa na resztę świata;
6. zwraca uwagę, że obligacje stabilnościowe różniłyby się od obligacji emitowanych przez państwa federalne, takie jak USA czy Niemcy, i dlatego nie można ich bezpośrednio porównać z amerykańskimi lub niemieckimi obligacjami skarbowymi.
7. z zadowoleniem przyjmuje przedstawienie zielonej księgi, która stanowi odpowiedź na apel, jaki Parlament Europejski zgłaszał od długiego czasu, i uznaje tę księgę za pożyteczny punkt wyjścia do dalszych dyskusji; z otwartością i chęcią przystąpi do aktywnej dyskusji na temat wszystkich kwestii – zarówno zalet, jak i wad – związanych z możliwością wprowadzenia obligacji stabilnościowych w ramach różnych opcji; zachęca Komisję do dalszego pogłębienia dokonywanej przez nią analizy po szerokiej debacie publicznej, do której wkład powinny wnieść parlamenty krajowe i Parlament Europejski, jak również EBC, jeżeli uzna to za stosowne; uważa, że żadna z trzech opcji przedstawionych przez Komisję nie stanowi sama w sobie odpowiedzi na obecny kryzys długu państwowego;
8. zwraca uwagę na ocenę Komisji, przedstawioną w zielonej księdze w sprawie możliwości wprowadzenia obligacji stabilnościowych, zgodnie z którą obligacje stabilnościowe ułatwiłyby transmisję polityki pieniężnej strefy euro i poprawiłyby efektywność rynku obligacji oraz szerzej pojętego systemu finansowego strefy euro;
9. ponownie zaznacza, że warunkiem wspólnej emisji obligacji jest obecność trwałych ram fiskalnych, ukierunkowanych zarówno na poprawę zarządzania gospodarczego, jak większy wzrost gospodarczy w strefie euro, oraz że kluczową kwestią jest, aby działania prowadzone były etapami, w ramach których należałoby stworzyć wiążący plan działań, na wzór kryteriów z Maastricht dla wprowadzenia wspólnej waluty, uwzględniający nabyte doświadczenia;
10. jest zdania, że cele podjętych na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 8-9 grudnia 2011 r. decyzji o dalszym wzmocnieniu równowagi finansów publicznych przyczyniają się również do stworzenia niezbędnych warunków do ewentualnego wprowadzenia obligacji stabilnościowych;
11. uważa, że obligacje stabilnościowe mogłyby stanowić dodatkowy sposób zachęcenia do przestrzegania paktu stabilności i wzrostu, jeżeli rozwiązane zostaną kwestie pokusy nadużycia oraz wspólnej odpowiedzialności; zwraca uwagę, że jeżeli chodzi o opcje przedstawione w zielonej księdze, należy prowadzić dalsze prace, m.in. nad następującymi zagadnieniami:
  - skuteczne bodźce rynkowe w celu zmniejszenia poziomu zadłużenia,
  - kryteria wejścia i wyjścia, uzgodnienia dotyczące warunkowości, uzgodnienia dotyczące zapadalności, redystrybucja korzyści z finansowania dla krajów o obecnym ratingu AAA,
  - system dyferencjacji stóp procentowych między państwami członkowskimi o różnych ratingach,
  - dyscyplina budżetowa i wzrost konkurencyjności,
  - skutki procykliczne i skutki służące deflacji długu,
  - wystarczająca atrakcyjność dla inwestorów rynkowych, przy jednoczesnym ograniczaniu lub unikaniu nadmiernych zabezpieczeń i redystrybucji ryzyk między krajami,
  - nadrzędność obligacji stabilnościowych nad obligacjami krajowymi w przypadku niespłacenia długu przez dane państwo członkowskie,
  - kryteria przyznawania kredytów państwom członkowskim i zdolność obsługi długu,

Środa, 15 lutego 2012 r.

- mierzalne i egzekwowalne programy ograniczania długów,
- warunki wiążącego planu działań, podobne do kryteriów z Maastricht dla wprowadzenia wspólnej waluty,
- współpraca z europejskim instrumentem stabilności finansowej/europejskim mechanizmem stabilności w przypadku państw członkowskich mających problemy z płynnością,
- odpowiednie wymogi prawne, w tym zmiany traktatowe i konstytucyjne;

12. uważa, że perspektywa obligacji stabilnościowych może przyczynić się do stabilności w strefie euro w średnim okresie; wzywa jednak Komisję, aby szybko przedstawiła propozycje zdecydowanej walki z obecnym kryzysem długu państwowego, obejmujące europejski pakt ratunkowy zaproponowany przez niemiecką Radę Ekspertów Ekonomicznych i/lub finalizację i ratyfikację traktatu w sprawie europejskiego systemu stabilności i/lub euroweksle, jak również wspólne zarządzanie emisją długu państwowego;

13. zwraca uwagę, że niniejsza rezolucja stanowi wstępną reakcję na zieloną księgę Komisji, w późniejszym czasie przyjęta zostanie bardziej kompleksowa rezolucja w formie sprawozdania INI;

14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego 2012

P7_TA(2012)0047

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie zatrudnienia i aspektów społecznych w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2012 r. (2011/2320(INI))

(2013/C 249 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 145, 148, 152 oraz art. 153 ust. 5 TFUE,
- uwzględniając art. 28 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając europejski pakt na rzecz równości płci (2011–2020) przyjęty przez Radę w dniu 7 marca 2011 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 listopada 2011 r. w sprawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2012 r. (COM(2011)0815) oraz załączony do niego projekt wspólnego sprawozdania w sprawie zatrudnienia,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego okresu oceny na potrzeby koordynacji polityki gospodarczej ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0542.

Środa, 15 lutego 2012 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. pt. „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 8 września 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich: Zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 – część druga ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2010/707/UE z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 listopada 2010 r. pt. „Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia: europejski wkład w pełne zatrudnienie” (COM(2010)0682),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 października 2011 r. w sprawie Programu na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2010 r. pt. „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej” (COM(2010)0758),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie europejskiej platformy współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym ⁽⁴⁾,
- uwzględniając zalecenie Komisji 2008/867/WE z dnia 3 października 2008 r. dotyczące aktywnej integracji osób wykluczonych z rynku pracy (notyfikowane jako dokument nr C(2008)5737) ⁽⁵⁾ i swoją rezolucję w tej sprawie z dnia 6 maja 2009 r. ⁽⁶⁾,
- uwzględniając opinię i sprawozdanie Komitetu Ochrony Socjalnej w sprawie społecznego wymiaru strategii „Europa 2020” (SPC/2010/10/7 wersja ostateczna),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 kwietnia 2011 r. pt. „Unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów do 2020 r.” (COM(2011)0173),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie strategii UE w dziedzinie integracji Romów ⁽⁷⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 września 2010 r. pt. „»Mobilna młodzież«: Inicjatywa na rzecz uwolnienia potencjału młodzieży ku inteligentnemu, trwałemu i sprzyjającemu włączeniu społecznemu wzrostowi gospodarczemu w Unii Europejskiej” (COM(2010)0477),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 maja 2011 r. pt. „»Mobilna młodzież« – ramy dla ulepszania europejskiego systemu kształcenia ogólnego i zawodowego” ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2010 r. w sprawie wspierania dostępu młodzieży do rynków pracy, poprawy statusu osób odbywających staże i praktyki zawodowe ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 września 2010 r. w sprawie zwiększania potencjału zatrudnienia w nowych zrównoważonych sektorach gospodarki ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 308 E z 20.10.2011, s. 116.

⁽²⁾ Dz.U. L 308 z 24.11.2010, s. 46.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0466.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0495.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 307 z 18.11.2008, s. 11.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 212 E z 5.8.2010, s. 23.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0092.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0230.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 351 E z 2.12.2011, s. 29.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 308 E z 20.10.2011, s. 6.

Środa, 15 lutego 2012 r.

- uwzględniając dyrektywę Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącą Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącą Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽³⁾,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0021/2012),
- A. mając na uwadze, że społeczne skutki kryzysu są dalekosiężne, a obecnie pogłębia je wpływ środków oszczędnościowych podjętych w niektórych państwach w celu zaradzenia kryzysowi długu państwowego, ograniczanie zatrudnienia, zarówno w sektorze prywatnym, jak i publicznym, świadczenia i usługi publiczne, przez co pogarsza się sytuacja związana z ubóstwem w całej UE;
- B. mając na uwadze, że bezrobocie znacznie wzrosło od 2008 r. i osiągnęło poziom 23 mln osób bezrobotnych w UE, co odpowiada 10 % ludności w wieku produkcyjnym; mając na uwadze, że aby osiągnąć swój cel dotyczący zatrudnienia, UE będzie musiała zapewnić zatrudnienie dodatkowym 17,6 mln osób do 2020 r.;
- C. mając na uwadze, że sytuacja na rynku pracy jest szczególnie trudna dla osób młodych, niezależnie od ich poziomu wykształcenia, którym często oferuje się umowy niegwarantujące pewności zatrudnienia oraz nieodpłatne staże; mając na uwadze, że trudna sytuacja osób młodych wynika częściowo z rozbieżności pomiędzy nabytymi umiejętnościami a popytem na rynku pracy;
- D. mając na uwadze, że osoby zbliżające się do wieku emerytalnego, pracownicy długotrwale bezrobotni, obywatele państw trzecich i pracownicy o niskich kwalifikacjach najsilniej odczuwają skutki kryzysu;
- E. mając na uwadze, że wymiar płci ma podstawowe znaczenie dla osiągnięcia głównych celów strategii UE 2020, ponieważ kobiety stanowią największą rezerwę jeszcze niewykorzystanej siły roboczej i stanowią większość osób żyjących w UE w ubóstwie; mając na uwadze, że w całym procesie europejskiego semestru należy zatem zwrócić szczególną uwagę zarówno na uwzględnianie aspektu płci, jak i na strategię polityczne dotyczące kobiet;
- F. mając na uwadze, że ubóstwo osób pracujących oraz niepewność zatrudnienia zwiększają się w UE, będąc dodatkowymi czynnikami w stosunku do wysokiej liczby bezrobotnych oraz wydłużenia średniego okresu bezrobocia; mając na uwadze, że kryzys stworzył nowe kategorie osób zagrożonych ubóstwem; mając na uwadze, że Komitet Ochrony Socjalnej ostrzega o coraz większej liczbie osób zagrożonych ubóstwem dochodowym, ubóstwie dzieci, poważnym pozbawieniu środków materialnych i wykluczeniu społecznym z powodu wpływu wywieranego przez środki służące konsolidacji fiskalnej na systemy zabezpieczenia społecznego w przypadku gdy są one niewłaściwie ukierunkowane i wsteczne, mając też na uwadze, że wdrożenie zintegrowanych strategii w zakresie aktywnej integracji powinno być w związku z tym najważniejszym elementem zarówno unijnych, jak i krajowych programów polityki społecznej;
- G. mając na uwadze, że środki ostrożnościowe i środki ukierunkowane na konsolidację fiskalną mogą mieć nieproporcjonalnie negatywny wpływ na pozycję kobiet na rynku pracy oraz na ubóstwo wśród kobiet, na przykład ze względu na cięcia w sektorze publicznym, które wpływają na kobiety, lub poprzez ograniczenie ulg fiskalnych na opiekę nad dziećmi;

⁽¹⁾ Dz.U. L 175 z 10.7.1999, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 14 z 20.1.1998, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

Środa, 15 lutego 2012 r.

- H. mając na uwadze, że pomimo pilnego charakteru problemu postępy w osiąganiu celów strategii „Europa 2020” w państwach członkowskich pozostają poniżej oczekiwań; mając na uwadze, że zobowiązania określone w krajowych programach reform są niewystarczające do tego, by osiągnąć większość celów na szczeblu UE;
- I. mając na uwadze, że aspekty społeczne i aspekty dotyczące zatrudnienia są zgrupowane tylko w jednym z pięciu priorytetów określonych w rocznej analizie wzrostu gospodarczego, chociaż stanowią trzy z pięciu głównych celów strategii „Europa 2020”;

Główne postulaty na wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej

1. zwraca się do Rady Europejskiej, by zadbała o włączenie poniższych zaleceń do wytycznych politycznych na europejski semestr w roku 2012 i upoważnia swojego przewodniczącego do obrony stanowiska PE na szczycie Rady Europejskiej w dniach 1-2 marca 2012 r.;

I. Zapewnienie spójności i większej ambicji w osiąganiu celów strategii „Europa 2020”

2. zwraca się do Rady Europejskiej o zadbanie o to, by roczne wytyczne polityczne określone na podstawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego były w pełni ukierunkowane na osiągnięcie wszystkich celów strategii „Europa 2020” dotyczących inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu;

3. zwraca się do Rady Europejskiej o zapewnienie spójności między różnymi priorytetami określonymi w wytycznych politycznych, tak aby wytyczne dotyczące konsolidacji fiskalnej opierały się na sprawiedliwości społecznej i nie prowadziły do wzrostu ubóstwa ani nie utrudniały wysiłków mających na celu sprostanie problemowi bezrobocia, a także by minimalizowały społeczne skutki kryzysu; jest przekonany, że przede wszystkim należy skoncentrować się na zintegrowanych reformach propagujących wzrost zarówno w perspektywie krótkoterminowej, jak i średnio- i długoterminowej; w związku z tym podkreśla, że środki budżetowe oraz środki w zakresie wzrostu i zatrudnienia należy przedsięwziąć wspólnie, ponieważ wszystkie one są współzależne i razem tworzą warunki wstępne naprawy gospodarczej;

4. zwraca się do Rady Europejskiej o zapewnienie w swoich wytycznych politycznych, że fundusze UE są przeznaczane na osiągnięcie celów strategii „Europa 2020”;

5. jest głęboko zaniepokojony tym, że obecne cele krajowe nie wystarczą do osiągnięcia głównych celów strategii „Europa 2020” dotyczących zatrudnienia, edukacji i ograniczenia ubóstwa; zwraca się do Rady Europejskiej o zadbanie o to, by państwa członkowskie przyspieszyły osiąganie swoich celów krajowych, którym towarzyszyłyby konkretne i realistyczne plany działania służące ich realizacji i które byłyby oceniane z zastosowaniem jasnych i spójnych wskaźników na podstawie uzgodnionych wspólnych ram oceny, tak aby UE podejmowała precyzyjne i wykonalne działania z myślą o osiągnięciu wszystkich celów strategii „Europa 2020”, a postępy mogły być mierzone w sposób przejrzysty;

II. Wsparcie tworzenia trwałych miejsc pracy za pomocą inwestycji i reformy podatkowej

6. zwraca się do Rady Europejskiej o zapewnienie niezbędnej swobody budżetowej i niezbędnych zachęt budżetowych dla dokonywania inwestycji w tworzenie trwałych i dobrych miejsc pracy w jak najszerszej liczbie sektorów, a także w szkolenia pracowników i pracowników bezrobotnych oraz zmniejszanie ubóstwa;

7. zwraca się do Rady Europejskiej o zatwierdzenie wytycznych politycznych dotyczących przeniesienia obciążeń podatkowych jako pozapłacowych kosztów pracy poza sektor pracy, zachęcając jednocześnie przedsiębiorstwa korzystające z tych zwolnień/ulg do zaoferowania w zamian pensji wystarczającej na godne życie; jest zdania, że zwiększy to atrakcyjność zatrudniania i utrzymywania pracowników i poprawi ogólną sytuację na rynku pracy, w szczególności sytuację grup znajdujących się w trudnym położeniu; zwraca się do Rady Europejskiej, zgodnie z zasadą pomocniczości, o zatwierdzenie wytycznych dotyczących zwiększenia dochodów za pomocą sprawiedliwego, stopniowego, redystrybucyjnego, skutecznego i efektywnego opodatkowania oraz lepszej koordynacji podatkowej w celu przeciwdziałania uchylaniu się od opodatkowania oraz by zapewnić uczciwość systemu i utrzymanie spójności społecznej;

Środa, 15 lutego 2012 r.

III. *Poprawa jakości zatrudnienia i warunków sprzyjających zwiększeniu udziału w rynku pracy*

8. ubolewa, że wytyczne polityczne mające na celu zwiększenie atrakcyjności pracy nie odnoszą się do jakości miejsc pracy oraz że zbyt mało uwagi poświęcono wprowadzeniu niezbędnych warunków wstępnych sprzyjających zwiększeniu udziału w rynku pracy, co dotyczy zwłaszcza kobiet, osób niepełnosprawnych oraz osób najbardziej potrzebujących, takich jak długotrwale bezrobotni; zwraca się do Rady Europejskiej o uwzględnienie wytycznych dotyczących godnej pracy oraz wysiłków na rzecz lepszego godzenia życia zawodowego, rodzinnego i prywatnego poprzez zapewnienie przystępnej cenowo opieki i opieki nad dziećmi, urlopu rodzicielskiego oraz elastycznych warunków pracy;

9. przestrzega, że środki oszczędnościowe i zmniejszenie obciążeń administracyjnych nie powinny obniżać norm ochrony socjalnej, norm bezpieczeństwa i higieny pracy, ani prowadzić do złagodzenia warunków lub wyłączenia z prawodawstwa UE;

IV. *Sprostanie problemowi bezrobocia wśród młodzieży*

10. podkreśla, jak ważne jest zachowanie potencjału młodego pokolenia i zwraca się do Rady Europejskiej o priorytetowe potraktowanie problemu bezrobocia wśród młodzieży; wzywa państwa członkowskie do rozwijania wszechstronnych strategii na rzecz osób młodych, które nie są zatrudnione, nie uczą się i nie są szkolone, i wzywa do ujęcia w nich ukierunkowanych aktywnych środków polityki rynku pracy, wspierania przedsiębiorczości wśród młodych ludzi oraz ram zabezpieczających przejście od edukacji do pracy, takich jak „kształcenie dwuzawodowe”; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia, w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi, Europejskiej gwarancji na rzecz młodzieży, zapewniającej każdej młodej osobie w UE prawo do oferty zatrudnienia, nauki zawodu lub dodatkowego szkolenia bądź zatrudnienia połączonego ze szkoleniem po maksymalnym okresie bezrobocia wynoszącym cztery miesiące; podkreśla znaczenie ograniczenia niepewnych form zatrudnienia wśród młodych osób, takich jak umowy na czas określony, praca w niepełnym wymiarze godzin i bezpłatne staże, w przypadku gdy są one niepożądane;

V. *Sprostanie problemowi ubóstwa i wykluczenia społecznego z naciskiem na grupy niemające związków z rynkiem pracy lub mające ograniczone związki z tym rynkiem*

11. z zadowoleniem przyjmuje to, że po raz pierwszy roczna analiza wzrostu gospodarczego zawiera wytyczne w zakresie ubóstwa i wykluczenia społecznego, oraz zwraca się do Rady Europejskiej o priorytetowe potraktowanie zatwierdzenia tych wytycznych i dopilnowanie, by walka z ubóstwem i wykluczeniem społecznym wykraczała poza środki mające na celu integrację osób z rynkiem pracy poprzez położenie nacisku na ochronę socjalną i czynne włączanie grup w trudnym położeniu, które nie mają związków z rynkiem pracy lub mają ograniczone związki z tym rynkiem;

12. podkreśla, że art. 9 TFUE musi znaleźć się w głównym nurcie wszystkich semestrów europejskich, w tym zaleceń dla poszczególnych krajów, którym powinny towarzyszyć oceny skutków społecznych ex ante i ex post;

VI. *Wzmocnienie legitymacji demokratycznej i odpowiedzialności*

13. przypomina, że zwiększeniu znaczenia europejskiego wymiaru polityk gospodarczych państw członkowskich powinno towarzyszyć zwiększenie legitymacji demokratycznej i stosownej odpowiedzialności przed Parlamentem Europejskim i parlamentami krajowymi; uważa, że w związku z brakiem podstawy prawnej dotyczącej zwykłej procedury ustawodawczej mającej zastosowanie do rocznej analizy wzrostu gospodarczego Rada Europejska ma szczególnie obowiązek uwzględnienia uwag Parlamentu przy zatwierdzeniu wytycznych politycznych, aby nadać im legitymację demokratyczną, oraz że pilny charakter wdrożenia środków oszczędnościowych i dyscypliny fiskalnej w żadnym razie nie może być ważniejszy od potrzeby ustanowienia demokratycznego procesu decyzyjnego;

14. wzywa Radę Europejską i państwa członkowskie do zapewnienia głębokiego zaangażowania parlamentów krajowych i regionalnych, partnerów społecznych, władz publicznych oraz społeczeństwa obywatelskiego w realizację i monitorowanie wytycznych politycznych na mocy strategii „Europa 2020” oraz w proces zarządzania gospodarką, aby zapewnić ich poczucie odpowiedzialności;

Środa, 15 lutego 2012 r.

15. wzywa Komisję do przekształcenia rocznej analizy wzrostu gospodarczego w roczne wytyczne dotyczące zrównoważonego wzrostu gospodarczego w 2013 r., przedstawienia ich w formie umożliwiającej Parlamentowi proponowanie poprawek oraz zadbania o to, by przejrzysty międzyinstytucjonalny proces decyzyjny kończył się wspólnie uzgodnionymi wytycznymi politycznymi;

Dodatkowe wysiłki, które należy podjąć w obszarze zatrudnienia i obszarze społecznym

Zwiększenie poziomu zatrudnienia i poprawa jakości miejsc pracy

16. wzywa państwa członkowskie do wsparcia inicjatyw, które ułatwiają rozwój sektorów o największym potencjale w zakresie zatrudnienia, zwłaszcza w przypadku przechodzenia na zrównoważoną gospodarkę (zielone miejsca pracy), służby zdrowia i usług socjalnych (białe zawody) i gospodarki cyfrowej;

17. wzywa państwa członkowskie do poprawienia otoczenia przyjaznego przedsiębiorstwom, zwłaszcza MŚP, a w szczególności do promowania rozpoczynania działalności gospodarczej oraz pomocy istniejącym MŚP w tworzeniu miejsc pracy;

18. zwraca się do Rady Europejskiej o zintensyfikowanie wysiłków zmierzających do poprawy funkcjonowania jednolitego rynku, wzmocnienie gospodarki cyfrowej oraz skoncentrowanie się na inteligentnej regulacji przyczyniającej się do zmniejszenia zbędnej biurokracji;

19. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia zakresu i skuteczności służb zatrudnienia oraz przyjęcia skutecznych aktywnych polityk dotyczących rynku pracy – w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi – wzajemnie wspieranych przez zachęty aktywizujące, takie jak programy typu „praca zamiast zasiłku” oraz odpowiednie systemy świadczeń w celu utrzymania możliwości zatrudnienia, wsparcia w powrocie do pracy i zapewnienia godnych warunków życia;

20. wzywa państwa członkowskie do wsparcia i stworzenia warunków elastyczniejszej organizacji pracy, zwłaszcza dla osób starszych i młodszych, oraz do promowania mobilności pracowników; podkreśla znaczenie zwiększenia wydajności i skuteczności pracy w UE w celu przywrócenia konkurencyjności Europy;

21. wzywa państwa członkowskie do pełnego wykorzystania funduszy strukturalnych w celu zwiększenia zatrudnienia oraz skutecznego zwalczania strukturalnego i długoterminowego bezrobocia; uważa, że Komisja powinna udzielić państwom członkowskim dalszej pomocy i dalszych wskazówek na potrzeby osiągnięcia tego celu, zwłaszcza w czasach recesji i w świetle wyzwań społecznych;

22. uważa, że główny cel strategii „Europa 2020” dotyczący stopy zatrudnienia można osiągnąć wyłącznie pod warunkiem znacznego zwiększenia udziału kobiet w rynku pracy; wzywa Komisję do zapewnienia silniejszego wsparcia dla państw członkowskich, które powinny dążyć do stworzenia niezbędnych warunków sprzyjających wyższemu poziomowi zatrudnienia wśród kobiet, takich jak przystępna cenowo opieka i opieka nad dziećmi, odpowiednie programy urlopów macierzyńskich, ojcowskich i rodzicielskich oraz elastyczne godziny pracy i miejsca pracy;

23. zwraca się do Rady Europejskiej o dokonanie oceny skuteczności swoich zaleceń politycznych w kontekście wsparcia aktywności zawodowej wszystkich osób dorosłych w gospodarstwie domowym, oferowania pensji wystarczającej na godne życie oraz ułatwiania awansowania osobom „uwięzionym” na nisko opłacanych lub niepewnych stanowiskach, gdyż są to trzy mechanizmy, które mogą przyczynić się do zmniejszenia ubóstwa wśród osób pracujących; wzywa państwa członkowskie do zwalczania ubóstwa wśród osób pracujących poprzez realizację takiej polityki rynku pracy, która dąży do zapewnienia osobom pracującym pensji wystarczającej na utrzymanie;

24. wzywa Komisję do wykorzystywania danych z podziałem na płeć w swoich sprawozdaniach z postępów;

25. wzywa państwa członkowskie do dalszego uznawania faktu, że starsi pracownicy przynoszą prawdziwą wartość dodaną przedsiębiorstwom, w których są zatrudnieni, oraz do utworzenia warunków pracy przyjaznych dla starszych pracowników, co umożliwi im udział w rynku pracy i pozostanie na nim, jeżeli się na to zdecydują; wzywa państwa członkowskie do uczynienia tego poprzez walkę z dyskryminacją ze względu na wiek, zastąpienie zachęt do opuszczenia rynku pracy przez starszych pracowników zachętami sprzyjającymi integrującemu rynkowi pracy oraz dostosowanie warunków pracy do potrzeb starszych pracowników, na przykład wprowadzenie prawa do elastycznych godzin pracy i elastycznego miejsca pracy, prawa do szkolenia i prawa do elastycznego przejścia na emeryturę, zapewniając adekwatność świadczeń emerytalnych dla wszystkich; uważa, że wspieranie zdrowia w miejscu pracy powinno zapewniać aktywne starzenie się podczas życia zawodowego i po jego zakończeniu;

Środa, 15 lutego 2012 r.

26. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia równego traktowania osobom zatrudnionym na czas określony lub w niepełnym wymiarze godzin, także w odniesieniu do zwolnień i płacy w zgodzie z pierwotnym i wtórnym prawodawstwem UE, oraz do zapewnienia tym pracownikom oraz osobom pracującym na własny rachunek odpowiedniej ochrony socjalnej i dostępu do szkolenia i uczenia się przez całe życie oraz określenia warunków ramowych umożliwiających im rozwijanie kariery zawodowej; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia umów ramowych o pracy w niepełnym wymiarze godzin i pracy na czas określony oraz do skutecznego wdrożenia dyrektywy ustanawiającej warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy;

27. uważa, że reformy niezbędne na rynku pracy, których celem jest zwiększenie wydajności i konkurencyjności, należy wdrożyć w sposób zapewniający sprawiedliwość społeczną oraz promujący jakość pracy, przy jednoczesnym poszanowaniu krajowych tradycji dialogu społecznego;

28. wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań zmierzających do zwiększenia mobilności na rynkach pracy oraz usunięcia wszystkich istniejących przeszkód prawnych i administracyjnych utrudniających swobodny przepływ pracowników na terytorium Unii Europejskiej;

29. zwraca się do Rady Europejskiej o ustanowienie podatku od transakcji finansowych w celu wzmocnienia tworzenia trwałych miejsc pracy;

30. wyraża ubolewanie z powodu niewystarczających wysiłków podjętych w celu wdrożenia zasady uwzględniania aspektu płci w ramach priorytetowych celów rocznej analizy wzrostu gospodarczego, mimo że europejski pakt na rzecz równości płci (2011–2020) zobowiązał Komisję do włączenia perspektywy równości płci do rocznej analizy wzrostu gospodarczego; zwraca się do Rady Europejskiej o dopilnowanie, aby w wytycznych politycznych uwzględniona została kwestia nierówności płci; wzywa państwa członkowskie do wdrożenia uwzględniania aspektu płci przy opracowaniu krajowych programów reform; wzywa Komisję do zajęcia się kwestią wydania zaleceń dla poszczególnych państw w przypadku, gdyby państwa członkowskie nie uwzględniły wymiaru płci;

Inwestycje w kształcenie i szkolenie

31. wzywa państwa członkowskie do dostosowania i zwiększenia inwestycji w kształcenie, szkolenie, promowanie umiejętności z zakresu przedsiębiorczości i uczenia się przez całe życie wśród wszystkich grup wiekowych nie tylko za pomocą formalnego uczenia się, lecz także poprzez rozwój uczenia się nieformalnego i pozaformalnego, co prowadzi do zwiększenia potencjału wzrostu, oraz przestrzega przed długoterminowymi społecznymi i gospodarczymi kosztami ograniczania budżetów przeznaczonych na edukację;

32. wzywa UE i państwa członkowskie do zaradzenia rozbieżnościom i niedoborom umiejętności oraz zwiększenia synergii między uniwersytetami, instytucjami szkoleniowymi, organizacjami młodzieżowymi i przedsiębiorstwami poprzez lepsze przewidywanie zapotrzebowania na umiejętności, dostosowanie systemów edukacji i szkolenia do potrzeb rynku pracy oraz wyposażenie siły roboczej w nowe umiejętności w celu zwalczania bezrobocia strukturalnego i przygotowania siły roboczej do przejścia na inteligentną i zrównoważoną gospodarkę sprzyjającą włączeniu społecznemu;

33. nalega, by państwa członkowskie nie dopuściły do sytuacji, w której środki oszczędnościowe przeszkodziłyby w realizacji strategii politycznych sprzyjających wzrostowi, oraz by potraktowały priorytetowo wydatki sprzyjające wzrostowi w takich dziedzinach jak kształcenie, uczenie się przez całe życie, badania i innowacje, co jednocześnie zapewni skuteczność tych wydatków;

34. przypomina, że w swojej inicjatywie przewodniej „Mobilna młodzież” Komisja obiecała, że zaproponuje ramy jakości dla staży, i wzywa ją do ich niezwłocznego przedstawienia;

35. zachęca do energicznego wdrożenia krajowych ram kwalifikacji jako narzędzi promujących rozwój uczenia się przez całe życie;

36. zachęca Komisję, państwa członkowskie i pracodawców do zwiększania możliwości zatrudnienia kobiet w sektorach związanych z nowymi technologiami w celu wzmocnienia sektora nowoczesnych technologii zgodnie z celami strategii „Europa 2020”;

Środa, 15 lutego 2012 r.

Walka z ubóstwem, wspieranie włączenia społecznego i jakość usług publicznych

37. podkreśla fakt, że zgodnie z Eurobarometrem z listopada 2011 r. 49 % obywateli europejskich uznało zwalczanie ubóstwa i wykluczenia społecznego za priorytetowe obszary polityki, którymi powinien zająć się Parlament Europejski, co oznacza, że problem ten zajął pierwsze miejsce, wyprzedzając koordynację polityki gospodarczej, budżetowej i podatkowej;

38. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia adekwatności i skuteczności systemów zabezpieczenia społecznego, w tym dostępu do systemów emerytalnych charakteryzujących się należyтым podejściem do równości płci, oraz do dopilnowania, by nadal funkcjonowały one jako zabezpieczenia przed ubóstwem i wykluczeniem społecznym;

39. wzywa państwa członkowskie do realizacji strategii aktywnego włączenia oraz wdrożenia odpowiednich i przystępnych cenowo, wysokiej jakości usług, odpowiedniego wsparcia na rzecz zapewnienia minimalnego dochodu i zintegrowanych podejść do wysokiej jakości zatrudnienia, aby zapobiec marginalizacji grup o niskich dochodach i grup znajdujących się w trudnym położeniu;

40. wzywa Komisję i państwa członkowskie do postępowania zgodnie z apelem Komitetu Ochrony Socjalnej o sporządzenie, na podstawie wspólnych celów OMK w polityce społecznej, uczestniczących krajowych sprawozdań społecznych w celu wzmocnienia krajowych programów reform określających wielowymiarowe rozwiązania problemu ubóstwa, promujące dostęp do praw, zasobów i usług;

41. wzywa państwa członkowskie i Komisję do wprowadzenia, wdrożenia i egzekwowania skutecznych środków antydyskryminacyjnych; wzywa Komisję do zajęcia się brakiem postępów w zakresie wdrażania i egzekwowania środków antydyskryminacyjnych określonych w zaleceniach specyficznych dla poszczególnych państw;

42. wzywa państwa członkowskie do określenia w krajowych programach reform sposobu wykorzystania funduszy UE na wsparcie krajowych celów w zakresie walki z ubóstwem oraz innych celów w zakresie ochrony socjalnej, zatrudnienia i kształcenia, które zapewniają osiągnięcie celów związanych ze strategią „Europa 2020”;

43. ostrzega, że reformy emerytalne, które są przedmiotem zachęt określonych w rocznej analizie wzrostu gospodarczego, nie są w stanie po prostu wyrównać wieku emerytalnego w celu zmniejszenia deficytów, lecz, wręcz przeciwnie, muszą uwzględniać lata pracy, a ich zakres musi być powszechny, co powinno się przyczynić do zmniejszenia ubóstwa wśród osób starszych bez zagrażania państwowym systemom emerytalnym;

44. wzywa UE i państwa członkowskie do dopilnowania, aby wszelkie reformy systemów opieki zdrowotnej koncentrowały się na poprawie jakości oraz zapewnieniu odpowiedniości, przystępności i powszechnego dostępu;

45. jest zaniepokojony społecznym wpływem kryzysu na ubóstwo wśród kobiet; wzywa państwa członkowskie i Komisję do dopilnowania, aby konsolidacja fiskalna była zgodna z wymiarem społecznym strategii „Europa 2020” oraz z wytycznymi dotyczącymi zatrudnienia; wzywa Komisję do dokonania również oceny wpływu środków oszczędnościowych na równouprawnienie płci oraz poziom zatrudnienia kobiet;

46. wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy z perspektywy płci oraz uwzględnienia aspektu płci w odniesieniu do wpływu reform emerytalnych na życie kobiet w UE w celu indywidualizacji praw emerytalnych, zabezpieczenia społecznego i systemów podatkowych;

Konieczność podjęcia dodatkowych wysiłków w celu wzmocnienia systemu sprawowania rządów, zwiększenia zaangażowania i legitymacji demokratycznej

47. jest zaniepokojony tym, że Parlament Europejski i parlamenty krajowe nadal odgrywają ograniczoną rolę w europejskim semestrze; ubolewa nad tym, że wytyczne polityczne określone w rozpoczętej przez Komisję rocznej analizie wzrostu gospodarczego, które mają zostać zatwierdzone przez Radę Europejską, są ustalane bez udziału Parlamentu, w związku z czym brakuje im legitymacji demokratycznej;

Środa, 15 lutego 2012 r.

48. zwraca uwagę, że pięć państw członkowskich, które posiadają obecnie protokoły ustaleń z Komisją, MFW i EBC, nie otrzymało w lipcu 2011 r. dotyczących ich zaleceń; wzywa Komisję do zadbania o to, by wykonywanie protokołu ustaleń odbywało się w pełnej zgodności z osiągnięciem celów strategii „Europa 2020” dotyczących zwiększenia zatrudnienia i ograniczenia ubóstwa; ponownie staje na stanowisku, że Międzynarodowa Organizacja Pracy (MOP) powinna być zaangażowana w programy Komisja-MFW-EBC dotyczące pomocy finansowej; zwraca się do Rady Europejskiej o zapewnienie zainteresowanym państwom członkowskim niezbędnych zachęt budżetowych dla dokonywania inwestycji w tworzenie trwałych miejsc pracy, edukację i szkolenia oraz zmniejszanie ubóstwa, aby ułatwić im wniesienie wkładu w osiągnięcie kluczowych celów UE w tych obszarach;

49. wzywa państwa członkowskie, w świetle najgorszego jak dotąd kryzysu gospodarczego w Unii Europejskiej, do bezwzględnego wdrożenia koniecznych krajowych programów reform;

*

* *

50. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Wkład do rocznej analizy wzrostu gospodarczego 2012

P7_TA(2012)0048

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie wkładu do rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2012 r. (2011/2319(INI))

(2013/C 249 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 listopada 2011 r. zatytułowany „Roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2012 r.” (COM(2011)0815),
- uwzględniając pakiet ustawodawczy w sprawie zarządzania gospodarczego, przyjęty w dniu 16 listopada 2011 r., a w szczególności rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie planowanego wstępnego kształtu tabeli wskaźników do celów nadzorowania zakłóceń równowagi makroekonomicznej ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego okresu oceny koordynacji polityki gospodarczej ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie kryzysu finansowego, gospodarczego i społecznego: zalecenia dotyczące środków i inicjatyw do podjęcia ⁽⁴⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 9 grudnia 2011 r.,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A7-0018/2012),

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0583.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0542.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0331.

Środa, 15 lutego 2012 r.

- A. mając na uwadze, że najnowsze dane statystyczne uwypuklają powiększające się nierówności i rosnące bezrobocie w Unii Europejskiej;
- B. mając na uwadze, że większość państw członkowskich straciła z oczu nadrzędne założenia strategii „Europa 2020”;

Wyzwania gospodarcze i główne makroekonomiczne strategie polityczne

1. z zadowoleniem przyjmuje przedstawioną przez Komisję roczną analizę wzrostu gospodarczego na 2012 r. stanowiącą dobrą podstawę tegorocznego europejskiego semestru; podkreśla, że rozwiązaniom specjalnie ukierunkowanym na obecny kryzys zadłużeniowy i finansowy, nad którymi wszystkie instytucje pracują każdego dnia, powinno towarzyszyć wyraźne skupienie się na średnio- i długofalowych środkach stymulujących wzrost, a także przegląd ogólnych ram gospodarczych w celu poprawy zrównoważonego charakteru i konkurencyjności europejskiej gospodarki oraz zapewnienia jej trwałego sukcesu;
2. uważa jednak, że roczna analiza wzrostu gospodarczego nie zapewnia tego, co jest konieczne do przywrócenia zaufania w europejskich gospodarstwach domowych i przedsiębiorstwach oraz na rynkach finansowych, ponieważ pomija konieczność podjęcia pilnych działań wspierających działalność krótkoterminową i zatrudnienie przez inwestowanie w cele strategii „Europa 2020”;
3. przypomina, że roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2011 r. i liczne inne inicjatywy, które należy wdrożyć na mocy przepisów krajowych i europejskich, zawierały już większość elementów niezbędnych do odzyskania zaufania, zwiększenia konkurencyjności i promowania inteligentnego i zrównoważonego wzrostu oraz tworzenia miejsc pracy;
4. przypomina skierowane do Rady i Komisji wnioski zawarte w rezolucji z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego okresu oceny koordynacji polityki gospodarczej i domaga się publicznej odpowiedzi na problemy poruszone w tej rezolucji;
5. ubolewa nad tym, że w państwach członkowskich nie wdraża się wytycznych uzgodnionych na szczeblu unijnym, bądź też czyni się to w sposób nierównomierny, mając na uwadze niezbędny margines swobody, jakim dysponują państwa członkowskie przy realizowaniu swoich strategii politycznych, co uniemożliwia wykorzystanie pełnego potencjału tych wytycznych w celu osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w tegorocznej analizie wzrostu gospodarczego kładzie się nacisk na konieczność wdrażania oraz na działania wspomagające wzrost; nalega na konieczność znacznego zwiększenia legitymacji demokratycznej i krajowej odpowiedzialności za zmiany w zakresie przyszłego zarządzania gospodarczego, o których wprowadzeniu zdecydowano;
6. zgadza się, że analiza wzrostu gospodarczego oraz oficjalne stanowiska przyjmowane przez Parlament Europejski i inne instytucje europejskie w tym względzie określają priorytety działania na szczeblu krajowym i unijnym na następne dwanaście miesięcy, także w celu osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”, co powinno zostać odzwierciedlone w krajowych decyzjach gospodarczych i budżetowych, zgodnie z unijnymi zaleceniami dla poszczególnych krajów;
7. podziela analizę Komisji, według której starania podejmowane na szczeblu krajowym i unijnym powinny koncentrować się wokół następujących pięciu priorytetów:
  - kontynuacja zróżnicowanej konsolidacji fiskalnej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu przy jednoczesnym zapewnieniu ożywienia gospodarczego i tworzenia miejsc pracy;
  - zapewnienie długoterminowego finansowania realnej gospodarki;
  - promowanie zrównoważonego wzrostu dzięki zwiększeniu konkurencyjności i inwestycji;
  - walka z bezrobociem i społecznymi konsekwencjami kryzysu;
  - unowocześnienie administracji publicznej UE i usług świadczonych w interesie ogólnym;

Środa, 15 lutego 2012 r.

8. z zadowoleniem przyjmuje ocenę postępów w realizacji inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020”, ale podkreśla, że walka z wykluczeniem społecznym i ubóstwem powinna pozostać istotnym priorytetem każdej polityki;

9. jest przekonany, że dostęp do podstawowych usług bankowych pozostaje kluczowym czynnikiem włączenia społecznego, dlatego też zachęca Komisję do podejmowania śmielszych działań w celu zagwarantowania takiego dostępu;

Kontynuacja zróżnicowanej konsolidacji fiskalnej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu przy jednoczesnym zapewnieniu ożywienia gospodarczego i tworzenia miejsc pracy

10. uznaje współzależność między ekonomicznymi i budżetowymi strategiami politycznymi państw członkowskich, a co za tym idzie rozprzestrzenianie się skutków ubocznych; podkreśla, że perspektywy wzrostu wszystkich państw członkowskich, niezależnie od tego, czy dane państwo jest obecnie w strefie euro czy nie, zależą w dużym stopniu od tego, jak zdecydowanie będziemy walczyć z kryzysem zadłużeniowym oraz w jaki sposób skoordynowana polityka budżetowa skutecznie zapewni lepsze ukierunkowanie na inwestycje na rzecz zrównoważonego wzrostu i tworzenia miejsc pracy; nalega, aby państwa członkowskie podjęły odpowiednie kroki w celu skorygowania nadmiernych deficytów w terminach wyznaczonych przez Radę oraz zmniejszenia długu państwowego do zrównoważonego poziomu;

11. przyjmuje do wiadomości nowe wnioski ustawodawcze w sprawie zarządzania gospodarczego; jest przekonany, że takie wnioski powinny stwarzać możliwość zwiększenia roli Parlamentu Europejskiego w zakresie formułowania i wdrażania procedur nadzoru polityki gospodarczej w ramach europejskiego semestru, zgodnie z postanowieniami art. 121 i 136 traktatu;

12. przypomina, że w obecnej sytuacji, gdy szereg państw członkowskich stoi w obliczu rygorystycznych i trudnych decyzji dotyczących przeznaczenia środków publicznych, pilną sprawą jest zapewnienie spójności różnych instrumentów polityki gospodarczej, a w szczególności polityki sprzyjającej przestrzeganiu na równych warunkach założeń strategii „Europa 2020” i jej nadrzędnych celów;

13. przypomina w związku z tym o potrzebie jednoznacznego określenia, ocenienia i zajęcia się problemem rozszerzania się skutków ubocznych polityki gospodarczej poszczególnych państw członkowskich, a także o potrzebie przeprowadzenia oceny skutków społecznych instrumentów polityki gospodarczej zawartych w ramach europejskiego semestru;

14. podkreśla, że państwa członkowskie powinny kontynuować zróżnicowane strategie dyktowane ich sytuacjami budżetowymi oraz nalega na to, by państwa członkowskie utrzymały wzrost swoich wydatków publicznych poniżej wskaźnika średnioterminowej tendencji wzrostu PKB, pod warunkiem że zwiększonym wydatkom nie towarzyszą dodatkowe środki uznaniowe po stronie dochodów; zwraca się do państw członkowskich o priorytetowe traktowanie, po stronie budżetu dotyczącej dochodów i wydatków, strategii politycznych sprzyjających wzrostowi, na przykład w dziedzinie edukacji, badań, innowacji, infrastruktury i energii, a także o zapewnienie skuteczności takich wydatków i dochodów; apeluje o skuteczną, społecznie sprawiedliwą i zrównoważoną reformę:

— systemów emerytalnych i zabezpieczenia społecznego,

— o sprzyjającą wzrostowi politykę podatkową w państwach członkowskich, lepszą koordynację podatkową i w stosownych przypadkach harmonizację w UE; zachęca państwa członkowskie do uzgodnionego ulepszenia ich wewnętrznych ram fiskalnych z myślą o promowaniu skutecznej i zrównoważonej polityki budżetowej⁽¹⁾; wzywa Komisję do zapewnienia skoordynowanych działań przeciwko uchylaniu się od opodatkowania;

Zapewnienie długoterminowego finansowania realnej gospodarki

15. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że rozpoczęto gruntowny przegląd regulacji i kontroli sektora finansowego; jest przekonany, że w celu zwiększenia odporności systemu finansowego UE niezbędne są bardziej usilne i ambitne działania; podkreśla, że zwiększyłyby to konkurencyjność Unii Europejskiej; podkreśla, że przegląd ten musi zostać przeprowadzony w sposób zniechęcający do arbitrażu regulacyjnego i w sposób niezachęcający do ucieczki kapitału lub przenoszenia działalności finansowej z UE;

⁽¹⁾ Zob. na przykład dyrektywę Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 41).

Środa, 15 lutego 2012 r.

16. podkreśla, że przywrócenie zaufania inwestorów będzie wymagało wzmocnienia pozycji kapitałowej banków oraz środków wspierających dostęp do finansowania, w miarę możliwości ograniczając stosowanie systemów szybkich zysków i nieodpowiednich modeli działalności gospodarczej; jest przekonany, że dalsza reforma regulacji i kontroli sektora finansowego będzie niezbędna w celu odzwierciedlenia podwyższonego ryzyka na rynkach zadłużenia publicznego i prywatnego, która to reforma obejmuje wzmocnienie pozycji kapitałowej banków o znaczeniu systemowym, jednak nie może to osłabiać pozycji konkurencyjnej instytucji finansowych nieposiadających znaczenia systemowego; podkreśla, że banki – po ich prawidłowej kapitalizacji – nie powinny nadmiernie ograniczać kredytowania realnej gospodarki i w związku z tym działania regulacyjne powinny stworzyć podstawę wzrostu ich zdolności udzielania pożyczek; zwraca się do Komisji, by zadbała o to, aby a ramach europejskiego systemu nadzoru finansowego utrzymano pożyczki udzielane przez banki, w szczególności przez te instytucje, które w związku z kryzysem skorzystały z pomocy państwa oraz wsparcia z instrumentów płynnościowych EBC; oczekuje, że Komisja przedstawi propozycje dotyczące zarządzania bankowego w sytuacji kryzysu do lata 2012 r.; ubolewa nad uspołecznieniem prywatnych strat przez dofinansowanie sektora bankowego oraz nad spekulacyjnymi zachowaniami agencji ratingowych i międzynarodowych centrów finansowych;

17. popiera ideę stworzenia obligacji projektowych wspomagających finansowanie kluczowych projektów infrastrukturalnych w celu propagowania zrównoważonego wzrostu i zatrudnienia;

18. podkreśla kluczową rolę grupy EBI we wspieraniu realnej gospodarki, a zwłaszcza MŚP, oraz w zapewnianiu inwestowania w długofalowe projekty infrastrukturalne, zgodnie ze strategią „Europa 2020”; uważa, że UE powinna wykorzystać istniejące zasoby i stworzyć innowacyjne instrumenty finansowania dla państw członkowskich o ograniczonych możliwościach stosowania bodźców fiskalnych;

Promowanie zrównoważonego wzrostu dzięki zwiększeniu konkurencyjności i inwestycji

19. jest zaniepokojony zaburzeniami równowagi makroekonomicznej w UE oraz faktem, że wiele państw członkowskich, zwłaszcza tych odczuwających presję rynku, pozostaje w tyle, jeśli chodzi o wydajność; nalega na rolę zwiększonej koordynacji polityki gospodarczej i reform strukturalnych w zaradzaniu w odpowiedni sposób tym problemom zarówno w państwach z deficytem, jak i tych z nadwyżką; jest zaniepokojony faktem, że w nadchodzących latach największy udział we wzroście światowym będą miały kraje spoza UE, co będzie wymagało wzmocnienia zdolności wywozowej państw członkowskich, a także zapewnienia stabilnych ram dla tworzących wartość bezpośrednich inwestycji zagranicznych przeznaczonych dla unijnej gospodarki realnej;

Walka z bezrobociem i społecznymi skutkami kryzysu (kompetencja komisji EMPL)

20. uważa, że strukturalna rozbieżność pomiędzy popytem a podażą w odniesieniu do pracy opóźni odnowę gospodarczą i długoterminowy wzrost, a zatem wzywa do przeprowadzenia reform strukturalnych na rynku pracy, przy jednoczesnym poszanowaniu zasady pomocniczości i zapewnieniu spójności społecznej; zwraca uwagę na rolę i obowiązki partnerów społecznych w opracowywaniu i wdrażaniu reform strukturalnych;

Unowocześnienie administracji publicznej UE i usług świadczonych w interesie ogólnym

21. przypomina, że jakość administracji publicznej na szczeblu unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym jest decydującym elementem konkurencyjności oraz ważnym czynnikiem wydajności; zauważa, że reformy sektora publicznego stanowią nieodłączny element przywracania konkurencyjności; uważa, że wysoka jakość administracji publicznej wymaga odpowiednich środków budżetowych oraz reform, z poszanowaniem zasady pomocniczości, zgodnie z tym, co stanowi Protokół nr 26 w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym;

22. przyjmuje do wiadomości ramy jakości dotyczące usług świadczonych w interesie ogólnym, które mają zwiększyć jasność i pewność prawa w odniesieniu do sposobu stosowania przepisów UE do usług świadczonych w interesie ogólnym, zapewnić dostęp do podstawowych usług i propagować dobrą jakość;

Środa, 15 lutego 2012 r.

23. ubolewa nad powolnym tempem wdrażania prawodawstwa UE przez niektóre państwa członkowskie i apeluje do tych państw o osiągnięcie celów ustalonych w odniesieniu do jakości statystyk; jest głęboko przekonany, że dostępność wiarygodnych, dokładnych i aktualnych danych stanowi podstawowy element procesu podejmowania decyzji politycznych; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji, by poprawić wiarygodność danych dostarczanych przez państwa członkowskie Komisji (Eurostat); wzywa państwa członkowskie do jak najszybszego wdrożenia niedawno przyjętej dyrektywy Rady w sprawie wymogów dotyczących ram budżetowych państw członkowskich;

24. apeluje o większą skuteczność w świadczeniu usług publicznych oraz o zwiększenie przejrzystości i jakości administracji publicznej i sądownictwa, a także zachęca do zmniejszenia zbędnego obciążenia administracyjnego i biurokracji; podkreśla znaczenie monitorowania i oceny funkcjonowania służby cywilnej, zgodnie z zasadą pomocniczości;

25. uznając, że roczna analiza wzrostu gospodarczego obejmuje o wiele szerszy zakres niż tylko czynniki gospodarcze, zachęca Komisję do opracowania programów dla poszczególnych sektorów polityki, takich jak obrona, w których wspólne zarządzanie lub wspólna odpowiedzialność wielu państw członkowskich stworzyłyby korzyści skali, co przyniosłoby wartość dodaną i oszczędności finansowe uczestniczącym państwom członkowskim;

26. podkreśla, że w obecnej sytuacji gospodarczej finansowane przez UE programy odgrywają jeszcze ważniejszą rolę i zachęca Komisję do przedstawienia wniosku w sprawie finansowania działań w ramach strategii „Europa 2020” dzięki przesunięciu niewykorzystanych środków na płatności;

Ramy proceduralne

27. ubolewa nad faktem, że zaangażowanie Parlamentu Europejskiego w opracowywanie OWPG (ogólne wytyczne polityki gospodarczej)/rocznej analizy wzrostu gospodarczego nie jest oficjalnie przewidziane w traktacie, podczas gdy wkład Parlamentu w zakresie kwestii zatrudnienia podlega procedurze konsultacji (art. 148 ust. 2 TFUE); przypomina, że roczna analiza wzrostu gospodarczego powinna podlegać procedurze współdecyzji, co należy wprowadzić przy kolejnej zmianie traktatu; życzy sobie nasilenia dialogu między instytucjami europejskimi i krajowymi, zwłaszcza instytucjami parlamentarnymi, w stosownych przypadkach oraz we wzajemnym poszanowaniu i wzajemnej zgodzie;

28. przypomina, że europejski semestr jest teraz częścią unijnego prawodawstwa wtórnego (zobacz art. 2a rozporządzenia (UE) nr 1175/2011 ⁽¹⁾);

29. przypomina, że ramy prawne zarządzania gospodarczego („sześciopak”) stwarzają narzędzie dialogu gospodarczego: „aby zacieśnić dialog między instytucjami Unii, w szczególności Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją, oraz aby zapewnić większą przejrzystość i odpowiedzialność, właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może zaprosić przewodniczącego Rady, Komisji i, tam gdzie stosowne, przewodniczącego Rady Europejskiej lub przewodniczącego Eurogrupy, do stawienia się przed odnośną komisją celem omówienia podjętych decyzji... Właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może umożliwić państwu członkowskiemu, którego dotyczy taka decyzja, udział w wymianie poglądów”; apeluje o jak najczęstsze stosowanie tego narzędzia, które umożliwia współpracę gospodarczą i wzajemne zrozumienie;

30. odnotowuje, że europejski semestr 2012 jest pierwszym w ramach umocnionych ram prawnych zarządzania gospodarczego („sześciopak”), które obejmują bardziej rygorystyczne zasady dotyczące paktu stabilności i wzrostu oraz krajowych reguł budżetowych, a także nowe procedury monitorowania i korygowania zaburzeń równowagi makroekonomicznej;

31. zwraca się do Komisji o przedstawienie przyszłych analiz pod tytułem „Roczne wytyczne na rzecz zrównoważonego wzrostu gospodarczego”;

⁽¹⁾ Zob. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1175/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s.12).

Środa, 15 lutego 2012 r.

32. nalega, aby Komisja dostarczyła szczegółowej oceny wdrożenia przez państwa członkowskie skierowanych do nich zaleceń, która to ocena zostanie podana do wiadomości publicznej przed tegorocznym czerwcowym posiedzeniem Rady Europejskiej;
33. zwraca się do Komisji o ścisłą współpracę z Radą w celu opracowania rzeczywistego i wspólnego budżetu oraz nomenklatury księgowej;
34. przypomina, że Rada powinna wytłumaczyć swoje stanowisko publicznie w ramach ekonomicznego dialogu z Parlamentem, w przypadku gdy odbiega ono znacznie od zaleceń i wniosków Komisji;
35. podkreśla w związku z tym, że zalecenia i wnioski Komisji muszą szanować i zachowywać swobodę polityczną państw członkowskich niezbędną przy wdrażaniu zgodnie z zasadą pomocniczości i postanowieniami art. 126 TFUE, ponieważ szereg środków może sprzyjać osiągnięciu zalecanych celów i założeń;
36. wzywa Komisję do dokładnego wyjaśnienia powodów negatywnej oceny krajowego programu reform (KPR) i programu stabilności i konwergencji (SCP) oraz każdego innego dokumentu przedłożonego przez państwo członkowskie w ramach zarządzania gospodarczego; oczekuje, że stosując się do powyższego zalecenia, Komisja przedstawi państwu członkowskiemu, którego to dotyczy, szczegółową metodologię i hipotezę roboczą leżącą u podstaw oceny;
37. przypomina, że według nowych ram prawnych Parlament Europejski ma być należycie zaangażowany w europejski semestr w celu zwiększenia przejrzystości podejmowanych decyzji i odpowiedzialności za nie, zwłaszcza w drodze ekonomicznego dialogu, zgodnie z ustaleniami zawartymi w odnośnym prawodawstwie wtórnym;
38. gratuluje Komisji opublikowania rocznej analizy wzrostu gospodarczego pod koniec listopada i oczekuje, że harmonogram ten będzie regularnie stosowany, tak aby Parlament miał wystarczająco dużo czasu na wyrażenie swojej opinii, zanim na wiosennym posiedzeniu Rady Europejskiej zapadnie decyzja o rocznych wytycznych;
39. podkreśla, że zgodnie z art. 121 TFUE przewodniczący Rady i Komisja, a w razie potrzeby również przewodniczący Eurogrupy, mają składać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Europejskiej coroczne sprawozdanie z wyników wielostronnego nadzoru;
40. nalega, aby Komisja, Rada i Rada Europejska ustaliły z Parlamentem uproszczony harmonogram europejskiego semestru w celu uczynienia go jak najbardziej skutecznym, przejrzystym i prawowitym;
41. upoważnia swojego przewodniczącego do obrony niniejszego stanowiska podczas wiosennego szczytu Rady Europejskiej (w dniach 1-2 marca 2012 r.);

*

* *

42. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i Radzie Europejskiej.
-

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

Wytyczne dla budżetu na rok 2013 - sekcje inne niż Komisja

P7_TA(2012)0050

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie wytycznych dotyczących procedury budżetowej 2013, sekcja 1 – Parlament Europejski, sekcja 2 – Rada, sekcja 4 – Trybunał Sprawiedliwości, sekcja 5 – Trybunał Obrachunkowy, sekcja 6 – Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, sekcja 7 – Komitet Regionów, sekcja 8 – Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich, sekcja 9 – Europejski Inspektor Ochrony Danych, sekcja 10 – Europejska Służba Działań Zewnętrznych (2012/2001(BUD))

(2013/C 249 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając decyzję Rady 2007/436/WE, Euratom z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/5/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. zmieniającą porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami w zakresie wieloletnich ram finansowych, w celu zaspokojenia dodatkowych potrzeb finansowych projektu ITER ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu za rok budżetowy 2010 wraz z odpowiedziami instytucji ⁽³⁾,
- uwzględniając art. 23 i 79 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A7-0030/2012),
- A. mając na uwadze, że pułap działu 5 wieloletnich ram finansowych w budżecie UE na 2013 r. wynosi 9 181 mln EUR w cenach bieżących ⁽⁴⁾,
- B. mając na uwadze, że przystąpienie Chorwacji do UE będzie miało wpływ na budżet na 2013 r., a mianowicie jeśli chodzi o zasoby dla nowych posłów i zatrudnienie personelu w instytucjach,
- C. mając na uwadze, że w kontekście dużych obciążeń związanych z zadłużeniem publicznym oraz ograniczeniami w czasach nieustannego podejmowania działań krajowych na rzecz konsolidacji budżetów Parlament Europejski i pozostałe instytucje powinny wykazać się odpowiedzialnością budżetową i samokontrolą; biorąc pod uwagę pismo z dnia 23 stycznia 2012 r., skierowane przez komisarza J. Lewandowskiego do przewodniczących instytucji europejskich,
- D. mając na uwadze, że na tym etapie rocznej procedury budżetowej Parlament Europejski oczekuje na preliminarze pozostałych instytucji oraz propozycje własnego Prezydium dotyczące budżetu na rok 2013,

Ramy ogólne i priorytety budżetu na rok 2013

1. uważa, że w kontekście trudnej sytuacji gospodarczej instytucje powinny zamrozić swoje budżety administracyjne; podkreśla jednak konieczność poszanowania prawnie wiążących zobowiązań i wynikającego z nich wzrostu środków;
2. wzywa instytucje do zacieśnienia współpracy międzyinstytucjonalnej z myślą o dzieleniu się najlepszymi praktykami, szukaniu oszczędności i, co za tym idzie, modernizowaniu strategii politycznych dotyczących zasobów ludzkich, organizacji, technologii i budynków;

⁽¹⁾ Dz.U. L 163 z 23.6.2007, s. 17.

⁽²⁾ Dz.U. L 4 z 7.1.2012, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. C 326 z 10.11.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ W pułapie w dziale 5 uwzględnia się składki pracownicze na system emerytalno-rentowy.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

3. podkreśla znaczenie współpracy międzyinstytucjonalnej dla jak najsprawniejszego przystąpienia Chorwacji do UE;
4. zwraca uwagę na znaczenie wzmocnienia strategii politycznych na rzecz niedyskryminacji, które ułatwiają dostęp, zatrudnienie i integrację osób niepełnosprawnych;
5. podkreśla konieczność prowadzenia przez wszystkie instytucje prawdziwej polityki ochrony środowiska;

Parlament

6. przypomina o znacznych oszczędnościach poczynionych w budżecie na rok 2012 dzięki zmianom strukturalnym i reorganizacji; zachęca do kontynuacji reform strukturalnych i organizacyjnych oraz opowiada się za innowacjami w innych dziedzinach; uważa, że prawdziwe oszczędności można poczynić, określając obszary pokrywania się środków i nieskutecznego finansowania w obrębie wszystkich linii budżetowych; zwraca się zatem do sekretarza generalnego o przedłożenie Komisji Budżetowej szczegółowego sprawozdania zawierającego jasny przegląd linii budżetowych, w których w 2011 r. odnotowano niewystarczający stopień wykorzystania środków, oraz obiektywną analizę przyczyn takiego stanu rzeczy;
7. uważa, że prawdziwą i największą oszczędnością byłoby określenie jednej siedziby dla Parlamentu Europejskiego; zachęca w związku z tym do bezzwłocznej oceny sytuacji w tym zakresie;
8. jest zdania, że w celu uzyskania znacznych długofalowych oszczędności należy rozważyć przeprowadzenie niezależnej oceny budżetu PE; uważa, że należy rozważyć powołanie odpowiedniej grupy roboczej; wzywa sekretarza generalnego i Prezydium do przedstawienia konkretnych propozycji dotyczących jak najszybszego powołania takiej grupy, a także do zaproponowania najpóźniej do końca 2012 r. ewentualnych oszczędności; wzywa również do szybkiego wdrażania wniosków grupy roboczej;
9. z zadowoleniem przyjmuje ściślejszą współpracę między Komisją Budżetową a Prezydium w trakcie trwania rocznej procedury budżetowej; zdecydowanie zachęca do dalszego zacieśniania współpracy między sekretarzem generalnym, Prezydium i Komisją Budżetową przez cały rok, aby zagwarantować sprawne przeprowadzenie procedury budżetowej i skuteczne wykonanie budżetu; oczekuje od Prezydium przedstawienia rozważnego projektu preliminarza w oparciu o potrzeby oraz z uwzględnieniem ewentualnego zwiększenia środków w związku z prawnie nałożonymi zobowiązaniami; jest zdania, że należy dołożyć wszelkich starań, aby każde ukierunkowane zwiększenie środków było zrównoważone oszczędnościami w innych obszarach;
10. apeluje o zamrożenie linii budżetowych powiązanych ze wszystkimi podróżami w 2013 r. i o niedokonywanie do końca kadencji indeksacji dodatków dla posłów; z zainteresowaniem oczekuje na sprawozdanie sekretarza generalnego dotyczące podróży, które ma zostać przedłożone Prezydium i Komisji Budżetowej do 31 marca 2012 r.;
11. jest zdania, że oszczędności nie powinny zagrażać legislacyjnej działalności PE; jest przekonany, że legislacyjną działalność posłów można rozszerzyć dzięki sfinalizowaniu systemu zarządzania wiedzą; z zadowoleniem przyjmuje informacje dostarczone przez administrację oraz zwraca się o aktualne informacje na temat stanu realizacji projektu, a także oczekuje, że system będzie w pełni operacyjny i dostępny dla obywateli UE; wzywa do wzmocnienia wysiłków na rzecz przyspieszenia realizacji tego projektu; przypomina swój wniosek o przedstawienie informacji na temat możliwości uzyskania oszczędności w następstwie wdrożenia systemu zarządzania wiedzą;
12. przypomina rezolucje budżetowe Parlamentu, w tym ostatnią rezolucję z dnia 26 października 2011 r. ⁽¹⁾, w której Parlament wezwał do wczesnego informowania, dialogu i przejrzystego procesu podejmowania decyzji w obszarze polityki nieruchomości; zwraca się z prośbą o przekazywanie co sześć miesięcy dokładnych informacji o postępach w związku z realizacją projektów w dziedzinie nieruchomości oraz ich skutkach finansowych; stwierdza, że w bieżącej kadencji nie należy rozpoczynać żadnych nowych nieplanowanych wcześniej projektów budowlanych;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0461

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

Pozostałe instytucje

13. zachęca wszystkie instytucje do szukania dalszych oszczędności celem utrzymania dyscypliny budżetowej oraz do zamrożenia swoich budżetów, pamiętając jednocześnie o zobowiązaniach prawnych i nowych wyzwaniach finansowych, takich jak przystąpienie Chorwacji do UE;

14. odnotowuje wniosek Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (sekcja IV) dotyczący wprowadzenia do jego statutu zmian, które będą miały bezpośredni wpływ na budżet; jest zdania, że należy zapewnić niezbędne finansowanie w celu zagwarantowania odpowiedniego funkcjonowania instytucji i wynikającej z niej właściwej ochrony sądowej obywateli UE;

15. rozumie wyzwania, przed jakimi stanęła ESDZ, opracowując swój pierwszy budżet na rok 2011; wzywa do należytego planowania finansowego w odniesieniu do tej nowej instytucji oraz zwraca się do ESDZ o zbadanie możliwości osiągnięcia większej synergii budżetowej we współpracy z państwami członkowskimi;

*

* *

16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Trybunałowi Sprawiedliwości, Trybunałowi Obrachunkowemu, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych oraz ESDZ.

Wieloletni plan dotyczący zachodniego stada atlantyckiego ostroboka pospolitego

P7_TA(2012)0051

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie sytuacji w zakresie proponowanego długoterminowego planu dotyczącego zachodniego stada atlantyckiego ostroboka pospolitego oraz połowów eksploatujących to stado (2011/2937(RSP))

(2013/C 249 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji skierowany do Rady (COM (2009)0189) oraz art. 37 traktatu WE, zgodnie z którym Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0010/2009),
- uwzględniając komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady pt. „Konsekwencje wejścia w życie traktatu lizbońskiego dla trwających międzyinstytucjonalnych procedur decyzyjnych” (COM(2009)0665),
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 43 ust. 2 tego traktatu,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 17 marca 2010 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 23 listopada 2010 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2011 ustanawiającego długoterminowy plan dotyczący zachodniego stada atlantyckiego ostroboka pospolitego oraz połowów eksploatujących to stado ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 354 z 28.12.2010, s. 68.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0421.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- uwzględniając własną rezolucję z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie zielonej księgi dotyczącej reformy wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾,
  - uwzględniając wniosek Komisji z dnia 13 lipca 2011 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (COM(2011)0425),
  - uwzględniając pytania ustne skierowane do Komisji i do Rady na temat sytuacji w zakresie proponowanego długoterminowego planu dotyczącego zachodniego stada atlantyckiego ostroboka pospolitego oraz połowów eksploatujących to stado (O-000308/2011 -B7-0023/2012, O-000309/2011 -B7-0024/2012),
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zgodnie z postanowieniami planu realizacji, przyjętego w 2002 r. na światowym szczycie ONZ w Johannesburgu, obowiązkiem Unii Europejskiej jest utrzymanie lub odtworzenie zasobów połowowych na poziomie zapewniającym maksymalne zrównoważone połowy, przy czym należy dążyć do pilnego osiągnięcia tych celów w przypadku zubożonych zasobów, w miarę możliwości nie później niż do 2015 roku;
- B. mając na uwadze, że na mocy art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa celem wspólnej polityki rybołówstwa jest zagwarantowanie takiej eksploatacji żywych zasobów wodnych, która zapewnia zrównoważone warunki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne;
- C. mając na uwadze, że w ujęciu gospodarczym zachodnie stado ostroboka pospolitego jest najważniejszym ze stad tego gatunku występujących w wodach Unii;
- D. mając na uwadze, że w kwietniu 2009 r. Komisja zaproponowała plan zarządzania (COM(2009)0189) opierający się na pracach przygotowawczych w Regionalnym Komitecie Doradczym ds. Zasobów Pelagicznych oraz na opiniach Międzynarodowej Rady Badań Morza i Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa;
- E. mając na uwadze, że plany długoterminowe stanowią podstawę wspólnej polityki rybołówstwa i są najważniejszym narzędziem ochrony, gdyż zawierają ogólne postanowienia niezbędne z punktu widzenia realizacji celów wspólnej polityki rybołówstwa, wobec czego muszą być przyjmowane w ramach zwykłej procedury ustawodawczej zgodnie z art. 43 ust. 2 TFUE;
- F. mając na uwadze, że informacje dotyczące życia biologicznego w odniesieniu do zachodniego stada ostroboka pospolitego są niewystarczające, aby dokonać pełnej oceny tego stada; mając jednak na uwadze, że zgodnie z opinią Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa zasada kontroli odłowu oparta na tendencjach w liczebności ikry pozwalałaby na zrównoważone gospodarowanie zasobami ryb; mając na uwadze, że zasada kontroli odłowu powinna się opierać w równej mierze na opiniach wydawanych z zachowaniem zasady ostrożności w odniesieniu do przeciętnego poziomu uzupełnienia stada i na utrzymywanym ostatnio poziomie całkowitych dopuszczalnych połowów, skorygowanym o czynnik odzwierciedlający tendencje liczebności stada oparte na pomiarze wytwarzanej ikry;
- G. mając na uwadze, że ustanawianie i przydział uprawnień do połowów w ramach wspólnej polityki rybołówstwa wywiera bezpośredni wpływ na sytuację społeczno-gospodarczą flot rybackich państw członkowskich, zwłaszcza w przypadku łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego;
- H. mając na uwadze, że Rada nie może zarezerwować sobie prawa do jednostronnej zmiany parametrów określonych we wniosku w sprawie ustalania całkowitych dopuszczalnych połowów, gdyż są to kluczowe elementy proponowanego planu długoterminowego;
- I. mając na uwadze, że w swoim stanowisku w pierwszym czytaniu Parlament z myślą o Radzie wprowadził pewien element elastyczności do sposobu obliczania wielkości ogólnego połowu, zgodnie z naukowo uzasadnionymi zasadami odłowu, aby ułatwić wypracowanie rozwiązania kompromisowego oraz w trosce o konstruktywne i pozytywne podejście do tego wniosku ustawodawczego;

⁽¹⁾ Dz.U. C 348 z 21.12.2010, s. 15.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- J. mając na uwadze, że biologiczne punkty odniesienia i parametry stanowiące część zasady kontroli odłowu powinny być oparte na najnowszych opiniach naukowych, a Komisja powinna mieć prawo do przyjmowania aktów delegowanych na podstawie art. 290 TFUE w odniesieniu do modyfikacji pewnych biologicznych punktów odniesienia i parametrów stanowiących element zasady kontroli odłowu, aby mieć możliwość szybkiego reagowania na zmiany;
1. podkreśla, że celem planu jest utrzymanie biomasy zachodniego stada ostroboka pospolitego na poziomie gwarantującym zrównoważoną eksploatację jego zasobów oraz umożliwienie maksymalnych połowów w perspektywie długoterminowej;
  2. uważa, że zasada kontroli odłowu powinna się opierać w równej mierze na opiniach wydawanych z zachowaniem zasady ostrożności i na utrzymywanym ostatnio poziomie całkowitych dopuszczalnych połowów, skorygowanym o czynnik odzwierciedlający najnowsze tendencje liczebności stada oparte na pomiarze wytwarzanej ikry;
  3. podkreśla, że zasady kontroli odłowu to podstawowe elementy planów długoterminowych i należy o nich decydować w ramach zwykłej procedury ustawodawczej;
  4. podkreśla, że długoterminowe plany zarządzania mające zastosowanie do jak największej liczby stad mają kluczowe znaczenie dla ochrony zasobów rybnych, na co Komisja zwróciła uwagę we wniosku w sprawie reformy wspólnej polityki rybołówstwa;
  5. podkreśla, że w trosce o zrównoważony charakter zasobów rybnych, jak i w celu ułatwienia planowania działalności podmiotów dokonujących połowów należy doprowadzić do przełamania obecnego impasu w negocjacjach międzyinstytucjonalnych;
  6. wzywa Komisję do podejmowania częstszych inicjatyw na rzecz wspierania dialogu politycznego między trzema instytucjami w celu wyjaśnienia roli każdej z nich w procesie podejmowania decyzji oraz w celu rozstrzygnięcia kwestii dotyczącej przyszłego kształtu długoterminowych planów zarządzania;
  7. wzywa Komisję do szybkiego działania, zgodnie z wielokrotnymi zapowiedziami i obietnicami, aby nie dopuścić do kolejnej międzyinstytucjonalnej blokady w odniesieniu do długoterminowych planów zarządzania;
  8. wzywa Radę do przedstawienia swojego stanowiska w sprawie zaproponowanego długoterminowego planu dotyczącego zachodniego stada atlantyckiego ostroboka pospolitego, tak aby Parlament mógł rozpocząć drugie czytanie i poczynić postępy w tej sprawie;
  9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji tytułem informacji.

Wkład wspólnej polityki rybołówstwa w produkcję dóbr publicznych

P7_TA(2012)0052

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie wkładu wspólnej polityki rybołówstwa na rzecz wytwarzania dóbr publicznych (2011/2899(RSP))

(2013/C 249 E/07)

Parlament Europejski,

— uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Nasze ubezpieczenie na życie i nasz kapitał naturalny – unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.” (COM(2011)0244),
  - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Rio+20: w kierunku gospodarki ekologicznej i lepszego zarządzania” (COM(2011)0363),
  - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europa 2020” (COM(2010)2020),
  - uwzględniając dyrektywę ramową w sprawie strategii morskiej (dyrektywa 2008/56/WE) ⁽²⁾,
  - uwzględniając pakiet reform wspólnej polityki rybołówstwa przedstawiony przez Komisję dnia 13 lipca 2011 r.,
  - uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r.,
  - uwzględniając Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa FAO, przyjęty w dniu 31 października 1995 r.,
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110ust.4Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że rybołówstwo jest jednym z najstarszych rodzajów działalności prowadzonej przez człowieka, a ryby są istotnym i nieodzownym składnikiem ludzkiego pożywienia, który powinien być zagwarantowany i którego znaczenie powinno być należycie uznane i docenione w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb);
- B. mając na uwadze, że działalność w sektorze rybołówstwa, która obejmuje prowadzenie połowów dziko żyjących ryb i akwakulturę, przyczynia się do produkcji niezbędnych dóbr wspólnych w trzech głównych obszarach, takich jak połów, przetwórstwo i wprowadzanie na rynek; mając na uwadze, że zdrowe zasoby rybne, zdrowe ekosystemy morskie oraz zachowanie morskiej różnorodności biologicznej stanowi istotne dobro wspólne, które należy chronić;
- C. mając na uwadze, że charakteryzująca się zrównoważonym rozwojem akwakultura – morska i słodkowodna, przybrzeżna i dalekomorska – jest ważną częścią sektora rybołówstwa;
- D. mając na uwadze, że rybołówstwo na niewielką skalę odgrywa szczególnie ważną rolę w życiu gospodarczym, społecznym, środowiskowym i kulturowym, co musi zostać należycie uznane i docenione w ramach WPRyb; mając na uwadze, że społeczności zamieszkujące obszary przybrzeżne bardzo ucierpiały wskutek pogorszenia się sytuacji w całym sektorze rybołówstwa, co poważnie dotknęło małe porty rybackie w obrębie UE;
- E. mając na uwadze, że zreformowana WPRyb powinna gwarantować zrównoważony – z punktu widzenia środowiskowego, społecznego i gospodarczego – charakter sektora rybołówstwa, w różnych basenach hydrograficznych, również poprzez wprowadzenie zdecentralizowanego modelu zarządzania, który przybliży ośrodki decyzyjne do obszarów działalności i zwiększa odpowiedzialność zainteresowanych stron;
- F. mając na uwadze, że sektor rybołówstwa obejmuje działania uzależnione od dobrze funkcjonujących ekosystemów, jako że obfite zasoby rybne i dobry stan ekosystemów morskich są niezbędne dla zapewnienia długotrwałego i zrównoważonego charakteru działań prowadzonych w zakresie pozyskiwania, przetwarzania i wprowadzania na rynek produktów rybołówstwa;

⁽²⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- G. mając na uwadze, że europejski sektor rybołówstwa przyczynia się do rozwoju społecznego poprzez tworzenie miejsc pracy – w sposób bezpośredni i pośredni – oraz do wzrostu gospodarczego w Europie, dostarczając 6,4 mln ton ryb każdego roku;
- H. mając na uwadze, że wielofunkcyjność sektora rybołówstwa widoczna jest w wielu obszarach, np. na skutek wpływu tego sektora na kwestie społeczno-gospodarcze, historyczne, kulturowe, naukowe i środowiskowe;
- I. mając na uwadze, że działalność połowowa wywiera wpływ głównie na obszary przybrzeżne i wyspy, przyczyniając się do skuteczniejszego zarządzania tymi obszarami oraz do ich rozwoju społecznego i gospodarczego; mając na uwadze, że jest to szczególnie ważne dla zamieszkujących te tereny społeczności, które często znajdują się w niekorzystnej sytuacji spowodowanej niewystarczającą liczbą miejsc pracy i słabością lokalnej gospodarki;
- J. mając na uwadze, że zreformowana WPRyb powinna być ściśle powiązana z innymi kluczowymi inicjatywami UE w zakresie gospodarki morskiej, zwłaszcza inicjatywami określonymi w komunikacie Komisji zatytułowanym „Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej” (COM(2007)0575), w którym stwierdzono, że sektor rybołówstwa UE może również stymulować i wspierać szeroki zakres badań naukowych, które poszerzają naszą wiedzę o dynamice oceanograficznej, ekosystemach i biologii gatunków wodnych, bezpośrednio lub pośrednio związanych z działalnością połowową;
- K. mając na uwadze, że dynamiczny, prawidłowo zarządzany sektor rybołówstwa mógłby wносить coraz większy wkład w europejskie społeczeństwo i gospodarkę, a tym samym odgrywać ważną rolę w realizacji strategii „Europa 2020”;
1. podkreśla, że rybołówstwo to istotny sektor UE, dostarczający obywatelom europejskim wysokiej jakości żywność oraz stanowiący gospodarczą i społeczną wartość dodaną dla Unii Europejskiej; w związku z tym uważa, że zreformowana WPRyb musi zagwarantować zrównoważoną eksploatację zasobów rybołówstwa oraz zachowanie zdrowych zasobów rybnych, aby działalność połowowa mogła być w dłuższej perspektywie kontynuowana na tradycyjnych obszarach połowowych i przez społeczności utrzymujące się z rybołówstwa;
  2. uważa, że zrównoważony rozwój środowiskowy, gospodarczy i społeczny to istotny cel WPRyb i podkreśla, że głównym priorytetem WPRyb powinno być stworzenie zrównoważonego sektora rybołówstwa w celu zapewnienia obecnym i przyszłym pokoleniom środowiskowych, społecznych i gospodarczych korzyści płynących z połowów;
  3. uważa, że odpowiednio zarządzany sektor rybołówstwa mógłby wnieść większy wkład w europejskie społeczeństwo m.in. pod względem bezpieczeństwa żywnościowego, zatrudnienia, zachowania dynamicznych społeczności rybackich itp.; podkreśla, że istnienie zdrowych zasobów rybnych, zdrowych ekosystemów morskich oraz zachowanie morskiej różnorodności biologicznej są z natury dobrami wspólnymi, które mogą być wytwarzane jedynie w przypadku, gdy zasoby rybne będą zarządzane w sposób zrównoważony, a niepotrzebny negatywny wpływ na środowisko będzie zminimalizowany;
  4. uważa za istotne uznanie mórz, które pokrywają ponad dwie trzecie powierzchni naszej planety, za źródło odgrywające ważną rolę w produkcji innych zasobów naturalnych (np. zasobów rybnych); uważa również, że ze strategicznego punktu widzenia ważne jest, by WPRyb obejmowała jasne i precyzyjne środki w celu zagwarantowania, że może ona wypełnić swoją strategiczną rolę dzięki ekologicznemu podejściu;
  5. podkreśla, że WPRyb przyczynia się do realizacji celów unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r. oraz do realizacji zamiarów UE dotyczących zatrzymania utraty różnorodności biologicznej i degradacji funkcji ekosystemów do 2020 r. poprzez przyjęcie środków mających na celu zabezpieczenie zrównoważonych połowów, podjęcie środków ostrożności w celu wyeliminowania niszczycielskich praktyk połowowych, zapewnienie odbudowy wyeksploatowanych zasobów rybnych i podjęcie środków w celu ochrony gatunków niebędących przedmiotem połowów;
  6. przypomina, że biorąc pod uwagę aspekt gospodarczy, szacuje się, że sektor rybołówstwa (w tym akwakultura) generuje 34,2 miliarda EUR rocznie, natomiast biorąc pod uwagę aspekt społeczny, sektor rybołówstwa, przetwórstwa oraz obrotu produktami rybołówstwa tworzy 350 000 miejsc pracy, w szczególności na obszarach przybrzeżnych, odległych oraz na wyspach;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

7. podkreśla, że sektor rybołówstwa ma wymiar wielofunkcyjny, a poza swoimi tradycyjnymi trzema dziedzinami działalności i poza swoim najbardziej dostrzegalnym wpływem gospodarczym, środowiskowym i społecznym, odgrywa też istotną rolę w wielu innych dziedzinach, takich jak środowisko, kultura, rekreacja i turystyka, nauka, energetyka i edukacja oraz szczególnie podkreśla znaczenie, jakie w tym zakresie odgrywa sektor rybołówstwa na niewielką skalę;

8. wzywa Komisję, aby należycie uwzględniła fakt, że sektor rybołówstwa odgrywa istotną rolę w następujących dziedzinach:

- (i) w dziedzinie kultury – wnosząc wkład do gastronomii, etnografii, historii, literatury, muzealnictwa itp.
- (ii) w dziedzinie rekreacji i turystyki – oferując wiele różnych możliwości, takich jak wypływanie na połów z miejscowymi rybakami, obserwacja wielorybów i ptaków morskich, ekologiczne nurkowanie itp.
- (iii) w dziedzinie nauki – pomagając oceanologom i innym naukowcom w prowadzonych przez nich badaniach
- (iv) w dziedzinie energii – promując rozwój nowych technologii, które mogą później zostać wykorzystane z korzyścią dla całego społeczeństwa
- (v) w dziedzinie środowiska – chroniąc biologicznie wrażliwe obszary geograficzne, a także obszary przybrzeżne pełniące funkcję wylęgarni i tarlisk, a także oczyszczając morza;
- (vi) w dziedzinie edukacji – rozwijając w ludziach zamiłowanie do obcowania z przyrodą i ucząc ich szacunku dla morza;

9. podkreśla, że ze względu na swój wielofunkcyjny wymiar sektor rybołówstwa dostarcza społecznościom dobra wspólne, przynoszące korzyści wszystkim obywatelom UE, a nie tylko osobom bezpośrednio lub pośrednio związanym z rybołówstwem, co należy zauważyć i docenić; ponadto zauważa, że znaczna liczba obywateli UE, zwłaszcza tych żyjących na obszarach przybrzeżnych, korzysta z wielofunkcyjnej działalności połowowej; uważa, że w finansowaniu WPRyB należy w pełni uwzględnić wielofunkcyjność sektora rybołówstwa; podkreśla, że wytworzenie wspomnianych dodatkowych dóbr publicznych nie powinno być wykorzystywane jako usprawiedliwienie pozwalające opóźnić przeprowadzenie niezbędnych reform WPRyB;

10. wzywa Komisję do wsparcia małych portów rybackich, które poważnie ucierpiały na skutek zmniejszenia liczby wylądunków, będącego następstwem przełowienia;

11. podkreśla, że sektor rybołówstwa (który obejmuje zarówno zrównoważone połowy dziko żyjących ryb, jak i akwakulturę) jest jednym z najistotniejszych filarów bezpieczeństwa żywnościowego w Unii Europejskiej i w związku z tym reforma WPRyB musi zagwarantować jego zrównoważony rozwój i stabilizację, aby w przyszłości sektor ten mógł zapewniać produkty rybołówstwa o jakości oraz w ilości wystarczającej do zaspokojenia potrzeb żywnościowych ponad 500 mln obywateli UE;

12. podkreśla znaczenie potencjału zrównoważonej akwakultury morskiej i słodkowodnej w zakresie uzupełniania roli rybołówstwa, które w znacznym stopniu przyczynia się do zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego w UE; podkreśla, że w celu zagwarantowania zrównoważonego rozwoju środowiskowego sektora akwakultury niezbędne jest prowadzenie określonej polityki; wzywa Komisję do ustalenia ogólnych kryteriów jakościowych w odniesieniu do akwakultury, które powinny być przestrzegane w całej UE i które uwzględniałyby środowiskowy i społeczny wpływ akwakultury; ponadto wzywa Komisję do zagwarantowania, że importowane produkty akwakultury zostały wyprodukowane z zachowaniem odpowiednich europejskich wymogów dotyczących zrównoważonego rozwoju i jakości, tj. wymogów środowiskowych oraz odnoszących się do dobrostanu zwierząt;

13. zwraca uwagę, że działalność połowowa prowadzona w celach rekreacyjnych nie została uwzględniona we wnioskach Komisji, które przedstawiono dnia 13 lipca 2011 r.; podkreśla, że do działalności tej należy się odnieść w sposób indywidualny, traktując ją jako część procesu reform WPRyB;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

14. podkreśla, że dalsza dywersyfikacja działań bezpośrednio lub pośrednio związanych z rybołówstwem mogłaby pomóc spowolnić odpływ pracowników z tego sektora, zachować zwyczaje i tradycje poszczególnych regionów oraz przeciwdziałać wyludnieniu niektórych obszarów przybrzeżnych;
  15. podkreśla, że zarządzanie rybołówstwem w coraz większym stopniu opiera się na danych naukowych, co stymuluje badania w tym obszarze, promując wiedzę i sprzyjając postępowi technologicznemu i innowacyjności, zgodnie ze strategią promowania polityki inteligentnego wzrostu „Europa 2020”;
  16. podkreśla, że sektor rybołówstwa uzależniony jest od zdrowych zasobów oraz równowagi ekosystemu i dlatego reforma WPRyb musi ponownie skupić uwagę na roli tego sektora jako stróża i zarządcy zasobami morskimi, w celu stworzenia bardziej wydajnej, przyjaznej środowisku i bardziej konkurencyjnej gospodarki, zgodnie ze strategią promowania polityki inteligentnego wzrostu „Europa 2020”;
  17. podkreśla, że działalność połowowa, przy uwzględnieniu wszystkich jej obszarów (w tym zrównoważonej akwakultury) oraz bezpośredniego i pośredniego wpływu, a także wspólnych dóbr wyprodukowanych w następstwie działalności połowowej, gwarantuje spójność społeczną i terytorialną, promuje kształcenie zawodowe oraz postęp społeczny i gospodarczy, zgodnie ze strategią promowania polityki wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu „Europa 2020”;
  18. podkreśla, że sektor rybołówstwa sam w sobie oraz poprzez zintegrowaną politykę morską musi przyczyniać się do wdrażania celów Rio+20 na rzecz otwartej gospodarki oraz do tworzenia miejsc pracy i likwidacji ubóstwa;
  19. zauważa, że działalność połowowa odgrywa istotną rolę w szerszym kontekście zintegrowanej polityki morskiej oraz stanowi kluczowy element polityki morskiego planowania przestrzennego, a także Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego;
  20. zwraca się do Komisji, aby uznała wielofunkcyjność sektora rybołówstwa oraz wartość szerokiego spektrum wytwarzanych przez ten sektor wspólnych dóbr;
  21. zwraca się do Komisji, by w swoich przyszłych wnioskach i decyzjach dotyczących polityki zadbała o to, by WPRyb przyczyniała się do realizacji najważniejszych celów w ramach strategii „Europa 2020”; jest zdania, że w tym kluczowym procesie reformy WPRyb należy uznać WPRyb za źródło rozwoju w kontekście projektu dotyczącego wzrostu w Europie oraz zagwarantować warunki niezbędne do rozwinięcia jego pełnego potencjału; zwraca się do Komisji, aby podczas opracowywania i wdrażania powyższych strategii politycznych uwzględniła określone cechy charakterystyczne sektora rybołówstwa oraz obszarów przybrzeżnych;
  22. wzywa Komisję, aby w ramy zreformowanej WPRyb włączyła koncepcję warunkowości, stosowaną już we wspólnej polityce rolnej, w celu zapewnienia pozytywnej dyskryminacji w odniesieniu do praktyk rybackich przyjaznych dla środowiska, np. poprzez lepszy dostęp do dotacji;
  23. wzywa Komisję, aby w celu promowania rozwoju działań równoległych znalazła prawne rozwiązanie, które umożliwi rybakom pozyskanie innego źródła dochodów w ramach szerokiego spektrum działań powiązanych z rybołówstwem, bez ryzyka ponoszenia przez nich konsekwencji finansowych;
  24. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
-

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

Ostatnie wydarzenia polityczne na Węgrzech

P7_TA(2012)0053

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie ostatnich wydarzeń politycznych na Węgrzech (2012/2511(RSP))

(2013/C 249 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 3, 4, 6 i 7 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), art. 49, 56, 114, 167 i 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej i Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC), dotyczące poszanowania, ochrony i promowania praw podstawowych,
  - uwzględniając węgierską ustawę zasadniczą, którą Zgromadzenie Narodowe Republiki Węgierskiej przyjęło w dniu 18 kwietnia 2011 r. i która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2012 r. (zwaną dalej „nową konstytucją”), oraz przepisy przejściowe węgierskiej ustawy zasadniczej, które Zgromadzenie Narodowe przyjęło w dniu 30 grudnia 2011 r. (zwane dalej „przepisami przejściowymi”),
  - uwzględniając opinie nr CDL(2011)016 i CDL(2011)001 Europejskiej Komisji na rzecz Demokracji i Prawa (Komisji Weneckiej) w sprawie nowej konstytucji Węgier oraz w sprawie trzech kwestii prawnych nasuwających się w związku z procesem opracowywania nowej konstytucji Węgier,
  - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie ustawy medialnej na Węgrzech ⁽¹⁾ oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie zmiany węgierskiej konstytucji ⁽²⁾,
  - uwzględniając komunikat Komisji w sprawie artykułu 7 Traktatu o Unii Europejskiej zatytułowany „Poszanowanie i upowszechnianie wartości, na których opiera się Unia” (COM(2003)0606 final),
  - uwzględniając ustanowienie w październiku 2011 r. przez wiceprzewodniczącą Komisji Europejskiej Neelie Kroes grupy wysokiego szczebla ds. wolności i pluralizmu mediów,
  - uwzględniając oświadczenia Rady i Komisji złożone na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego w dniu 18 stycznia 2012 r. w sprawie niedawnych wydarzeń politycznych na Węgrzech, a także wysłuchanie, jakie odbyło się w dniu 9 lutego 2012 r. w Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,
  - uwzględniając decyzję Komisji Europejskiej z dnia 17 stycznia 2012 r. o wszczęciu przeciwko Węgrom przyspieszonego postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w związku z kwestią niezależności ich banku centralnego i organów zajmujących się ochroną danych, a także w związku ze środkami dotyczącymi sądownictwa,
  - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska opiera się na wartościach, jakimi są demokracja i państwo prawa, jak określa art. 2 TUE, na wyraźnym poszanowaniu praw podstawowych i wolności, jak przewiduje Karta praw podstawowych Unii Europejskiej i EKPC, a także na uznaniu mocy prawnej wspomnianych praw, wolności i zasad, co znajduje dalsze potwierdzenie w bliskim przystąpieniu UE do EKPC;
- B. mając na uwadze, że obecne państwa członkowskie i państwa przystępujące, a także UE mają obowiązek dopilnowania, by treść ich prawa i stosowane procedury były zgodne z prawem i wartościami UE, ujętymi w szczególności w kryteriach z Kopenhagi, z Kartą praw podstawowych i EKPC, a także by litera i duch przyjmowanego prawodawstwa nie były sprzeczne z tymi wartościami i instrumentami;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0094

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0483

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- C. mając na uwadze, że w dniu 18 kwietnia 2011 r. Węgry przyjęły nową konstytucję, której uchwalenie i niektóre przepisy Parlament Europejski poddał krytyce w rezolucji z dnia 5 lipca 2011 r., w której wezwał rząd węgierski do rozwiązania kwestii i zaradzenia zastrzeżeniom podniesionym przez Komisję Wenecką oraz zwrócił się do Komisji Europejskiej, żeby przeprowadziła gruntowny przegląd i analizę nowej konstytucji i ustaw kardynalnych uchwalonych na jej mocy, tak by sprawdzić, czy są one spójne z literą i duchem wspólnotowego dorobku prawnego, w szczególności z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej;
- D. mając na uwadze, że uchwalenie ustaw kardynalnych wywołało zastrzeżenia w kilku dziedzinach, zwłaszcza w kwestii niezawisłości wymiaru sprawiedliwości, niezależności banku centralnego, niezależności organu właściwego dla ochrony danych, sprawiedliwych warunków konkurencji politycznej i zmian politycznych, a także tzw. ustawy o stabilności, która poddaje system podatku dochodowego pod decyzję podejmowaną większością dwóch trzecich głosów, oraz ustaw kardynalnych, które przyznają obecnej większości wyłączne prawo mianowania urzędników na niezwyčajnie długą kadencję, co narusza zdolność zarządczą przyszłych rządów;
- E. mając na uwadze, że nowy przewodniczący krajowej rady sądownictwa i prokurator generalny będą mieli prawo przekazywania spraw sądom, co narusza zasadę dostępu do sądu i sprawiedliwego procesu oraz niezawisłość sądownictwa;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z nową konstytucją i jej przepisami przejściowymi nazwę Sądu Najwyższego zmieniono na „Kúria”, zaś sześciolletnią kadencję poprzedniego prezesa Sądu Najwyższego zakończono przed czasem po upływie dwóch lat;
- G. mając na uwadze, że nowa konstytucja przewiduje obniżenie obowiązkowego wieku emerytalnego sędziów i prokuratorów z dotychczasowych 70 lat do 62 lat, z wyjątkiem prezesa Kúrii i prokuratora generalnego, co może skutkować dyskryminacją i doprowadzi do przejścia na emeryturę ok. 300 sędziów, co stanowi poważną ingerencję w niezależną działalność sądownictwa;
- H. mając na uwadze, że zgodnie z postanowieniami nowej konstytucji poprzedni system czterech komisarzy parlamentarnych zredukowano do jednego, kończąc przed czasem sześciolletnią kadencję komisarza ds. ochrony danych i wolności informacji i przekazując jego kompetencje nowopowstałemu organowi, co stanowi poważną ingerencję w niezależność ww. komisarza;
- I. mając na uwadze, że parlament węgierski uchwalił kilka ustaw ze skutkiem wstecznym, co narusza jedną z podstawowych zasad prawa europejskiego, czyli zasadę, zgodnie z którą prawo nie działa wstecz;
- J. mając na uwadze, że uchwalona niedawno ustawa o kościołach i wyznaniach religijnych zawiera nadzwyczajnie restrykcyjne zasady rejestracji kościołów i poddaje rejestrację zatwierdzeniu przez parlament większością dwóch trzecich głosów;
- K. mając na uwadze, że zgodnie z przepisami konstytucji znacznie ograniczono kompetencje węgierskiego trybunału konstytucyjnego w zakresie kontroli ustaw dotyczących budżetu;
- L. mając na uwadze, że jak stwierdzono w sprawozdaniu Komisji Weneckiej, powodem do niepokoju jest znaczna liczba spraw delegowanych – w celu szczegółowego określenia – do ustaw kardynalnych wymagających większości stanowiącej dwie trzecie, w tym spraw, które powinny być przedmiotem zwykłego procesu politycznego i w których zazwyczaj decyzję podejmuje zwykła większość;
- M. mając na uwadze, że wiceprzewodnicząca Komisji Europejskiej Viviane Reding podkreśliła, iż Komisja Europejska zamierza sprawdzić, czy nowy sposób organizacji systemu sądowego na Węgrzech wpływa na niezależność sądownictwa; mając na uwadze, że wiceprzewodnicząca Komisji Europejskiej Neelie Kroes oraz przywódczyni grupy wysokiego szczebla ds. wolności i pluralizmu mediów Vaira Vike Freiberga wielokrotnie wyrażały swoje zaniepokojenie kwestią wolności i pluralizmu mediów na Węgrzech;
- N. mając na uwadze, że przewodniczący Komisji Europejskiej José Manuel Barroso dnia 18 stycznia 2012 r. podkreślił, że wyrażono zaniepokojenie dotyczące nie tylko aspektów prawnych, ale również jakości demokracji na Węgrzech, i zaapelował do węgierskich władz, by przestrzegały reguł demokracji i wolności oraz by zastosowały te reguły nie tylko co do zasady, ale również w praktyce, a także w węgierskim życiu politycznym i społecznym;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- O. mając na uwadze, że dnia 17 stycznia 2012 r. Komisja Europejska rozpoczęła przeciwko Węgrom postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w odniesieniu do trzech kwestii: niezależności węgierskiego banku centralnego, obniżenia obowiązkowego wieku emerytalnego sędziów określonego w ustawie zasadniczej Węgier oraz niezależności organu ochrony danych; ponadto Komisja zwróciła się do węgierskich władz o przekazanie dodatkowych informacji na temat kwestii niezależności sądownictwa;
- P. mając na uwadze, że w swoim sprawozdaniu z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie sytuacji praw podstawowych w Unii Europejskiej (2009) – kwestie instytucjonalne po wejściu w życie traktatu lizbońskiego ⁽¹⁾ Parlament Europejski wezwał do „nadania dalszego biegu komunikatowi z 2003 r. w sprawie art. 7 Traktatu o Unii Europejskiej, żeby określić przejrzysty i spójny sposób zarządzania ewentualnym naruszeniem praw człowieka i odpowiednio korzystać z art. 7 TUE w oparciu o nową architekturę praw podstawowych”;
- Q. mając na uwadze, że węgierski rząd, a zwłaszcza premier Węgier w piśmie skierowanym do Komisji Europejskiej i do Parlamentu Europejskiego zasygnalizował swoją gotowość do zajęcia się problemami, które doprowadziły do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, do zmiany odnośnego ustawodawstwa i do kontynuowania współpracy z instytucjami europejskimi po zakończeniu postępowania sądowego;
- R. mając na uwadze, że Parlament Europejski odgrywa rolę w procesie kontroli przestrzegania podstawowych praw, wolności i zasad we wszystkich 27 państwach członkowskich, co zapisano w europejskim dorobku prawnym;
1. wyraża poważne zaniepokojenie sytuacją na Węgrzech w odniesieniu do funkcjonowania demokracji, państwa prawa, poszanowania i ochrony praw człowieka i praw socjalnych, stosowania systemu kontroli i równowagi, a także zasad równości i niedyskryminacji;
  2. kierując się wspólnym interesem obywateli Węgier i Unii Europejskiej, wzywa węgierskie władze, aby zastosowały się do zaleceń, zastrzeżeń i wymogów Komisji Europejskiej, Rady Europy oraz Komisji Weneckiej dotyczących wyżej wspomnianych kwestii oraz by odpowiednio zmieniły odnośne przepisy, przy poszanowaniu podstawowych wartości i norm Unii Europejskiej;
  3. przyjmuje do wiadomości zobowiązanie Komisji Europejskiej, Rady Europy i Komisji Weneckiej do dokładnego przeanalizowania zgodności węgierskiego ustawodawstwa z literą i duchem unijnego prawodawstwa;
  4. wzywa Komisję Europejską, pełniącą rolę strażnika traktatów, do ścisłej kontroli ewentualnych poprawek i procesu wdrażania wspomnianych przepisów oraz ich zgodności z literą i duchem unijnych traktatów, a także do przeprowadzenia dogłębnej analizy w trosce o to, by:
    - a. sądownictwo posiadało pełną niezależność, a zwłaszcza, by krajowa rada sądownictwa, prokuratura oraz sądy w ogólności były zarządzane w sposób wolny od wpływów politycznych oraz by mandat niezależnie mianowanych sędziów nie był arbitralnie skracany;
    - b. uregulowania dotyczące węgierskiego banku centralnego były zgodne z prawem europejskim;
    - c. przywrócić i zagwarantować instytucjonalną niezależność ochrony danych i swobodę przepływu informacji poprzez treść odpowiednich przepisów i ich wdrożenie;
    - d. w pełni przywrócić prawo węgierskiego trybunału konstytucyjnego do dokonywania przeglądu całego ustawodawstwa, w tym prawo do przeglądu przepisów budżetowych i podatkowych;
    - e. zagwarantować wolność i pluralizm mediów poprzez treść węgierskiej ustawy medialnej i jej wdrożenie, zwłaszcza w odniesieniu do wejścia w skład Rady ds. Mediów przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji;

(1) Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0483

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- f. nowe prawo wyborcze spełniało europejskie normy demokracji oraz było zgodne z zasadą dotyczącą zmiany politycznej;
  - g. prawo do organizowania politycznej opozycji w sposób demokratyczny było zagwarantowane zarówno wewnątrz instytucji, jak i poza nimi;
  - h. ustawa dotycząca kościołów i wyznań religijnych spełniała podstawowe zasady dotyczące wolności sumienia oraz nie dopuściła, by rejestracja kościołów uzależniona była od decyzji podjętej większością dwóch trzecich głosów członków węgierskiego parlamentu;
5. wzywa Komisję Europejską, aby zwróciła się do Komisji Weneckiej o wydanie opinii na temat pakietu legislacyjnego, na który składa się konstytucja, przepisy przejściowe oraz ustawy kardynalne, oraz by dalej współpracowała w tych sprawach z Radą Europy;
6. zobowiązuje Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, aby we współpracy z Komisją Europejską, Radą Europy i Komisją Wenecką kontrolowała sytuację, sprawdzając, czy zalecenia Komisji i Parlamentu Europejskiego, o których mowa w ust. 4 niniejszej rezolucji, zostały wdrożone i w jaki sposób je wdrożono, a także by przedstawiła wyniki tej kontroli w sprawozdaniu;
7. w świetle sprawozdania, o którym mowa w ust. 6, zobowiązuje Konferencję Przewodniczących, aby rozważyła ewentualność uruchomienia niezbędnych środków, w tym środków, o których mowa w art. 74e Regulaminu/art. 7 ust. 1 TUE;
8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Radzie Europy, rządóm i parlamentóm państw członkowskich, Agencji Praw Podstawowych, OBWE oraz sekretarzowi generalnemu ONZ.

Sytuacja w Rosji

P7_TA(2012)0054

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie zbliżających się wyborów prezydenckich w Rosji (2012/2505(RSP))

(2013/C 249 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską a Federacją Rosyjską, która weszła w życie w 1997 r., a następnie została przedłużona do czasu zastąpienia jej przez nową umowę,
- uwzględniając toczące się negocjacje w sprawie nowej umowy określającej nowe, kompleksowe ramy dla stosunków UE-Rosja, a także uwzględniając partnerstwo na rzecz modernizacji zainicjowane w 2010 r.,
- uwzględniając rezolucje w sprawie Rosji, a zwłaszcza rezolucję z dnia 14 grudnia 2011 r. w sprawie zbliżającego się szczytu UE-Rosja, który odbędzie się w dniu 15 grudnia 2011 r., oraz wyników wyborów do Dumy z dnia 4 grudnia 2011 r. ⁽¹⁾ i rezolucję z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie przygotowań do wyborów do rosyjskiej Dumy Państwowej w grudniu 2011 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe z misji obserwacyjnej OBWE/ODIHR z dnia 12 stycznia 2012 r. w sprawie wyborów do Dumy Państwowej, które odbyły się w dniu 4 grudnia 2011 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0575.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0335.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- uwzględniając sprawozdanie końcowe z misji obserwacyjnej Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy (PACE) z dnia 23 stycznia 2012 r. dotyczące wyborów parlamentarnych w Rosji oraz oświadczenie delegacji, która złożyła wizytę w Rosji po wyborach w dniu 21 stycznia 2012 r.,
  - uwzględniając konsultacje UE i Rosji dotyczące praw człowieka, których ostatnia tura odbyła się w dniu 29 listopada 2011 r.,
  - uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton w sprawie wyborów do Dumy w Federacji Rosyjskiej z dnia 6 grudnia 2011 r. oraz jej przemówienia z dnia 14 grudnia 2011 r. w Strasburgu na temat szczytu UE-Rosja i z dnia 1 lutego 2012 r. w sprawie sytuacji politycznej w Rosji,
  - uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Rady Europejskiej Hermana Van Rompuya z dnia 15 grudnia 2011 r. wydane po szczycie UE-Rosja,
  - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że ściślejsza współpraca i dobrosąsiedzkie stosunki między UE a Rosją mają kluczowe znaczenie dla stabilności, bezpieczeństwa i dobrobytu w Europie; mając na uwadze, że tworzenie strategicznego partnerstwa między UE a Federacją Rosyjską może się opierać tylko na wspólnych wartościach;
- B. mając na uwadze, że wydarzenia w Federacji Rosyjskiej związane z przestrzeganiem i ochroną praw człowieka oraz przestrzeganiem wspólnie uzgodnionych zasad demokratycznych, przepisów i procedur wyborczych nadal dają powody do niepokoju; mając na uwadze, że Federacja Rosyjska jest pełnoprawnym członkiem Rady Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) i w związku z tym zobowiązała się do przestrzegania zasad demokracji i poszanowania praw człowieka;
- C. mając na uwadze, że dnia 12 kwietnia 2011 r. Europejski Trybunał Praw Człowieka orzekł, że utrudnione procedury rejestracji partii politycznych w Rosji nie spełniają norm wyborczych określonych przez Radę Europy i OBWE; mając na uwadze, że restrykcje dotyczące rejestracji partii politycznych i kandydatów ograniczają polityczną rywalizację i pluralizm w Rosji;
- D. mając na uwadze, że mimo podjętych w ostatnim czasie nieśmiałych inicjatyw na rzecz poprawy ordynacji wyborczej, ogólne przepisy pozostają zbyt skomplikowane, a niespójne stosowanie prawa dyskryminuje opozycję;
- E. mając na uwadze, że w wystąpieniu w Dumie w dniu 22 grudnia 2011 r. prezydent Miedwiediew zapowiedział szereg zmian w systemie politycznym, między innymi stworzenie nowego niezależnego programu telewizji publicznej, uproszczenie procedur odnoszących się do partii i kandydatów na prezydenta, przywrócenie bezpośrednich wyborów gubernatorów obwodów oraz dochodzenie w sprawie fałszerstw wyborczych;
- F. mając na uwadze, że – jak wynika ze sprawozdania końcowego OBWE/ODIHR – wybory do Dumy w dniu 4 grudnia 2011 r. nie w pełni przestrzegały standardów wolnych i uczciwych wyborów oraz że cechowała je identyfikacja państwa z partią rządzącą przy braku niezależności administracji wyborczej, stronniczości środków przekazu oraz ingerencji władz państwowych na różnych poziomach; mając na uwadze, że zgodnie z tym sprawozdaniem podczas wyborów do Dumy odnotowano częste łamanie procedur i przypadki jawnej manipulacji, a ponadto są poważne powody, by sądzić, że do urn podrzucano fałszywe karty do głosowania;
- G. mając na uwadze, że krajowa organizacja zajmująca się obserwacją wyborów Gołos stwierdziła w sprawozdaniu końcowym, iż „wybory nie były ani wolne, ani uczciwe, nie spełniały również wymogów rosyjskiej ordynacji wyborczej oraz międzynarodowych standardów wyborczych” oraz że „nie przestrzegano podstawowych zasad wyborów, a mianowicie rzeczywistej rywalizacji i równych praw wszystkich biorących w nich udział stron, neutralności administracji, niezależności komisji wyborczych, głosowania zgodnego z prawem i prawidłowości procesu liczenia głosów”;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- H. mając na uwadze, że w masowych demonstracjach odbywających się od czasu wyborów do Dumy w dniu 4 grudnia 2011 r. Rosjanie – w szczególności ci noszący białe wstążki – domagają się więcej demokracji, w tym wolnych i uczciwych wyborów oraz gruntownej reformy systemu wyborczego;
- I. mając na uwadze, że pluralizm polityczny stanowi podstawę demokracji i nowoczesnego społeczeństwa oraz jest źródłem prawomocności ustroju politycznego; mając na uwadze, że przygotowania do wyborów prezydenckich wymagają zapewnienia wolnej i uczciwej procedury oraz równych szans wszystkim kandydatom; mając na uwadze, że procedury rejestracyjne ponownie wykluczyły z udziału w wyborach niektórych kandydatów;
- J. mając na uwadze, że przez ostatnie kilkadziesiąt lat stosunki pomiędzy UE i Rosją stale się rozwijają, prowadząc do głębokich i kompleksowych powiązań, które w przyszłości bez wątpienia jeszcze się zacieśnią, mając na uwadze, że zawarcie porozumienia o partnerstwie strategicznym między UE a Federacją Rosyjską ma olbrzymie znaczenie dla dalszego rozwoju i zacieśniania współpracy między obywatelami partnerami;
- K. mając na uwadze, że Rosja dwukrotnie zablokowała przyjęcie przez Radę Bezpieczeństwa ONZ rezolucji w sprawie kryzysu syryjskiego, wzywającej do poparcia planu Ligi Państw Arabskich, popieranego także przez UE;
1. odnotowuje sprawozdania OBWE/ODIHR i Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy w sprawie wyborów do Dumy, w których stwierdza się, że wybory do Dumy nie spełniały standardów wyborczych określonych przez OBWE oraz że cechowało je identyfikowanie państwa z partią rządzącą, łamanie procedur, jawne manipulacje i brak niezależności administracji wyborczej;
  2. obawia się, że wynik wyborów (skład Dumy) nie pozwoli na poprawę sytuacji w zakresie roli i znaczenia Dumy w rosyjskim systemie politycznym;
  3. wzywa Delegację do komisji współpracy parlamentarnej UE-Rosja do ciągłego poruszania kwestii demokracji, praw podstawowych i praworządności ze stroną rosyjską; wzywa ponadto do oceny działalności komisji współpracy parlamentarnej UE-Rosja i do intensyfikacji dialogu z opozycją pozaparlamentarną i społeczeństwem obywatelskim;
  4. odnotowuje niedawne apele o unieważnienie wyborów do Dumy Państwowej i wzywa władze rosyjskie do dalszego badania – w sposób wyczerpujący i przejrzysty – wszystkich zgłoszeń dotyczących oszustw i zastraszania, aby ukarać osoby za nie odpowiedzialne, a także wzywa do ponownego przeprowadzenia głosowania w przypadku udowodnienia nieprawidłowości; podkreśla, że ordynacja wyborcza w Rosji przewiduje odwołania i sprostowania; wskazuje jednak, że w rozpatrywaniu skarg przez Centralną Komisję Wyborczą brakowało przejrzystości i że komisja ta nie zajmowała się skargami skutecznie ani terminowo; ubolewa, że właściwe sądy odrzuciły blisko 3 000 protestów wyborczych dotyczących przypadków naruszenia i złamania prawa wyborczego oraz fałszerstw wyborczych w poszczególnych okręgach, a niektóre zgłoszenia nadal czekają na rozpatrzenie;
  5. odnotowuje zapowiedź prezydenta Miedwiediewa dotyczącą kompleksowych reform systemu politycznego, w tym tak potrzebnego uproszczenia zasad rejestracji partii politycznych; domaga się poważnego zaangażowania także w celu rozwiązania problemów dotyczących wolności mediów oraz swobody zgromadzeń i wypowiedzi; podkreśla gotowość UE do współpracy z Rosją, także w ramach przewidzianych partnerstwem na rzecz modernizacji, aby zwiększyć poszanowanie praw człowieka i praw podstawowych oraz skuteczność niezależnego systemu państwa prawa w Rosji;
  6. apeluje do rosyjskiego rządu o wprowadzenie pakietu wniosków legislacyjnych, zgodnych z zaleceniami OBWE, mających na celu rozwój prawdziwie demokratycznego systemu politycznego, wraz z reformami na rzecz uproszczenia przepisów dotyczących rejestracji zarówno partii politycznych, jak i kandydatów na prezydenta, oraz o zajęcie się kwestią ich zaporowego stosowania, aby jak najszybciej umożliwić prawdziwie wolne i uczciwe wybory;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

7. podkreśla, że pokojowe demonstracje w Rosji oznaczają, że rosyjski naród pragnie wolnych i uczciwych wyborów; wzywa rosyjskie władze do wykorzystania niedawnych protestów jako okazji do podjęcia działań na rzecz reform niezbędnych w celu zwiększenia demokracji, zaangażowania politycznego i praworządności, w tym reformy ordynacji wyborczej, przy poszanowaniu standardów Rady Europy i OBWE; wzywa rosyjskie władze do przestrzegania tych standardów w praktyce w celu zagwarantowania w marcu wolnych i demokratycznych wyborów prezydenckich dających wszystkim kandydatom równe szanse;
8. potępia rozproszenie przez policję pokojowych demonstracji przeciwko nieprawidłowościom i fałszom wyborczym, o czym donoszą międzynarodowi obserwatorzy i czego dowodzą nagrania wideo zarejestrowane przez zwykłych obywateli; wzywa władze rosyjskie, by w pełni przestrzegały wolności zgromadzeń i wolności wypowiedzi zgodnie z konstytucją Federacji Rosyjskiej;
9. przypomina, że ograniczenie pluralizmu politycznego w trakcie przygotowywania wyborów do Dumy były jedną z głównych wad tych wyborów; wyraża zaniepokojenie wykluczeniem kandydatów opozycji z kandydowania w wyborach prezydenckich przewidzianych na 4 marca 2012 r., co stanowi kolejne podważenie politycznej rywalizacji i pluralizmu;
10. nalega na władze rosyjskie, aby zaangażowały się w dialog z opozycją i ubolewa nad decyzją o odmowie rejestracji Grigorija Jawlińskiego jako kandydata w wyborach prezydenckich, co uniemożliwia także jego partii wysłanie obserwatorów;
11. wzywa OBWE, Radę Europy i wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do obserwowania śledztw w sprawie nieprawidłowości oraz do ścisłej obserwacji przygotowań do wyborów prezydenckich oraz egzekwowania przepisów ordynacji wyborczej, na co władze rosyjskie już wyraziły zgodę;
12. zauważa, że 600 międzynarodowych obserwatorów ma monitorować rosyjskie wybory prezydenckie (będą to obserwatorzy z OBWE/ODIHR, Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy, Szanghajskiej Organizacji Współpracy i Wspólnoty Niepodległych Państw); podkreśla, że międzynarodowe i krajowe misje obserwacji wyborów powinny się odbywać w pełnym zakresie celem zagwarantowania skutecznego nadzoru przebiegu wyborów, zgodnie ze standardami OBWE/ODIHR i Rady Europy; wzywa rosyjskie władze do unikania interwencji i przeszkód, które zgłaszano przy wyborach do Dumy;
13. ponownie wzywa komisję śledczą do przeprowadzenia kompleksowego i gruntownego śledztwa w sprawie śmierci Siergieja Magnickiego, bez żadnych kwestii tabu, by szybko przedstawić konkretne wnioski i podjąć wszelkie działania niezbędne, by postawić sprawców przed sądem; apeluje do Rady, by w razie dalszej bezczynności władz rosyjskich rozważyła takie działania jak zakaz wjazdu do całej UE oraz zamrożenie aktywów finansowych osób winnych torturowania i śmierci Siergieja Magnickiego oraz ukrywania prawdy o tej sprawie;
14. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu nadużywania prawodawstwa dotyczącego zwalczania ekstremizmu, w tym nielegalnego stosowania prawa karnego przeciwko organizacjom społeczeństwa obywatelskiego, takim jak Memoriał, i mniejszościom religijnym, na przykład Świadkom Jehowy i Falun Gong, a także wprowadzenia pod zarzutem ekstremizmu nieuzasadnionych zakazów dotyczących materiałów tych grup;
15. zdecydowanie potępia przyjęcie przez zgromadzenie ustawodawcze Petersburga ustawy przeciwko propagandzie orientacji seksualnej; potępia również podobne ustawy przyjęte w obwodzie riazańskim, archangielskim i kostromskim; wzywa wszystkie organy władzy w Rosji, by zaprzestały ograniczania wolności wypowiedzi w obszarze orientacji seksualnej lub tożsamości płciowej zgodnie z europejską konwencją praw człowieka i Międzynarodowym paktem praw obywatelskich i politycznych; wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą Komisji do wyrażenia sprzeciwu Unii Europejskiej wobec tych ustaw;
16. zdecydowanie nalega na Rosję, by przyłączyła się do konsensusu międzynarodowego i umożliwiła Radzie Bezpieczeństwa działanie na rzecz rozwiązania kryzysu w Syrii na podstawie planu Ligi Państw Arabskich; podkreśla, że jako stały członek Rady Bezpieczeństwa ONZ Rosja musi poważnie traktować swoją odpowiedzialność za międzynarodowy pokój i bezpieczeństwo; wzywa Rosję do natychmiastowego wstrzymania sprzedaży wszelkiej broni i sprzętu wojskowego syryjskiemu rządowi;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

17. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi i Federacji Rosyjskiej, a także Radzie Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

Porozumienie między Unią Europejską a Marokiem dotyczące wzajemnych środków liberalizacyjnych w odniesieniu do produktów rolnych i produktów rybołówstwa

P7_TA(2012)0055

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie porozumienia między UE a Marokiem dotyczącego wzajemnych środków liberalizacyjnych w odniesieniu do produktów rolnych i produktów rybołówstwa (2012/2522(RSP))

(2013/C 249 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację barcelońską z dnia 28 listopada 1995 r., która ustanowiła partnerstwo pomiędzy Unią Europejską a krajami południowego wybrzeża Morza Śródziemnego,
- uwzględniając Układ euro-śródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Królestwem Marokańskim z drugiej strony,
- uwzględniając decyzję Rady z dnia 14 października 2005 r. zezwalającą na podjęcie negocjacji z Marokiem dotyczących wzajemnych środków liberalizacyjnych w odniesieniu do handlu produktami rolnymi, przetworzonymi produktami rolnymi, rybami i produktami rybołówstwa,
- uwzględniając decyzję Rady z dnia 14 grudnia 2011 r. zezwalającą na podjęcie negocjacji z Egiptem, Jordanią, Marokiem i Tunezją z myślą o ustanowieniu „pogłębionych i kompleksowych” stref wolnego handlu w ramach obowiązujących euro-śródziemnomorskich układów stowarzyszeniowych zawartych z tymi krajami,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji do Rady Europejskiej, Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów z dnia 8 marca 2011 r. pt. „Partnerstwo na rzecz demokracji i wspólnego dobrobytu z południowym regionem Morza Śródziemnego” (COM(2011)0200),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji do Rady Europejskiej, Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów z dnia 25 maja 2011 r. pt. „Nowa koncepcja działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie” (COM(2011)0303),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych ⁽¹⁾,
- uwzględniając procedurę zgody na mocy art. 207 ust. 4 akapit pierwszy oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do projektu porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego wzajemnych środków liberalizacyjnych w odniesieniu do produktów rolnych, przetworzonych produktów rolnych oraz ryb i produktów rybołówstwa, a także zastąpienia protokołów 1, 2 i 3 oraz załączników do nich, jak również zmian do Układu Eurośródziemnomorskiego ustanawiającego Stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Królestwem Marokańskim z drugiej strony (15974/2010),
- uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0446.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- A. mając na uwadze, że przemiany polityczne w państwach południowego wybrzeża Morza Śródziemnego w następstwie wydarzeń Arabskiej Wiosny wymagają silnej, skutecznej i szybkiej reakcji ze strony UE;
- B. mając na uwadze, że ważnymi elementami tej reakcji są wzmocnienie stosunków handlowych oraz zrównoważona i stopniowa liberalizacja handlu z krajami południowego wybrzeża Morza Śródziemnego;
- C. mając na uwadze, że handel i inwestycje stanowią siłę napędową rozwoju oraz pomagają w ograniczeniu ubóstwa, jednoczą ludzi, zacieśniają więzy między narodami i przyczyniają się do stabilności politycznej;
- D. mając na uwadze, że art. 16 układu o stowarzyszeniu między UE a Marokiem obowiązującego od dnia 1 marca 2000 r. stanowi, iż Wspólnota Europejska i Maroko dokonują stopniowego zwiększenia liberalizacji wzajemnego handlu produktami rolnymi, przetworzonymi produktami rolnymi, rybami i produktami rybołówstwa;
- E. mając na uwadze, że UE wykazuje znaczną nadwyżkę w handlu towarami z Marokiem, która w 2010 r. wyniosła 5,4 mld EUR;
- F. mając na uwadze, że UE posiada istotną nadwyżkę w handlu produktami rolnymi i produktami rybołówstwa z krajami południowego wybrzeża Morza Śródziemnego, wynoszącą ponad 4 mld EUR, jednak w prowadzonej z Marokiem dwustronnej wymianie handlowej produktów rolnych, produktów rybołówstwa i przetworzonych produktów żywnościowych w 2010 r. zanotowano deficyt wynoszący 871 mln EUR; mając na uwadze, że handel produktami rolnymi i produktami rybołówstwa odpowiada około 18 % marokańskiego eksportu;
- G. mając na uwadze, że rolnictwo generuje 15 %–20 % PKB Maroka i zapewnia 12 % marokańskiego eksportu oraz że w sektorze tym pracuje 38 % marokańskiej siły roboczej, przy czym odsetek ten sięga nawet 75 % na obszarach wiejskich; mając na uwadze, że pokazuje to, iż stabilność i rozwój tego sektora są niezwykle ważne dla stabilności politycznej kraju;
- H. mając na uwadze, że proponowane porozumienie prowadzi do natychmiastowej liberalizacji 55 % stawek celnych na produkty rolne i produkty rybołówstwa pochodzące z Maroka (wzrost z poziomu 33 %) oraz 70 % stawek celnych na produkty rolne i produkty rybołówstwa pochodzące z UE na przestrzeni 10 lat (wzrost z poziomu 1 %);
- I. mając na uwadze, że monitorowanie wrażliwych produktów i ścisłe stosowanie kontyngentów to sprawy o podstawowym znaczeniu dla wyważonego funkcjonowania porozumienia;
- J. mając na uwadze, że wszystkie towary rolne ze wszystkich krajów trzecich importowane do UE podlegają unijnym przepisom sanitarnym i fitosanitarnym;
- K. mając na uwadze, że Maroko jest jednym z czterech krajów południowego wybrzeża Morza Śródziemnego, wobec których Rada zatwierdziła wytyczne negocjacyjne dotyczące pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu (DCFTA); mając na uwadze, że handel produktami rolnymi będzie jednym z przedmiotów tych negocjacji;

Uwagi ogólne

1. uważa, że otwarcie rynków i stopniowa integracja z rynkiem wewnętrznym UE mogą być potężnym narzędziem rozwoju krajów południowego wybrzeża Morza Śródziemnego oraz przyczynić się do zmniejszenia powszechnego ubóstwa i bezrobocia, które leżą u podstaw problemów tego regionu związanych z gospodarką, migracją i bezpieczeństwem; jest zdania, że jeżeli potencjał ten ma zostać wykorzystany, UE musi być przygotowana na wystarczające ustępstwa w dziedzinie handlu;
2. przypomina, że w następstwie Arabskiej Wiosny UE zobowiązała się do pomocy krajom południowego wybrzeża Morza Śródziemnego w transformacji demokratycznej przez wykorzystywanie instrumentów handlowych i gospodarczych do zapewnienia większej swobody i możliwości gospodarczych; uważa, że Maroko poczyniło istotne kroki w kierunku ugruntowania demokracji poprzez reformę konstytucji i przeprowadzenie uczciwych wyborów; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje porozumienie jako znaczący krok we wspieraniu stabilizacji politycznej i wzajemnego trwałego rozwoju gospodarczego;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

3. uważa za istotne, by w ramach inicjatyw handlowych i inwestycyjnych dążono do zapewnienia korzyści wszystkim grupom społecznym oraz by inicjatywy te były bardziej konkretnie ukierunkowane na MŚP i drobnych rolników; w związku z tym zauważa, że ponad 80 % marokańskich rolników to rolnicy posiadający mniej niż pięć hektarów ziemi, i dlatego z zadowoleniem przyjmuje poparcie porozumienia przez Marokański Związek Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Comander); przypomina, że bezpieczeństwo żywnościowe ma, poza aspektem gospodarczym, także wymiar społeczny, środowiskowy i kulturowy;

Porozumienie

4. podkreśla, że – z uwagi na znaczenie i wpływ sektora rolnego w Maroku, szczególnie jako źródła zatrudnienia – porozumienie odegra kluczową rolę w rozwoju gospodarczym kraju i w jego stabilizacji politycznej, ponieważ oferuje nowe możliwości eksportu do UE, będącej głównym rynkiem dla produktów marokańskich; uważa, że porozumienie otworzy również znaczne możliwości przed przemysłem rolnym w UE, szczególnie w dziedzinie żywności przetworzonej; wskazuje, że eksporterzy w UE ostatecznie skorzystają ze zniesienia marokańskich ceł przywozowych na 70 % linii produktów rolnych i produktów rybołówstwa, co pozwoli – po całkowitym wprowadzeniu – zaoszczędzić około 100 mln EUR rocznie na opłatach celnych;

5. z zadowoleniem przyjmuje dodatkowe środki pozataryfowe włączone do porozumienia, takie jak przyszłe negocjacje mające zapewnić dodatkową ochronę europejskich oznaczeń geograficznych, wzmocnione mechanizmy zabezpieczające oraz środki sanitarne i fitosanitarne; ponadto przypomina, że UE i Maroko porozumiały się co do mechanizmu rozstrzygania sporów, który umożliwia jednej ze stron uzyskanie odszkodowania w przypadku, gdy druga strona nie przestrzega warunków porozumienia;

6. odnotowuje wątpliwości zgłaszane przez niektóre sektory UE w związku ze zwiększonymi kontyngentami bezcłowymi na import wrażliwych rodzajów owoców i warzyw; w związku z tym wzywa Komisję do przedstawienia oceny wpływu na producentów europejskich, a szczególnie na dochody rolników, oraz do regularnego informowania Parlamentu;

7. jest zaniepokojony ciągłymi skargami europejskich grup przemysłowych donoszących o nadużyciach w systemie cen wejścia i zwraca się o gwarancje, że zwiększone na mocy porozumienia kontyngenty taryfowe będą odpowiednio regulowane i że nie będzie dochodziło do błędnej interpretacji przepisów dotyczących stosowania mechanizmu cen wejścia; zaznacza, że europejskie podmioty wnoszą skargi do OLAF i do Komisji Petycji Parlamentu Europejskiego oraz że Komisja Petycji zwróciła się do Komisji Europejskiej o zmianę systemu cen wejścia w celu położenia kresu nadużyciom; w związku z tym odnotowuje propozycje, aby zharmonizować przepisy dotyczące stosowania systemu cen wejścia ze Wspólnym kodeksem celnym w ramach ostatniej reformy wspólnej polityki rolnej; uważa, że muszą temu towarzyszyć zmiany w rozporządzeniu wykonawczym dotyczącym wspólnej organizacji rynków rolnych w celu wprowadzenia skutecznych środków kontroli;

8. zauważa, że porozumienie określa szczególne rozwiązania i mechanizmy instytucjonalne, takie jak współpraca w celu uniknięcia zakłóceń rynku, zespoły ekspertów powoływane przez Komisję z udziałem krajów trzecich, w tym Maroka, podkomisja ds. handlu rolnego ustanowiona w ramach zarządzania układem o stowarzyszeniu, wymiana informacji na temat strategii politycznych i produkcji oraz klauzula ochronna na podstawie art. 7 protokołu; wzywa Komisję do wykorzystywania tych mechanizmów w stosownych przypadkach;

Szersze zagadnienia handlowe i gospodarcze

9. podkreśla, że dostęp do rynku wewnętrznego UE powinien być zależny od przestrzegania norm sanitarnych, fitosanitarnych i środowiskowych, oraz z zadowoleniem przyjmuje pozytywne sprawozdanie Biura ds. Żywności i Weterynarii wydane w 2011 r.; z zadowoleniem zauważa, że w porozumieniu położono nacisk na środki sanitarne i fitosanitarne, oraz apeluje, by pomoc techniczna była centralnym zagadnieniem negocjacji w sprawie DCFTA; zwraca się do Komisji o promowanie równoważności środków i kontroli między Marokiem a Unią Europejską w dziedzinie norm środowiskowych i norm bezpieczeństwa żywności w celu zagwarantowania uczciwej konkurencji między oboma rynkami;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

10. z zadowoleniem przyjmuje reformy marokańskiego sektora rolnego, w szczególności „Plan Vert” („zielony plan”) opracowany specjalnie, aby zapewnić wsparcie drobnym rolnikom przez udostępnienie im nowoczesnych technologii i inwestycji; wzywa UE do dalszego wspierania poprawy metod produkcji przez wymianę najlepszych praktyk oraz wzywa Maroko do podejmowania wysiłków w zakresie ochrony wód;

11. przyjmuje do wiadomości, że Maroko ratyfikowało większość odpowiednich konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) i niedawno przyjęło przepisy zakazujące pracy dzieci; niemniej jednak podkreśla, że wciąż istnieje możliwość poprawy w zakresie wolności zrzeszania się i w zakresie pracy dzieci; jest zdania, że postanowienia pogłębionych i kompleksowych umów o wolnym handlu powinny – w rozdziale dotyczącym zrównoważonego rozwoju – obejmować wsparcie w odniesieniu do wdrażania konwencji MOP i do ratyfikacji niepodpisanych najważniejszych konwencji MOP, np. Konwencji nr 87 dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych, oraz inicjatywy dotyczące społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;

12. wzywa Komisję do zadbania, by porozumienie było w pełni zgodne z prawem międzynarodowym i korzystne dla wszystkich lokalnych grup ludności, których dotyczy;

*

* *

13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, delegacji PE ds. stosunków z państwami Maghrebu, prezydium Zgromadzenia Parlamentarnego Unii dla Śródziemnomorza oraz rządowi i parlamentowi Maroka.

Sytuacja w Syrii

P7_TA(2012)0057

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie sytuacji w Syrii (2012/2543(RSP))

(2013/C 249 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Syrii,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie Syrii z dnia 10 października, 14 listopada i 1 grudnia 2011 r. oraz 23 stycznia 2012 r., a także konkluzje Rady Europejskiej z dnia 23 października i 9 grudnia 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Syrii z dnia 8 października, 3 i 28 listopada oraz 2 grudnia 2011 r., a także z 1 i 4 lutego 2012 r.,
- uwzględniając decyzję Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylającą decyzję 2011/273/WPZiB ⁽¹⁾, a także decyzję Rady o zaostrzeniu unijnych środków ograniczających wobec reżimu syryjskiego, podjętą po posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych w dniu 23 stycznia 2012 r.,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 442/2011 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 56.

⁽²⁾ Dz.U. L 16 z 19.1.2012, s. 1.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- uwzględniając oświadczenia Ligi Państw Arabskich w sprawie sytuacji w Syrii z dnia 27 sierpnia, 16 października, 12, 16 i 24 listopada 2011 r. oraz 22 stycznia i 12 lutego 2012 r., jej plan działania z dnia 2 listopada 2011 r., a także sankcje wobec Syrii przyjęte przez Ligę Państw Arabskich w dniu 27 listopada 2011 r.,
  - uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 3 sierpnia 2011 r.,
  - uwzględniając rezolucję Trzeciego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych z dnia 22 listopada 2011 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Syryjskiej Republice Arabskiej,
  - uwzględniając sprawozdanie niezależnej międzynarodowej komisji śledczej do spraw Syryjskiej Republiki Arabskiej z dnia 23 listopada 2011 r.,
  - uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 2 grudnia 2011 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Syryjskiej Republice Arabskiej,
  - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
  - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, Konwencję o prawach dziecka i protokół fakultatywny w sprawie udziału dzieci w konfliktach zbrojnych oraz Konwencję w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa, których stroną jest Syria,
  - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od rozpoczęcia brutalnej rozprawy z uczestnikami pokojowych protestów w Syrii w marcu 2011 r. nastąpiła gwałtowna eskalacja planowych zabójstw, przemocy i tortur, a syryjska armia i siły bezpieczeństwa nadal uciekają się do ukierunkowanych zabójstw, tortur i masowych aresztowań; mając na uwadze, że miasta i miasteczka w całej Syrii są oblegane i bombardowane przez siły rządowe; mając na uwadze, że niezmiernie utrudniony jest dostęp do żywności i zaopatrzenia medycznego; mając na uwadze, że wskutek przemocy i przesiedleń wielu Syryjczyków zmagają się z pogarszającą się sytuacją humanitarną;
- B. mając na uwadze, że według szacunków ONZ w ciągu jedenastomiesięcznego powstania liczba ofiar śmiertelnych w Syrii przekroczyła 5 400, przy czym niezmiernie trudno jest uzyskać aktualne dane, gdyż niektóre obszary, np. niektóre dzielnice miasta Hims, są całkowicie niedostępne; mając na uwadze, że tysiące osób odniosło rany, co najmniej 69 000 osób zatrzymano, z czego zwolniono około 32 000, a około 12 400 uszło do krajów sąsiednich; mając na uwadze, że Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci donosi o setkach ofiar śmiertelnych wśród dzieci oraz o setkach dzieci arbitralnie aresztowanych, torturowanych i padających ofiarą nadużyć seksualnych w czasie zatrzymania;
- C. mając na uwadze, że mieszkańcy oblężonego miasta Hims doświadczają ciągłego masowego bombardowania i żyją w obawie, że reżim przygotowuje ostateczny śmiertelny atak wojsk lądowych; mając na uwadze, że w dniu 12 lutego 2012 r. arabskie media doniosły, iż syryjskie czołgi i artyleria przeprowadziły gwałtowny ostrzał miasta Hama, równocześnie kontynuując oblężenie miasta Hims; mając na uwadze, że syryjskie władze twierdzą równocześnie, że ścierają się z „grupami terrorystów” i będą kontynuować działania do czasu przywrócenia „porządku”;
- D. mając na uwadze, że reformy i amnestie wielokrotnie obiecywane przez prezydenta Baszara Al-Assada nigdy nie zostały wprowadzone w życie, a reżim stracił wszelką wiarygodność i legitymację, co doprowadziło do powszechnego apelu społeczności międzynarodowej o zrzeczenie się urzędu przez prezydenta;
- E. mając na uwadze, że francuski dziennikarz zginął, a holenderski dziennikarz został ranny w związku z pełnieniem ważnej roli, jaką jest przekazywanie niezależnych informacji na temat wydarzeń w Syrii; mając na uwadze, że władze Syrii odmawiają zagranicznym dziennikarzom wstępu do kraju; mając na uwadze, że główne źródło informacji napływających z kraju wciąż stanowią świadectwa syryjskich uchodźców, doniesienia obywateli przekazywane z Syrii oraz zdjęcia z telefonów komórkowych przesyłane za pośrednictwem niezależnych łączności satelitarnych;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- F. mając na uwadze, że Liga Państw Arabskich postanowiła zwrócić się do Rady Bezpieczeństwa ONZ o wsparcie w poszukiwaniu politycznego rozwiązania w Syrii; mając na uwadze, że w dniu 4 lutego 2012 r. Federacja Rosyjska i Chiny zawetowały w Radzie Bezpieczeństwa ONZ rezolucję będącą wyrazem poparcia dla apelu Ligi Państw Arabskich o pluralistyczny i pokojowy proces polityczny pod przewodnictwem Syrii; mając na uwadze, że w dniu 28 stycznia 2012 r. zawieszono misję obserwacyjną Ligi Państw Arabskich w Syrii z powodu dramatycznego pogorszenia się sytuacji;
- G. mając na uwadze, że w dniu 18 stycznia 2012 r. weszły w życie dodatkowe unijne środki ograniczające wobec reżimu syryjskiego obejmujące zakaz wywozu sprzętu do monitorowania sieci komunikacyjnych z przeznaczeniem dla reżimu syryjskiego, zakaz udziału w pewnych projektach infrastrukturalnych oraz inwestowania w takie projekty, a także dodatkowe ograniczenia w zakresie przekazywania funduszy i świadczenia usług finansowych;
- H. mając na uwadze, że w dniu 23 stycznia 2012 r. wykaz osób, podmiotów i organizacji objętych unijnymi środkami ograniczającymi poszerzono o kolejne 22 osoby odpowiedzialne za łamanie praw człowieka oraz osiem podmiotów udzielających reżimowi wsparcia finansowego;
- I. mając na uwadze, że w odpowiedzi na narastającą przemoc i w wyniku poważnych obaw o bezpieczeństwo Stany Zjednoczone zamknęły swoją ambasadę w Syrii; mając na uwadze, że swoich ambasadorów odwołały: Belgia, Francja, Hiszpania, Holandia, Niemcy, Wielka Brytania i Włochy; mając na uwadze, że Rada Współpracy Państw Zatoki Perskiej oraz Tunezja odwołały swoich ambasadorów i podjęły decyzję o wydaleniu ze swoich stolic ambasadorów Syrii;
- J. mając na uwadze, że od marca 2011 r. dziesiątki tysięcy uchodźców syryjskich znalazły schronienie w Turcji; mając na uwadze, że Turcja odgrywa coraz ważniejszą rolę na arenie międzynarodowej jako kraj sprzeciwiający się przemocy w Syrii;
- K. mając na uwadze, że skrajnie trudna sytuacja w Syrii już wywiera negatywny wpływ na sytuację w Libanie, co rodzi obawy o nieuchronne rozprzestrzenienie się przemocy poza granice kraju, a w rezultacie sytuacja ta będzie oddziaływać na cały region, co niesie ze sobą ryzyko nieprzewidywalnych skutków i konsekwencji;
- L. mając na uwadze, że Rosja w dalszym ciągu sprzedaje reżimowi syryjskiemu broń i inny sprzęt wojskowy oraz utrzymuje w Syrii bazę marynarki wojennej; mając na uwadze, że UE wprowadziła embargo na sprzęt wojskowy dla Syrii, a także mając na uwadze, że na Cyprze zatrzymano rosyjski statek, który następnie – zgodnie z relacją władz Cypru – odpłynął do Syrii, stosując podstęp; mając na uwadze, że wysoki przedstawiciel nigdy oficjalnie ani publicznie nie wyjaśniła okoliczności tego zdarzenia;
- M. mając na uwadze, że po poświęconej Syrii grudniowej specjalnej sesji Rady Praw Człowieka ONZ Wysoki Komisarz ONZ ds. Praw Człowieka zaapelował o postawienie Syrii przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym pod zarzutem zbrodni przeciwko ludzkości w oparciu o wyniki sprawozdania niezależnej komisji śledczej ONZ, a sekretarz generalny ONZ oświadczył w dniu 15 stycznia 2012 r., że droga represji prowadzi do ślepego zaułka;
1. ubolewa, że Rosja i Chiny wykorzystały prawo weta w Radzie Bezpieczeństwa ONZ do zablokowania projektu rezolucji w sprawie Syrii, głosując tym samym przeciwko propozycji pokojowych przemian złożonej przez Ligę Państw Arabskich, co reżim Al-Assada uznał za przyzwolenie na zaostrzenie środków represji w kraju oraz użył ciężkiej broni i przeprowadził zmasowane ataki na nieuzbrojonych cywilów; ponownie wzywa członków Rady Bezpieczeństwa ONZ, zwłaszcza Rosję i Chiny, do wzięcia na siebie odpowiedzialności za zapewnienie niezwłocznego zaprzestania brutalnych represji wobec ludności Syrii; nadal popiera wysiłki UE i jej państw członkowskich w tym zakresie;
  2. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel, by dołożyła wszelkich starań o zapewnienie przyjęcia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ we współpracy z Rosją i Chinami;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

3. wzywa Rosję, największego dostawcę broni dla syryjskiego rządu, by niezwłocznie zaprzestała wysyłania broni do Syrii, i apeluje do UE sporządzenie czarnej listy przedsiębiorstw dostarczających broni do Syrii; w związku z tym wzywa wszystkie podmioty z UE do ścisłego przestrzegania kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni, którego celem jest niedopuszczenie do eksportu sprzętu mogącego znaleźć zastosowanie jako narzędzie wewnętrznych represji lub przyczynić się do zachwiania stabilności w regionie;
4. raz jeszcze z całą mocą potępia brutalne represje syryjskiego reżimu wobec mieszkańców tego kraju, a zwłaszcza miasta Hims; wyraża najgłębsze zaniepokojenie z powodu rozmiarów naruszeń praw człowieka, których dopuszczają się syryjskie władze, w tym masowych aresztowań, egzekucji pozasądowych, arbitralnych zatrzymań, wymuszonych zaginięć, tortur i maltretowania więźniów, w tym dzieci; podkreśla, że nie wolno odmawiać pomocy lekarskiej osobom, które odniosły rany w wyniku przemocy;
5. wyraża zaniepokojenie z powodu faktu, że według informacji zawartych w apelu UNICEF-u z dnia 7 lutego 2012 r. oraz w sprawozdaniu niezależnej międzynarodowej komisji śledczej ds. Syrii z dnia 23 listopada 2011 r. od początku fali przemocy w Syrii w marcu 2011 r. zginęło niemal 400 dzieci, a arbitralnie aresztowano blisko 380 dzieci, w tym w wieku poniżej 14 lat, przy czym w czasie zatrzymania były one torturowane i padały ofiarą nadużyć seksualnych; zdecydowanie potępia wszelkie popełniane przez syryjskie oddziały wojskowe i siły bezpieczeństwa naruszenia praw człowieka, w tym praw dziecka, i wzywa rząd Syrii do położenia kresu wszelkim naruszeniom praw dziecka i innych praw człowieka;
6. składa najszczerze wyrazy współczucia rodzinom ofiar; wyraża uznanie dla odwagi i determinacji Syryjczyków oraz zdecydowanie popiera ich dążenia do zapewnienia pełnego poszanowania demokracji, praworządności, praw człowieka i podstawowych wolności oraz do zagwarantowania lepszych warunków ekonomicznych i społecznych;
7. ponownie apeluje do prezydenta Baszara Al-Assada i jego reżimu o bezzwłoczne ustąpienie, aby umożliwić pokojowe i demokratyczne przemiany w Syrii;
8. wzywa reżim Al-Assada do zaprzestania przemocy wobec ludności syryjskiej, do wycofania z miast oddziałów zbrojnych i czołgów, do uwolnienia wszystkich zatrzymanych manifestantów, więźniów politycznych, obrońców praw człowieka, autorów blogów i dziennikarzy oraz do umożliwienia swobodnego wjazdu do kraju międzynarodowym organizacjom humanitarnym, organizacjom zajmującym się ochroną praw człowieka oraz międzynarodowym mediom;
9. ponownie apeluje o sprawne, niezależne i przejrzyste dochodzenia w sprawie powszechnych, systematycznych i rażących naruszeń praw człowieka i podstawowych wolności popełnianych przez władze syryjskie oraz wojsko i siły bezpieczeństwa, przy czym dochodzenia te powinny doprowadzić do tego, że społeczność międzynarodowa pociągnie do odpowiedzialności karnej wszystkie osoby odpowiedzialne za te czyny, które można utożsamiać ze zbrodniami przeciwko ludzkości; wyraża opinię, że centralnym elementem starań Rady Bezpieczeństwa ONZ o zakończenie syryjskiego kryzysu powinny być jasne mechanizmy pociągania do odpowiedzialności, a zarazem po raz kolejny przyłącza się do apelu Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do spraw Praw Człowieka o postawienie Syrii przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym;
10. ponownie wyraża poparcie dla starań Ligi Państw Arabskich o zaprzestanie przemocy i wsparcie dla politycznego rozwiązania w Syrii; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Ligi Państw Arabskich o zacieśnieniu współpracy z ONZ; odnotowuje decyzję Ligi Państw Arabskich o zawieszeniu misji obserwacyjnej w Syrii w reakcji na nasilenie się aktów przemocy ze strony władz;
11. z zadowoleniem przyjmuje poparcie wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel dla utworzenia grupy kontaktowej „przyjaciół ludności syryjskiej”, w której skład wejdą państwa opowiadające się za demokratycznymi przemianami w Syrii, w tym Turcja i członkowie Ligi Państw Arabskich; z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel, zgodnie z którą weźmie ona udział w pierwszym posiedzeniu grupy kontaktowej, które odbędzie się w Tunezji w dniu 24 lutego 2012 r.;
12. wzywa Radę do przyjęcia wspólnej decyzji o odwołaniu wszystkich ambasadorów z Syrii oraz o zamrożeniu kontaktów dyplomatycznych z ambasadorami Syrii w państwach członkowskich UE; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel do przyznania delegacji UE w Damaszku większych zasobów ludzkich oraz do postępowania a ten sposób zawsze, gdy jest to niezbędne;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

13. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie UE do dalszych starań o zwiększenie międzynarodowej presji na syryjski reżim; popiera decyzję Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 23 stycznia 2012 r. dotyczącą przyjęcia dalszych środków ograniczających przeciwko syryjskiemu reżimowi i wzywa do wprowadzenia kolejnych ukierunkowanych sankcji;
14. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji z dnia 3 lutego 2012 r. w sprawie udzielenia pomocy humanitarnej (w wysokości 3 milionów EUR) w celu ulżenia cierpieniom Syryjczyków w kraju i poza granicami;
15. z zadowoleniem przyjmuje i popiera podejmowane obecnie przez syryjską opozycję starania o zjednoczenie w kraju i poza nim, o dalsze współdziałanie ze społecznością międzynarodową, zwłaszcza z Ligą Państw Arabskich, oraz o wypracowanie wspólnej wizji przyszłości Syrii i przejścia do systemu demokratycznego; apeluje do UE o zwiększenie politycznego, technicznego, komunikacyjnego i humanitarnego wsparcia dla opozycji;
16. wzywa do pokojowych i autentycznych przemian demokratycznych, zgodnych z uzasadnionymi żądaniami Syryjczyków i opartych na pluralistycznym dialogu z udziałem wszystkich sił demokratycznych i składowych syryjskiego społeczeństwa, zmierzającym do zainicjowania procesu dogłębnych demokratycznych reform uwzględniających potrzebę pojednania narodowego, a w związku z tym obejmujących zobowiązanie do poszanowania praw mniejszości; wzywa UE do wspierania wszelkich starań syryjskiej opozycji o zjednoczenie i opracowanie jasnego planu działań na rzecz demokratycznej Syrii;
17. wyraża poważne obawy, że zastraszanie przez władze syryjskie może rozszerzyć się na działaczy opozycyjnych na uchodźctwie;
18. z zadowoleniem przyjmuje zdecydowane poparcie Turcji dla mieszkańców Syrii, w tym w formie przyjęcia uchodźców na granicy turecko-syryjskiej i umożliwienia zorganizowania się syryjskiej opozycji; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel do podejmowania wszelkich starań o rozpoczęcie z Turcją, Ligą Państw Arabskich i syryjską opozycją rozmów o warunkach utworzenia korytarzy humanitarnych na granicy syryjsko-tureckiej;
19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej, rządowi i parlamentowi Chińskiej Republiki Ludowej, rządowi i parlamentowi Republiki Turcji, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, sekretarzowi generalnemu Ligi Państw Arabskich oraz rządowi i parlamentowi Syryjskiej Republiki Arabskiej.

---

19. sesja Rady Praw Człowieka ONZ

P7_TA(2012)0058

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie stanowiska Parlamentu na 19. sesję Rady Praw Człowieka ONZ (2012/2530(RSP))

(2013/C 249 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka i wszystkie konwencje ONZ w sprawie praw człowieka, a także protokoły fakultatywne do nich ⁽¹⁾,
- uwzględniając europejską konwencję praw człowieka i Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,

---

⁽¹⁾ Konwencja ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur, Konwencja praw dziecka ONZ, Konwencja ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, Konwencja ONZ w sprawie praw osób niepełnosprawnych, Międzynarodowa konwencja ONZ o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Rady Praw Człowieka ONZ (UNHRC), a w szczególności rezolucję z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie priorytetów na 16. sesję Rady Praw Człowieka ONZ i przeglądu jej funkcjonowania w 2011 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając delegację Podkomisji Praw Człowieka Parlamentu Europejskiego, która udała się z wizytą do Genewy w czasie 16. sesji Rady Praw Człowieka ONZ, i jej sprawozdanie dla podkomisji, a także wspólną delegację Komisji Spraw Zagranicznych i Podkomisji Praw Człowieka na 66. sesję Zgromadzenia Ogólnego ONZ,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie polityk zewnętrznych UE na rzecz demokracji ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ 16/21 z dnia 25 marca 2011 r. w sprawie przeglądu prac i funkcjonowania Rady Praw Człowieka,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 maja 2011 r. zatytułowaną „UE jako podmiot na scenie globalnej: jej rola w organizacjach wielostronnych” ⁽³⁾,
- uwzględniając zbliżający się 7. cykl Rady Praw Człowieka ONZ, w szczególności 19. sesję, która odbędzie się w dniach 27 lutego - 23 marca 2012 r., oraz 13. i 14. sesję powszechnego przeglądu okresowego, które odbędą się w 2012 r.,
- uwzględniając poprzednie sesje zwyczajne i nadzwyczajne Rady Praw Człowieka ONZ oraz pierwszy cykl powszechnego przeglądu okresowego zakończony w grudniu 2011 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2011 r. pt. „Prawa człowieka i demokracja w centrum działań zewnętrznych UE – dążenie do bardziej skutecznego podejścia” (COM(2011)0886),
- uwzględniając art. 2, art. 3 ust. 5, art. 18, 21, 27 i 47 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że poszanowanie, propagowanie i ochrona uniwersalności praw człowieka stanowią część etycznego i prawnego dorobku Unii Europejskiej, a także jedną z podwalin europejskiej jedności i integralności ⁽⁴⁾;
- B. mając na uwadze, że za sprawą trwającego przeglądu polityki UE w dziedzinie praw człowieka jej polityka zewnętrzna powinna stać się aktywniejszą, spójniejszą i skuteczniejszą siłą w skali globalnej;
- C. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie powinny zapewniać w dziedzinach swojej polityki poszanowanie praw człowieka, aby zwiększyć spójność polityki wewnętrznej i zewnętrznej, a przez to – wiarygodność UE w Radzie Praw Człowieka ONZ;
- D. mając na uwadze, że wszystkie międzynarodowe podmioty muszą działać na rzecz eliminacji podwójnych standardów oraz unikania wybiórczości i upolitycznienia rozpatrywanych kwestii dotyczących praw człowieka;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0097.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0334.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0229.

⁽⁴⁾ Art. 2, art. 3 ust. 5 i art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- E. mając na uwadze, że Rada Praw Człowieka ONZ jest jedyną w swoim rodzaju platformą specjalizującą się w powszechnych prawach człowieka i szczególnym forum zajmującym się prawami człowieka w ramach systemu ONZ; mając na uwadze, że powierzono jej ważne zadanie zwiększania promowania, ochrony i poszanowania praw człowieka na całym świecie;
- F. mając na uwadze, że należy wziąć pod uwagę konsekwencje działań podejmowanych w Trzecim Komitecie Zgromadzenia Ogólnego i w Radzie Praw Człowieka ONZ dla debaty w Radzie Bezpieczeństwa ONZ;
- G. mając na uwadze, że delegacja Podkomisji Praw Człowieka Parlamentu uda się z wizytą do Genewy w czasie 19. sesji Rady Praw Człowieka ONZ, jak miało to miejsce w poprzednich latach podczas sesji Rady Praw Człowieka ONZ;
1. odnotowuje trwający proces mający na celu potwierdzenie priorytetów UE na 19. sesję Rady Praw Człowieka ONZ i przyjmuje z zadowoleniem fakt, że za kluczowe kwestie uznano Birmę/Związek Myanmar, Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną (KRLD), Syrię, Libię i Iran;
  2. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że program 19. sesji zwyczajnej obejmuje m.in. dyskusje panelowe na temat uwzględniania problematyki praw człowieka, wolności słowa w internecie, wolności religii lub przekonań i sumienia, dyskryminacji i przemocy na tle orientacji seksualnej i tożsamości płciowej, praw człowieka i HIV/AIDS oraz Deklaracji praw osób należących do mniejszości, a także szeroko zakrojone spotkania na temat praw dziecka, tortur, praw człowieka i przeciwdziałania terroryzmowi, zaginięć i arbitralnych zatrzymań; wzywa państwa członkowskie, aby wniosły konstruktywny wkład w te debaty i dały jasno do zrozumienia, że powszechne i niepodzielne prawa człowieka mają zastosowanie do ludzi niezależnie od ich orientacji seksualnej i tożsamości płciowej;
  3. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że podczas najbliższej sesji zostaną udzielone mandaty osobom nominowanym na niezależnego eksperta ds. wspierania demokratycznego i sprawiedliwego światowego ładu, specjalnego sprawozdawcę ds. wspierania prawdy, sprawiedliwości, zadośćuczynienia i gwarancji niepowtarzania się naruszeń, specjalnego sprawozdawcę ds. sytuacji praw człowieka w Syrii oraz niezależnego eksperta ds. sytuacji praw człowieka w Sudanie; odnotowuje, że specjaliści sprawozdawcy przedstawiają sprawozdania na temat m.in. sytuacji praw człowieka w KRLD, Iranie i Birmie/Związku Myanmar, tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karności, sytuacji obrońców praw człowieka oraz wolności wyznania lub przekonań; wzywa państwa członkowskie do aktywnego zaangażowania się w te debaty;

Działalność Rady Praw Człowieka

4. przyjmuje z zadowoleniem wzmożone uwzględnianie problematyki praw człowieka w pracach ONZ, o czym świadczy np. znacznie większa częstotliwość wystąpień biura wysokiej komisarzy ds. praw człowieka przed Radą Bezpieczeństwa – w tym bardzo kompetentna reprezentacja na szczęblu Asystentów Sekretarza Generalnego w Nowym Jorku – lub organizowanie przez Radę Praw Człowieka ONZ corocznej dyskusji panelowej celem nawiązywania kontaktów z szefami organów zarządzających i sekretariatów agencji i funduszy ONZ, zgodnie z wynikiem procesu przeglądu; zdecydowanie zachęca państwa członkowskie Rady Bezpieczeństwa ONZ, aby regularnie zwracały się o spotkania informacyjne z Radą Praw Człowieka, tak aby skuteczniej reagować na przypadki łamania praw człowieka będące u źródła licznych konfliktów, którymi zajmuje się Rada Bezpieczeństwa ONZ;
5. ponownie podkreśla swoje wezwanie skierowane do państw członkowskich UE do aktywnego sprzeciwu wobec wszelkich prób godzących w koncepcję powszechności, niepodzielności i współzależności praw człowieka oraz do zachęcania Rady Praw Człowieka ONZ, aby zwracała szczególną uwagę na kwestię dyskryminacji na jakimkolwiek tle, w tym ze względu na płeć, pochodzenie rasowe, wiek, orientację seksualną, religię lub przekonania; jest zdania, że należy podejmować konkretne i trwałe działania w następstwie rezolucji UNHRC 1719 z dnia 17 czerwca 2011 r. w sprawie praw człowieka, orientacji seksualnej i tożsamości płciowej;
6. ponownie apeluje do państw członkowskich UE, aby nadal dawały przykład, wspierając powszechność prac Rady Praw Człowieka ONZ, a zwłaszcza ratyfikując wszelkie ustanowione przez nią międzynarodowe instrumenty praw człowieka; ubolewa w szczególności, że żadne państwo członkowskie UE nie ratyfikowało Międzynarodowej konwencji o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących oraz członków ich rodzin, że konwencja w sprawie ochrony wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem nie została dotychczas przyjęta lub ratyfikowana przez szereg państw członkowskich oraz że tylko jedno państwo członkowskie ratyfikowało protokół fakultatywny do Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, a także ponawia apel do wszystkich państw członkowskich o ich ratyfikowanie;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

7. uznając nieznaczną poprawę, pozostaje zaniepokojony utrzymującą się „polityką bloków”, która niekiedy nadal dominuje, wpływając na wybór krajów i sytuacji będących przedmiotem uwagi Rady Praw Człowieka ONZ, a przez to negatywnie oddziałując na jej autorytet i wiarygodność;

8. ubolewa nad faktem, że proces przeglądu nie doprowadził do rozwoju bardziej dalekosiężnych kryteriów członkostwa pod względem zobowiązań i osiągnięć w dziedzinie praw człowieka; ponawia apel o autentyczną rywalizację w wyborach do wszystkich grup regionalnych i zaleca, aby UE i jej państwa członkowskie wyraziły jasny sprzeciw wobec praktyki „czystych kont” proponowanej przez grupy regionalne oraz aby dawały przykład w tej kwestii;

Łamanie praw człowieka w państwach Arabskiej Wiosny

9. odnotowuje przywrócenie członkostwa Libii w Radzie Praw Człowieka ONZ i zachęca do ponownego włączenia tego kraju do prac; ubolewa jednak, że nie skorzystano z okazji do opracowania solidnych i przejrzystych kryteriów przywracania zawieszonych członków, które logicznie powinny opierać się na pierwotnych wymaganych kryteriach wyboru; wzywa Radę Praw Człowieka ONZ do niezwłocznego opracowania takich kryteriów do wykorzystania w przyszłości, w zakresie umożliwiającym spójną ocenę, czy dane państwo może zasiadać w Radzie Praw Człowieka ONZ, w oparciu o panującą w nim sytuację praw człowieka;

10. przyjmuje z zadowoleniem prezentację podczas posiedzenia Rady Praw Człowieka ONZ we wrześniu 2011 r. pierwszego sprawozdania niezależnej międzynarodowej komisji śledczej ds. Libii, powołanej w wyniku 15. sesji nadzwyczajnej; popiera przedłużenie jej mandatu i oczekuje pisemnego sprawozdania końcowego, które ma być przedstawione podczas 19. sesji; zachęca do wdrożenia zaleceń wydanych przez komisję śledczą i zdecydowanie popiera jej apel o przeprowadzenie wyczerpujących, bezstronnych i publicznych dochodzeń w sprawie wszelkich domniemyanych naruszeń międzynarodowego prawa w zakresie praw człowieka oraz międzynarodowego prawa humanitarnego podczas konfliktu, niezależnie od tego, kto się ich dopuścił, i z pełnym poszanowaniem gwarancji sprawiedliwego procesu; uważa, że sytuacja praw człowieka w Libii jest nadal powodem do niepokoju, zwłaszcza pod względem warunków przetrzymywania i traktowania osób aresztowanych przez różne bojówki, nad którymi rząd tymczasowy nie sprawuje skutecznej kontroli, i domaga się zwiększonej czujności i stałej pomocy wspólnoty międzynarodowej, zgodnie z oświadczeniem wysokiej komisarz ds. praw człowieka przed Radą Bezpieczeństwa ONZ w dniu 25 stycznia 2012 r.;

11. kategorycznie potępia szeroko rozpowszechnione brutalne represje i systematyczne łamanie praw człowieka przez syryjski reżim wobec własnej ludności, w tym wobec dzieci, oraz wzywa syryjskie władze, aby natychmiast położyły kres przemocy i przestrzegwały swoich zobowiązań na mocy międzynarodowego prawa w dziedzinie praw człowieka, tak aby umożliwić pokojową i demokratyczną transformację;

12. przyjmuje z zadowoleniem zorganizowanie 16., 17. i 18. sesji nadzwyczajnej w następstwie inicjatyw odpowiednio Stanów Zjednoczonych, Polski i UE, które to sesje poświęcono sytuacji praw człowieka w Syrii; popiera zalecenia zawarte w listopadowym sprawozdaniu i oczekuje, że podczas 19. sesji zostanie przedstawiona jego zaktualizowana wersja oraz odbędzie się interaktywny dialog;

13. przyjmuje z zadowoleniem decyzję o ustanowieniu mandatu specjalnego sprawozdawcy ds. sytuacji praw człowieka w Syrii po upływie mandatu komisji śledczej; wyraża w szczególności pełne poparcie dla wystosowanego do syryjskich władz apelu komisji śledczej, wysokiej komisarz i osób upoważnionych w ramach procedur specjalnych o pełną współpracę przy dochodzeniach, tak aby zagwarantować pełną odpowiedzialność i uniknąć bezkarności; przyjmuje z zadowoleniem wszystkie wysiłki dyplomatyczne podejmowane w Radzie Bezpieczeństwa ONZ przez wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą Catherine Ashton i państwa członkowskie UE w stosunku do Chin i Rosji celem natychmiastowego przyjęcia rezolucji w sprawie Syrii; głęboko ubolewa, że wskutek ponownego weta Federacji Rosyjskiej i Chin Rada Bezpieczeństwa nie była w stanie poprzeć apelu do Ligi Państw Arabskich o sprzyjający integracji proces polityczny pod kierownictwem Syrii, realizowany w warunkach wolnych od przemocy;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

14. ponownie wyraża zaniepokojenie sytuacją praw człowieka w Bahrajnie i wzywa państwa członkowskie UE do prac na rzecz wypracowania w Radzie Praw Człowieka ONZ rezolucji w sprawie praw człowieka w Bahrajnie; podkreśla potrzebę podjęcia przez Radę Praw Człowieka ONZ działań w związku z kwestią walki z bezkarnością w Jemenie po protestach antyrządowych w 2011 r. i uważa, że amnestia stanowi naruszenie międzynarodowego prawa w dziedzinie praw człowieka, jeżeli uniemożliwia ściganie osób, które mogą być odpowiedzialne za zbrodnie przeciw ludzkości, ludobójstwo, zbrodnie wojenne i rażące naruszenia praw człowieka;

15. przyjmuje z zadowoleniem wydane w 2011 r. oświadczenia komisarz ONZ ds. praw człowieka Navi Pillay, w których wezwała ona władze egipskie, aby położyły kres nadmiernemu i brutalnemu stosowaniu siły wobec protestujących na placu Tahrir i w innych miejscach kraju, w tym przypuszczalnie niewłaściwemu stosowaniu gazu łzawiącego, gumowych kul i ostrej amunicji, a także jej apele o wszczęcie niezależnych dochodzeń dotyczących różnych demonstracji i wydarzeń;

16. wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby przy okazji drugiego cyklu powszechnego przeglądu okresowego dotyczącego Algierii skupiły się na kwestii wymuszonych zaginięć i położyły nacisk na brak działań Algierii w następstwie zaleceń przyjętych w tej sprawie przez organy traktatowe; wzywa do utworzenia w tym zakresie specjalnego mechanizmu monitorowania; wzywa jednocześnie UE i jej państwa członkowskie, aby wyraziły poważny niepokój niedawnym przyjęciem pięciu ustaw, w szczególności represyjnej ustawy o stowarzyszeniach i dyskryminacyjnej ustawy o kobietach;

17. podkreśla potrzebę międzynarodowego monitorowania sytuacji praw człowieka w Saharze Zachodniej, w tym przez powołanie specjalnych sprawozdawców Rady Praw Człowieka;

Inne

18. przyjmuje z zadowoleniem decyzję o powołaniu specjalnego sprawozdawcy ds. sytuacji praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu; przyjmuje z zadowoleniem sprawozdanie okresowe specjalnego sprawozdawcy do Trzeciego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ i oczekuje rozpatrzenia jego sprawozdania podczas 19. sesji; wzywa irańskie władze do współpracy przy dochodzeniach specjalnego sprawozdawcy, m.in. poprzez umożliwienie dostępu do kraju; wzywa do przedłużenia mandatu specjalnego sprawozdawcy, mając na uwadze skrajnie trudną sytuację praw człowieka w Iranie;

19. pochwała specjalnego sprawozdawcę ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w KRLD oraz specjalnego sprawozdawcę ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Birmie/Związku Myanmar za ich nieustające wysiłki w ramach wykonywania mandatów oraz wzywa do przedłużenia tych mandatów; z zadowoleniem przyjmuje pierwsze pozytywne zmiany w podejściu Birmy/Związku Myanmar do ściślejszej współpracy w ramach procedur specjalnych oraz ponawia apel o uwolnienie wszystkich nadal przetrzymywanych więźniów sumienia i podjęcie konkretnych działań służących zwalczaniu bezkarności w Birmie, zwłaszcza za zbrodnie przeciwko ludzkości popełnione w rejonach konfliktów etnicznych;

20. ponawia apel do wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej Komisji i do państw członkowskich UE o dążenie do wypracowania silnego wspólnego stanowiska UE w sprawie działań w następstwie misji informacyjnej ds. konfliktu w Strefie Gazy oraz publicznie zażądanie, by wdrożono zalecenia misji i pociągnięto do odpowiedzialności winnych wszystkich naruszeń prawa międzynarodowego, niezależnie od tego, kto jest domniemanym sprawcą, na drodze niezależnego, bezstronnego, przejrzystego i skutecznego dochodzenia; stoi na stanowisku, że bez odpowiedzialności i sprawiedliwości żaden proces pokojowy na Bliskim Wschodzie nie będzie skuteczny;

21. popiera niedawne ustanowienie mandatu niezależnego eksperta ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej, który ma śledzić wdrażanie zaleceń komisji śledczej, oraz oczekuje rozpatrzenia jego sprawozdania podczas 19. sesji;

22. podkreśla konieczność zintensyfikowania procesu rozliczalności w Sri Lance oraz nadal apeluje o powołanie komisji śledczej ONZ do zbadania wszystkich popełnionych przestępstw, zgodnie z zaleceniem zespołu ekspertów do spraw Sri Lanki przy Sekretarzu Generalnym ONZ; zwraca się do rządu Sri Lanki, by wystosował zaproszenie dla specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. promocji oraz ochrony prawa do wolności wyrażania opinii oraz wolności wypowiedzi;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

23. jest zatrzwożony pogarszającą się sytuacją w zakresie praw człowieka w Kazachstanie; stoi na stanowisku, że sprawozdanie wydane przez Urząd Prokuratora Generalnego i dotyczące wydarzeń w miejscowościach Żanaozen i Szetpe (Zachodni Kazachstan) w niewystarczający sposób opisuje rolę służb państwowych Kazachstanu w brutalnym tłumieniu protestu strajkujących pracowników sektora naftowego i osób popierających ich, co miało miejsce w dniach 16-18 grudnia 2011 r. i w wyniku czego zginęło co najmniej 17 osób; jest oburzony mającymi następnie miejsce aresztowaniami czołowych polityków partii opozycyjnych, obrońców praw człowieka oraz dziennikarzy; wzywa do przeprowadzenia niezależnego, i międzynarodowego dochodzenia w sprawie tych wydarzeń oraz do natychmiastowego zwolnienia wszystkich więźniów politycznych, w tym prawnik pracowników sektora naftowego, Natalii Sokołowej; podkreśla konieczność omówienia sytuacji w zakresie praw człowieka w Kazachstanie na najbliższej sesji Rady Praw Człowieka ONZ;

24. pochwała prace OHCHR związane z sytuacją w zakresie praw człowieka w Demokratycznej Republice Konga (DRK) i podkreśla konieczność ponownego ustanowienia mandatu niezależnego eksperta w celu monitorowania sytuacji w zakresie praw człowieka w DRK oraz współdziałania z władzami przy wdrażaniu zaleceń wydanych w ramach międzynarodowych mechanizmów praw człowieka;

25. zwraca się do delegatury UE i państw członkowskich UE, by dążyły do przyjęcia rezolucji Rady Praw Człowieka w sprawie sytuacji w Erytrei z uwagi na pożałowania godne i stale pogarszające się wyniki kraju w zakresie poszanowania wolności wypowiedzi i wolności religii lub przekonań i sumienia;

26. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie wysokiej komisarzy ONZ ds. praw człowieka w sprawie sytuacji w Afganistanie, które powstało w wyniku pracy jego biura w ramach UNAMA; wzywa państwa członkowskie UE, by publicznie poparły to sprawozdanie i podjęły nad nim debatę, a także by poparły zalecenia dotyczące wzmocnienia praworządności, zwalczania bezkarności oraz dotyczące praw kobiet i pracy afgańskiej instytucji ds. praw człowieka; popiera powołanie specjalnego sprawozdawcy ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Afganistanie;

27. zauważa, że w organach ONZ, takich jak Rada Bezpieczeństwa, Zgromadzenie Ogólne i Rada Praw Człowieka, poczyniono znaczne postępy w zakresie koncepcji obowiązku ochrony (R2P); podkreśla, że R2P to wszechstronna koncepcja, obejmująca szerszy zakres niż jedynie interwencja zbrojna; odnotowuje pojawienie się również nowej interpretacji (odpowiedzialność podczas ochrony), głównie w niektórych krajach BRICS, zwłaszcza w Brazylii, w następstwie kryzysu libijskiego; zachęca do dalszej debaty na temat sposobu, w jaki organy Narodów Zjednoczonych, zwłaszcza Rada Bezpieczeństwa, mogłyby wykorzystać tę koncepcję, aby zapewnić lepszą współpracę między państwami członkowskimi w obliczu kryzysu; podkreśla w szczególności prewencyjną rolę Międzynarodowego Trybunału Karnego, zwłaszcza jego Urzędu Prokuratora, a w związku z tym zalety kierowania spraw do MTK za pośrednictwem Rady Bezpieczeństwa ONZ;

28. podkreśla konieczność międzynarodowego monitorowania sytuacji w zakresie praw człowieka w Chinach i wzywa państwa członkowskie UE, by aktywnie zaangażowały się w jego ustanowienie w związku z brakiem znaczących i wymiernych rezultatów w dialogu UE-Chiny na temat praw człowieka;

29. ponownie stwierdza, że prawo do wolności myśli, sumienia i religii, w tym wolność zmiany religii lub wyznania albo ich porzucenia, to podstawowe prawo człowieka; pochwała pracę specjalnego sprawozdawcy ds. wolności religii lub przekonań oraz ubolewa, że wielu osobom i społecznościom na całym świecie odmówiono tego prawa; ubolewa, że na terytorium historycznego Tybetu wolność religii i wolność wypowiedzi są stale łamane, w wyniku czego wzrosła liczba Tybetańczyków, którzy w ostatnim okresie dokonali samospalenia, wyrażając w ekstremalnej formie protest przeciw pozbawianiu ich praw i wolności;

30. potępia niedawne oświadczenie japońskiego ministra sprawiedliwości dotyczące możliwości przywrócenia stosowania kary śmierci; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Mongolii z dnia 5 stycznia 2012 r. w sprawie zniesienia kary śmierci po uprzednim wprowadzeniu w styczniu 2010 r. moratorium na stosowanie kary śmierci oraz zachęca Radę Praw Człowieka ONZ i Zgromadzenie Ogólne ONZ do dalszych prac nad moratorium i zniesieniem kary śmierci na świecie;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

31. z zadowoleniem przyjmuje decyzję parlamentu Gwatemali w sprawie ratyfikacji statutu rzymskiego;
32. z zadowoleniem przyjmuje prace zespołu ONZ ds. płci (UN Women), które powinny mieć wpływ na wdrożenie i ochronę dorobku pekińskiego, między innymi dotyczącego praw seksualnych i reprodukcyjnych, a także na wprowadzenie w życie rezolucji 1325 Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie roli kobiet w zachowaniu pokoju i bezpieczeństwa, które to kwestie mają kluczowe znaczenie dla UE;

Powszechny okresowy przegląd praw człowieka

33. z zadowoleniem przyjmuje potwierdzenie w wynikach przeglądu opracowanych przez Radę Praw Człowieka ONZ, że drugi cykl powszechnego okresowego przeglądu powinien skoncentrować się między innymi na wdrożeniu przyjętych w pierwszym cyklu zaleceń, podkreśla jednak, że zalecenia, które nie zostały przyjęte przez państwo podlegające przeglądowi, nie powinny zostać wyłączone z procedury przeglądu; wzywa państwa uczestniczące w powszechnym okresowym przeglądzie, by w ocenach państw trzecich skupiły się w szczególności na podejmowanych przez nie działaniach następczych i wdrażaniu zaleceń organów traktatowych ONZ i specjalnych procedur jako znaczącym politycznym wsparciu tego cennego wkładu ekspertów;
34. zachęca państwa członkowskie UE do udzielania wsparcia technicznego, aby pomóc we wdrażaniu zaleceń powszechnego okresowego przeglądu, zgodnie ze zobowiązaniami podjętymi w ramach pakietu Rady Praw Człowieka ONZ dotyczącego tworzenia instytucji i zgodnie z wynikami przeglądu; wskazuje na dobrowolny fundusz na rzecz finansowego i technicznego wsparcia wdrażania powszechnego okresowego przeglądu jako użyteczne narzędzie w tym zakresie, a także zachęca państwa członkowskie, by za przykładem Zjednoczonego Królestwa i Niemiec wniosły swój wkład do tego funduszu;
35. jest przekonany, że UE powinna dążyć do podniesienia rangi procesu powszechnego ogólnego przeglądu przez włączenie jego zaleceń do dwustronnych i wielostronnych rozmów z państwami członkowskimi ONZ;
36. z zadowoleniem przyjmuje większą rolę przyznaną zgodnie z zasadami paryskimi krajowym instytucjom ds. praw człowieka, które są obecnie uprawnione do natychmiastowej interwencji w sprawie państwa podlegającego przeglądowi podczas przyjmowania wyników powszechnego ogólnego przeglądu na posiedzeniu plenarnym; ponawia poparcie dla pozarządowych organizacji praw człowieka oraz szerszego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego i ekspertów w powszechny okresowy przegląd praw człowieka;
37. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w wynikach przeglądu przeprowadzonego przez Radę Praw Człowieka ONZ przewidziano przedłożenie dobrowolnej śródkresowej aktualizacji działań następczych w wyniku przyjętych zaleceń oraz zachęca państwa członkowskie UE, by dawały przykład;

Procedury specjalne

38. potwierdza pogląd, że procedury specjalne leżą u podstaw systemu praw człowieka ONZ oraz że wiarygodność i skuteczność Rady Praw Człowieka ONZ zależą od wdrożenia w pełni tych procedur i współpracy Rady z upoważnionymi osobami;
39. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że proces przeglądu prowadzony przez Radę Praw Człowieka ONZ potwierdził uczciwość i niezależność upoważnionych osób, co stanowi podstawową cechę procedur;
40. z zadowoleniem przyjmuje działania podjęte w ramach przeglądu prowadzonego przez Radę Praw Człowieka ONZ służące zwiększeniu przejrzystości procesu wyboru i mianowania upoważnionych osób; z zadowoleniem przyjmuje także zwiększoną rolę, jaką w procesie wyboru odgrywają zgodne z zasadami paryskimi krajowe instytucje ds. praw człowieka;
41. żałuje, że możliwości procedur specjalnych w zakresie wczesnego ostrzegania nie zostały dodatkowo zwiększone przez stworzenie mechanizmu pozwalającego na automatyczne rozpatrywanie sytuacji na forum Rady Praw Człowieka ONZ; wyraża żal z powodu braku mechanizmu monitorowania wdrożenia zaleceń wydanych w ramach procedur specjalnych;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

Wkład UE

42. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź zwiększenia funduszu Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka i podkreśla, że te dodatkowe środki powinny zostać wykorzystane również na zwiększenie wsparcia dla Rady Praw Człowieka ONZ; z zadowoleniem przyjmuje wkład finansowy wniesiony do OHCHR od 2007 r. za pośrednictwem Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka; oczekuje, że z uwagi na zakres nowych wyzwań, które pojawiły się w ostatnim okresie, Komisja może zechcieć zwiększyć wysokość rocznej składki;

43. ponawia zdecydowane poparcie dla aktywnego udziału UE w pracach Rady Praw Człowieka ONZ w postaci współautorstwa rezolucji, wydawania oświadczeń oraz wystąpień podczas prowadzonych rozmów i debat;

44. ponawia apel do UE i jej państw członkowskich o dopilnowanie, by prawa człowieka były również w pełni przestrzegane w ich polityce wewnętrznej, co pozwoli uniknąć stosowania podwójnych standardów, poprawić spójność polityki wewnętrznej i zewnętrznej oraz zwiększyć autorytet moralny na scenie międzynarodowej; wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą Catherine Ashton do zajęcia się kwestią współudziału przedsiębiorstw z UE w naruszaniu praw człowieka poza terytorium UE oraz do podjęcia prac nad wdrożeniem systemu sankcji wobec tych przedsiębiorstw lub przynajmniej śledzenia takich przypadków i upewnienia się, że przedsiębiorstwa te nie otrzymują dotacji UE ani żadnej innej pomocy ze strony ESDZ;

45. ponownie podkreśla podstawowe znaczenie, jakie ma sformułowanie zdecydowanego wspólnego stanowiska UE, aby wykorzystać zbiorową siłę UE i jej państw członkowskich; odnotowuje w związku z tym rozwój potencjału Grupy Roboczej Rady ds. Praw Człowieka (COHOM) oraz dążenie do określenia głównych priorytetów, a także działania, aby sprecyzować podział pracy, co pomoże rozwijać międzyregionalną pomoc i współpracę oraz wywierać nacisk na wszystkie umiarkowane państwa, także pomiędzy Genewą a Nowym Jorkiem; z zadowoleniem przyjmuje faktyczną siedzibę COHOM w Brukseli i propozycję corocznych posiedzeń COHOM w Genewie; popiera dążenie do przedstawienia „jednego przesłania o wielu głosach”, jednak ubolewa z powodu tego, że poszukiwanie wspólnej płaszczyzny zbyt często prowadzi do przyjęcia najmniejszego wspólnego mianownika, zwłaszcza w ostatecznych konkluzjach Rady, i wzywa do śmielszych, bardziej ambitnych działań; w związku z tym zachęca ESDZ, zwłaszcza delegatury UE w Genewie i Nowym Jorku, do zwiększenia spójności w oparciu o terminowe i merytoryczne konsultacje, a także zwiększenia widoczności działań UE, aby podnieść jej wiarygodność na świecie;

46. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej do wypracowania rocznego podejścia do określania priorytetów w ramach ONZ w odniesieniu do wszystkich spotkań związanych z prawami człowieka w Genewie i Nowym Jorku, a także wskazuje na potrzebę ścisłej współpracy między wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą a komisarzem ds. pomocy humanitarnej i ochrony ludności, ponieważ zakresy ich kompetencji, zwłaszcza w dziedzinie praw człowieka, są silnie powiązane;

47. z zadowoleniem wita przyjęcie przez Zgromadzenie Ogólne ONZ rezolucji 65/276 w sprawie udziału UE w pracach ONZ jako skromny początek szerszej zakrojonej dążenia do zwiększenia roli Unii w pracy tej organizacji w dziedzinie praw człowieka; uważa, że obecnie UE musi zdecydowanie zabiegać o korzystanie z tego prawa i prowadzić ambitną strategię na rzecz dalszego podnoszenia swojego statusu na forum ONZ;

48. z zadowoleniem przyjmuje konstruktywną rolę, jaką UE i jej państwa członkowskie odgrywają w przeglądzie prowadzonym przez Radę Praw Człowieka ONZ, zwłaszcza broniąc niezależności biura wysokiej komisarzy Narodów Zjednoczonych ds. praw człowieka oraz popierając procedury specjalne i mandaty krajowe; przypomina o konieczności zapewnienia wystarczających funduszy, aby utrzymać regionalne biura OHCHR;

49. podkreśla konieczność szybkiej poprawy zdolności UE do świadczenia pomocy potrzebującym, między innymi przez rozwój silnych powiązań z najważniejszymi partnerami regionalnymi i wszystkimi umiarkowanymi państwami, a także za pomocą mechanizmu zjednywania poparcia wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej dla lobbingu w stolicach państw trzecich;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

50. z dużym zadowoleniem przyjmuje oświadczenie wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej złożone w Parlamencie w dniu 13 grudnia 2011 r. w odpowiedzi na stałe wezwanie Parlamentu do ustanowienia specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka; podkreśla, że upoważniona osoba musi być kandydatem z grona ekspertów i posiadać udokumentowane osiągnięcia w dziedzinie praw człowieka; nalega na dokonanie takiej nominacji możliwie szybko oraz zapewnienie wystarczających zasobów do wykonywania mandatu;

51. upoważnia swoją delegację na 19. sesję Rady Praw Człowieka ONZ do wyrażenia obaw i poglądów zawartych w niniejszej rezolucji; wzywa delegację do sporządzenia sprawozdania ze swojej wizyty dla Podkomisji Praw Człowieka; uznaje za niezbędne utrzymanie praktyki wysyłania delegacji PE na istotne sesje Rady Praw Człowieka i Zgromadzenia Ogólnego ONZ;

*

* *

52. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, sekretarzowi generalnemu ONZ, przewodniczącemu 66. Zgromadzenia Ogólnego ONZ, przewodniczącej Rady Praw Człowieka ONZ, wysokiej komisarz ONZ ds. praw człowieka i ustanowionej przez Komisję Spraw Zagranicznych grupie roboczej UE-ONZ.

Dostęp osób niewidomych do książek

P7_TA(2012)0059

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie petycji 0924/2011, którą złożył Dan Pescod (Wielka Brytania) w imieniu Europejskiej Unii Niewidomych (EBU) i Królewskiego Narodowego Instytutu Niewidomych (RNIB), w sprawie dostępu osób niewidomych do książek i innych materiałów drukowanych (2011/2894(RSP))

(2013/C 249 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 227 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając pytania z dnia 13 stycznia 2012 r., skierowane do Rady i Komisji w sprawie petycji 0924/2011, którą złożył Dan Pescod (Wielka Brytania) w imieniu Europejskiej Unii Niewidomych (EBU) i Królewskiego Narodowego Instytutu Niewidomych (RNIB), w sprawie dostępu osób niewidomych do książek i innych materiałów drukowanych (O-000005/2012 – B7-0029/2012 i O-000006/2012 – B7-0030/2012),
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że osoby niewidome i niedowidzące w Unii Europejskiej mają poważnie ograniczony dostęp do książek i innych materiałów drukowanych, ponieważ 95 % wszystkich publikowanych prac nigdy nie jest przekształcana na „przyjazne formaty”, takie jak brajl, druk powiększony czy audio;
- B. mając na uwadze, że w skali ogólnoświatowej nie ma obecnie międzynarodowego standardu prawnego odnośnie do ukierunkowanego wyjątku od przepisów prawa autorskiego dla transgranicznej dystrybucji formatów zaadaptowanych do potrzeb osób z zaburzeniami odczytu druku;
- C. mając na uwadze, że komisja ds. praw autorskich Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO) rozważa traktat międzynarodowy w celu poprawy dostępu osób niewidomych i niedowidzących do książek;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- D. mając na uwadze, że przedstawiciele Unii Europejskiej konsekwentnie sprzeciwiali się wiążącemu prawnie tekstowi, faworyzując niewiążące zalecenia;
- E. mając na uwadze, że w rezolucji z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie uwalniania potencjału przedsiębiorstw z branży kultury i branży twórczej ⁽¹⁾ Parlament Europejski wezwał UE do poparcia wiążącego traktatu WIPO;
- F. mając na uwadze, że konwencja NZ o prawach osób niepełnosprawnych, a w szczególności jej artykuły 21 i 30, oraz Karta praw podstawowych Unii Europejskiej ustanawiają zasady stosowane do zakazu dyskryminacji osób niepełnosprawnych;
1. wzywa Komisję i Radę do poparcia wiążącego traktatu WIPO odnośnie do praw autorskich do książek i innych materiałów drukowanych dla osób niewidomych i niedowidzących;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0240.

Konwencja regionalna w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia

P7_TA(2012)0060

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia (2012/2519(RSP))

(2013/C 249 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 27 października 2005 r. w sprawie rewizji procesu barcelońskiego ⁽¹⁾ i z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie euro-śródziemnomorskiego partnerstwa gospodarczego i handlowego przed 8. konferencją ministrów handlu Euromed ⁽²⁾,
- uwzględniając deklarację barcelońską z dnia 28 listopada 1995 r., która ustanowiła partnerstwo pomiędzy Unią Europejską a państwami południowego i wschodniego wybrzeża Morza Śródziemnego (SEMC), a także program prac przyjęty na tej konferencji,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji Europejskiej do Rady Europejskiej, Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów z dnia 8 marca 2011 r. zatytułowany „Partnerstwo na rzecz demokracji i wspólnego dobrobytu z południowym regionem Morza Śródziemnego” (COM(2011)0200),
- uwzględniając euro-śródziemnomorski harmonogram handlowy do 2010 r. i na dalszy okres, przyjęty na 8. konferencji ministrów handlu Unii dla Śródziemnomorza w 2009 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji do Rady Europejskiej, Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów z dnia 25 maja 2011 r., zatytułowany „Nowa koncepcja działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie” (COM(2011)0303),

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 E z 9.11.2006, s. 570

⁽²⁾ Dz.U. C 285 E z 21.10.2010, s. 35.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- uwzględniając euro-śródziemnomorskie porozumienia o stowarzyszeniu zawarte pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Tunezją ⁽¹⁾, Izraelem ⁽²⁾, Marokiem ⁽³⁾, Jordanią ⁽⁴⁾, Egiptem ⁽⁵⁾, Libanem ⁽⁶⁾ i Algierią ⁽⁷⁾ z drugiej strony, oraz Euro-śródziemnomorski Przejściowy Układ Stowarzyszeniowy w sprawie handlu i współpracy między Wspólnotą Europejską a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (na rzecz Autonomii Palestyńskiej) ⁽⁸⁾,
  - uwzględniając decyzję nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE-Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wprowadzenia ostatniej fazy unii celnej (96/142/WE),
  - uwzględniając ocenę skutków (SIA) eurośródziemnomorskiej strefy wolnego handlu w kontekście zrównoważonego rozwoju, opracowaną przez Instytut ds. Polityki Rozwojowej i Zarządzania Uniwersytetu w Manchesterze,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie utworzenia euro-śródziemnomorskiej strefy wolnego handlu ⁽⁹⁾ i stosowne rozważania poruszone w tym sprawozdaniu,
  - uwzględniając wnioski sformułowane podczas euro-śródziemnomorskich konferencji ministerialnych oraz sektorowych konferencji ministerialnych, które odbyły się od rozpoczęcia procesu barcelońskiego, a szczególnie wnioski z 9. konferencji ministrów handlu Unii dla Śródziemnomorza w dniu 11 listopada 2010 r.,
  - uwzględniając wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie C-386/08 *Brita GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Hafen*,
  - uwzględniając deklarację UE na czwarte posiedzenie Rady Stowarzyszenia UE-Izrael, które odbyło się w dniach 17–18 listopada 2003 r. w Brukseli,
  - uwzględniając porozumienie techniczne UE-Izrael dotyczące protokołu 4 do układu o stowarzyszeniu UE-Izrael oraz zawiadomienie Komisji Europejskiej dla importerów pt. „Przywóz z Izraela do Wspólnoty” ⁽¹⁰⁾,
  - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie bliskowschodniego procesu pokojowego przyjęte na 2985. posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych w Brukseli w dniu 8 grudnia 2009 r.,
  - uwzględniając zawiadomienie Komisji dotyczące daty, od której stosuje się protokoły w sprawie reguł pochodzenia przewidujących kumulację diagonalną pomiędzy Unią Europejską, Algierią, Egiptem, Islandią, Izraelem, Jordanią, Libanem, Marokiem, Norwegią, Syrią, Szwajcarią (w tym również Liechtensteinem), Tunezją, Turcją, Wyspami Owczymi oraz Zachodnim Brzegiem Jordanu i Strefą Gazy ⁽¹¹⁾,
  - uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a rządem Danii i rządem lokalnym Wysp Owczych ⁽¹²⁾,
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że obszar paneurośródziemnomorskiej diagonalnej kumulacji pochodzenia opiera się na wielu protokołach dwustronnych dotyczących reguł pochodzenia, co jest zbyt skomplikowane dla przedsiębiorstw, a szczególnie dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz krajów, by przynosiło to korzyści;

⁽¹⁾ Dz.U. L 97 z 30.3.1998, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 21.6.2000, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 70 z 18.3.2000, s. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 129 z 15.5.2002, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 304 z 30.9.2004, s. 39.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 143 z 30.5.2006, s. 2.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 265 z 10.10.2005, s. 2.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 187 z 16.7.1997, s. 3.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 301 E z 13.12.2007, s. 210.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 20 z 25.1.2005, s. 2.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 156 z 26.5.2011, s. 3.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 53 z 22.2.1997, s. 2.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- B. mając na uwadze, że w październiku 2007 r. na posiedzeniu ministrów handlu Euromed w Lizbonie wyrażono zgodę na opracowanie konwencji, która zintegrowałaby wszystkie protokoły w obszarze paneurośródziemnomorskim w jeden uproszczony instrument, tym samym ułatwiając stosowanie paneurośródziemnomorskiej kumulacji pochodzenia; mając na uwadze, że konwencja ta uzyskała poparcie na 9. konferencji ministrów handlu Unii dla Śródziemnomorza w dniu 11 listopada 2010 r.;
- C. mając na uwadze, że geograficzny zakres tej konwencji został rozszerzony w celu włączenia uczestników procesu stabilizacji i stowarzyszenia, skutecznie zwielokrotniając korzyści paneurośródziemnomorskiej kumulacji pochodzenia;
- D. mając na uwadze, że choć są to bardzo pozytywne kroki, oznacza to, że wszelkie naruszenia lub omijania reguł kumulacji pochodzenia będą miały również rozleglejsze geograficzne skutki;
- E. mając na uwadze, że UE zawarła układ o stowarzyszeniu zarówno z Izraelem, jak i Palestyną, i że oba układy obejmują porozumienie o wolnym handlu zawierające oddzielne i odrębne przepisy dotyczące preferencyjnego traktowania w zakresie handlu;
- F. mając na uwadze, że Rada Unii Europejskiej potwierdza w swych konkluzjach na temat procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie z dnia 8 grudnia 2009 r., że „osiedla [...] są w świetle prawa międzynarodowego nielegalne, stanowią przeszkodę dla pokoju i zagrażają możliwości utworzenia dwóch państw”;
- G. mając na uwadze, że według stanowiska UE, produkty pochodzące z miejsc znajdujących się pod administracją izraelską od 1967 r. nie są uprawnione do korzystania z uprzywilejowanego traktowania taryfowego na mocy układu o stowarzyszeniu pomiędzy UE i Izraelem;
- H. mając na uwadze, że stosowanie przez Izrael układu o stowarzyszeniu pomiędzy UE i Izraelem w stosunku do terytoriów okupowanych doprowadziło do niewłaściwego wdrażania prawodawstwa UE, co – jak zostało to potwierdzone wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie *Brita GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Hafen*, nie pozwala organom celnym państw członkowskich na stosowanie preferencyjnego traktowania na mocy układu o stowarzyszeniu UE-Izrael w odniesieniu do produktów z terytoriów okupowanych przez Izrael;
- I. mając na uwadze, że obywatele europejscy jasno wyrazili swoją wolę w sprawie produktów z okupowanych terytoriów palestyńskich;
- J. mając na uwadze, że UE napotkała rozmaite problemy przy wprowadzaniu reguł pochodzenia w odniesieniu do produktów pochodzących z osiedli na terytoriach okupowanych; mając na uwadze, że w deklaracji na czwarte posiedzenie Rady Stowarzyszenia UE-Izrael w 2003 r. UE podkreśliła „znaczenie rozwiązania bilateralnej kwestii reguł pochodzenia przed zmianą protokołu w sprawie reguł pochodzenia” w celu umożliwienia stosowania paneurośródziemnomorskiej kumulacji pochodzenia; mając na uwadze, że wobec braku takiego rozwiązania Komisja Europejska starała się znaleźć rozwiązanie tych problemów poprzez zawarcie niewiążących prawnie dwustronnych porozumień z Izraelem, zgodnie z którymi Izrael umieszcza na każdym świadectwie pochodzenia kody pocztowe miejsc, w których produkty te zostały wyprodukowane, tym samym umożliwiając organom celnym UE natychmiastowe nakładanie ceł niepreferencyjnych na produkty wyprodukowane w osiedlach izraelskich;
- K. mając na uwadze, że to techniczne porozumienie istnieje z jednej strony pomiędzy Unią Europejską i Izraelem, a z drugiej strony pomiędzy państwami EFTA i Izraelem, a także mając na uwadze, że zaproponowana konwencja w żaden sposób nie rozszerza tego porozumienia na objęty przez nią obszar geograficzny ani nie wiąże innych stron tejże konwencji;
- L. mając na uwadze, że przepisy porozumienia technicznego zobowiązują już Izrael i jego eksporterów do stosowania rozróżnienia między działaniami produkcyjnymi podejmowanymi na terytoriach objętych administracją izraelską w 1967 r. i produkcją prowadzoną na uznanym na arenie międzynarodowej terytorium państwa Izrael;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- M. mając na uwadze, że w obecnej postaci konwencja nie zapewnia Unii Europejskiej lub każdej z umawiających się stron dodatkowych środków prawnych w przypadkach, w których reguły kumulacji nie wydają się być we właściwy sposób spełniane;
- N. mając na uwadze, że to organy celne poszczególnych państw członkowskich UE są odpowiedzialne za sprawdzanie ważności oświadczeń dotyczących preferencyjnego pochodzenia produktów wwożonych do UE; mając na uwadze, że nie jest możliwe, by organy celne, mimo ich usilnych starań, były w stanie sprawdzić i skontrolować każde świadectwo pochodzenia i każdą przesyłkę, które importowano na zasadach preferencyjnych z Izraela do UE; mając na uwadze, że konwencja może powiększyć to logistyczne wyzwanie poprzez zwiększenie liczby krajów partnerskich, które eksportując produkty na mocy umów z UE, przy obróbce lub przetwarzaniu kumulują je z materiałami eksportowanymi przez Izrael;
- O. mając na uwadze, że choć należy w bardziej adekwatny sposób rozwiązać problem określania rzeczywistego pochodzenia produktów eksportowanych przez Izrael, kwestia ta nie może wstrzymywać społecznej i gospodarczej integracji całego regionu;
- P. mając na uwadze, że Arabska Wiosna uwypukliła potrzebę sprawiedliwych i godziwych przepisów umożliwiających ludziom z każdego państwa w regionie śródziemnomorskim czerpanie pełnych korzyści ze swych własnych wysiłków gospodarczych, a UE wyrażne wspieranie tych starań; mając na uwadze, że w następstwie Arabskiej Wiosny UE ponowiła swe zobowiązanie do ustanowienia głębszych więzi handlowych z krajami arabskimi;
- Q. mając na uwadze, że we wspólnym komunikacie z dnia 8 marca 2011 r. zatytułowanym „Partnerstwo na rzecz demokracji i wspólnego dobrobytu z południowym regionem Morza Śródziemnego” Komisja wymienia przyjęcie konwencji jako jedno z narzędzi służące zapewnieniu maksymalnego oddziaływania handlu i inwestycji w tym regionie;
- R. mając na uwadze, że w 2010 r. nie udało się utworzyć eurośródziemnomorskiej strefy wolnego handlu; mając na uwadze, że jedną z głównych przyczyn tego niepowodzenia był brak społecznej, handlowej i gospodarczej integracji na płaszczyźnie Południe-Południe pomiędzy krajami z południowego wybrzeża Morza Śródziemnego;
- S. mając na uwadze, że wpływ tej umowy na kraje i regiony może być bardzo znaczący;
1. uważa, że handel międzynarodowy może być siłą napędową wzrostu gospodarczego, dywersyfikacji gospodarczej i zmniejszania ubóstwa, a wszystkie te aspekty stanowią niezbędne elementy demokratyzacji regionu Morza Śródziemnego; wspiera starania Komisji Europejskiej, aby dać preferencyjny dostęp do rynku wewnętrznego UE towarom wyprodukowanym i skumulowanym w regionie Morza Śródziemnego;
  2. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę uproszczenia korzystania z systemu kumulacji reguł pochodzenia w obszarze paneurośródziemnomorskim; uważa, że Regionalna konwencja w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia jest dużym krokiem w kierunku ułatwienia handlu oraz społecznej i gospodarczej integracji w krajach sąsiadujących z UE na południu;
  3. wyraża zaniepokojenie z powodu sytuacji dotyczącej ustanowienia euro-śródziemnomorskiej strefy wolnego handlu, która miała funkcjonować od 2010 r. i której nie udało się urzeczywistnić; ubolewa nad faktem, że poszczególne podmioty nie poczyniły rzeczywistych postępów w tworzeniu niezbędnych warunków; zachęca do rozwijania dwustronnej oraz wielostronnej współpracy gospodarczej Południe-Południe, co przyniosłoby wymierne korzyści obywatelom zaangażowanych krajów i poprawiłoby nastroje polityczne w regionie; przyznaje, że brak międzyregionalnego handlu pomiędzy krajami leżącymi na południowym wybrzeżu Morza Śródziemnego jest poważną przeszkodą dla tego projektu; nalega, by ustanowienie euro-śródziemnomorskiej strefy wolnego handlu pozostało jednym z głównych celów UE i jej południowych partnerów; uważa, że ta konwencja stanowi duży postęp w kierunku ustanowienia strefy wolnego handlu i potencjalny bodziec dla handlu Południe-Południe;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

4. ma nadzieję, że nowe demokracje powstające w regionie w wyniku Wiosny Arabskiej będą wspierały prawa człowieka i prawa socjalne oraz pogłębią dialog polityczny, co powinno doprowadzić do stworzenia bardziej przyjaznych warunków dla handlu wewnątrzregionalnego, jako że jedną z przyczyn braku tego handlu były strategie polityczne minionych dyktatur; zachęca te nowe demokracje, żeby ściśle współpracowały w ramach grupy z Agadir i w pełni wykorzystały przedmiotową konwencję; zwraca się do Komisji, żeby wsparła technicznie te nowe demokracje, umożliwiając im pełne wykorzystanie dostępnych dla nich instrumentów handlowych, m.in. przedmiotowej konwencji;
5. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że konwencja jest jedynym instrumentem tworzącym niezbędne ramy prawne dla diagonalnej kumulacji nie tylko wśród tradycyjnych południowych partnerów śródziemnomorskich, ale również w odniesieniu do uczestników procesu stabilizacji i stowarzyszenia i krajów EFTA, co nada kumulacji szerszy wymiar geograficzny i stworzy większy rynek odbiorców skumulowanego eksportu;
6. ubolewa, że konwencji nie uzupełnia mechanizm rozstrzygania sporów w sprawach dotyczących weryfikacji dowodów pochodzenia; uważa, że Wspólny Komitet powołany na mocy konwencji nie będzie odpowiednim organem do rozstrzygania takich spraw; zauważa, że rozstrzyganie takich spraw będzie musiało odbywać się w dwustronnych mechanizmach rozstrzygania sporów, o ile takie istnieją;
7. jest zdania, że konwencję wzmocniłby znacząco jednolity, skuteczny mechanizm rozstrzygania sporów, który umożliwiłby szybkie i satysfakcjonujące rozstrzyganie sporów dotyczących pochodzenia i kumulacji produktów; wzywa Komisję, żeby oceniła możliwość ustanowienia takiego mechanizmu przy okazji przyszłych przeglądów konwencji;
8. ubolewa, że w tekście konwencji nie przewidziano na przyszłość procedury jej przeglądu; sądzi, że tak złożony i szeroko zakrojony instrument, jakim jest konwencja, mógłby w odpowiednim czasie podlegać przeglądowi; z tego względu zwraca się do Komisji, żeby rozważyła zamieszczenie w konwencji klauzuli przeglądowej;
9. podkreśla, że istotne jest, by zawarciu konwencji towarzyszył jak najrychlej przegląd reguł pochodzenia obowiązujących strony konwencji oraz by przeglądu takiego dokonano w taki sposób, by reguły pochodzenia dla krajów południowego wybrzeża Morza Śródziemnego dostosowano do reguł zaproponowanych w nowym rozporządzeniu w sprawie ogólnego systemu preferencji taryfowych; jest przekonany, że mniej korzystne reguły pochodzenia zmniejszyłyby pełny potencjał konwencji i postawiłyby kraje południowego sąsiedztwa w niekorzystnej sytuacji;
10. jest poważnie zaniepokojony praktyką niektórych przedsiębiorstw, które nadal eksportują, na podstawie układu o stowarzyszeniu pomiędzy UE i Izraelem, towary produkowane na terytoriach okupowanych; z ubolewaniem odnosi się do tej praktyki oraz uważa, że szkodzi ona polityce międzynarodowej UE i stanowi nadużycie szerokich możliwości legalnego, preferencyjnego dostępu do rynku wewnętrznego Unii; z tego względu wzywa Komisję, żeby sporządziła „czarną listę” przedsiębiorstw, które uporczywie stosują taką praktykę, i zawiadomiła państwa członkowskie;
11. przypomina, że w wyroku w sprawie Brita GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Hafen Europejski Trybunał Sprawiedliwości potwierdził, że organy celne importujących państw członkowskich mogą odmówić preferencyjnego traktowania, na podstawie układu o stowarzyszeniu między UE i Izraelem, eksportowanych do UE produktów, które pochodzą z terytoriów okupowanych przez Izrael lub w odniesieniu do których władze izraelskie nie zdołają przedstawić wystarczających informacji umożliwiających ustalenie rzeczywistego pochodzenia;
12. jest zdania, że stosowanie konwencji nie powinno utrwać lub stwarzać sytuacji, która ułatwi takie nadużycie reguł lub do niego zachęci; podkreśla, że zgodnie z preambułą konwencja generalnie nie powinna prowadzić do mniej korzystnej sytuacji niż w poprzednim stosunku między partnerami wolnego handlu, którzy stosują kumulację diagonalną; wzywa Komisję Europejską, żeby współpracowała z Parlamentem Europejskim nad wykorzystaniem politycznej woli i znaczenia obu instytucji do zaradzenia temu naruszaniu zasad rynku wewnętrznego; wzywa Komisję, by przedstawiła nowe propozycje dotyczące bardziej gruntownego rozwiązania tego problemu;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

13. zauważa, że UE oraz państwa członkowskie EFTA zawarły z Izraelem techniczne porozumienie, które reguluje kwestię terytorialności i w ograniczonym stopniu oferuje pewne rozwiązania; jest zdania, że rozwiązania oferowane przez te techniczne porozumienia nie są satysfakcjonujące; ponadto podkreśla, że te techniczne porozumienia nie wiążą innych stron konwencji regionalnej; z tego względu jest zaniepokojony, że w ramach konwencji regionalnej mogą mnożyć się sytuacje, w których pozostałe umawiające się strony napotkają na trudności w zapewnieniu kumulacji na podstawie swoich umów z UE przy stosowaniu lub przetwarzaniu na własnym terytorium produktów importowanych na podstawie umów zawartych przez nie z Izraelem;

14. wzywa Komisję, żeby dokonała przeglądu porozumienia technicznego, a w razie konieczności poddała je renegocjacji, tak by nadać mu skuteczność i je uprościć; zwraca się do Komisji, żeby zastanowiła się nad rozwiązaniem, które miałyby zastosowanie również w stosunku do towarów importowanych od stron trzecich, które przy obróbce lub przetwarzaniu na własnym terytorium dokonały ich kumulacji z materiałami importowanymi na mocy umów z Izraelem; wzywa Komisję, żeby przy jakimkolwiek przeglądzie konwencji regionalnej w przyszłości popierała włączenie do niej postanowień sprzyjających jednolitemu stosowaniu zasady terytorialności przez wszystkie umawiające się strony;

15. zauważa, że zgodnie z procedurą przewidzianą w obowiązującym obecnie porozumieniu technicznym między z jednej strony UE i Izraelem, a z drugiej strony państwami EFTA i Izraelem izraelskie organy celne oraz eksporterzy z tego kraju stosują już rozróżnienie między działaniami produkcyjnymi podejmowanymi na terenie osiedli izraelskich na terytoriach okupowanych i produkcją prowadzoną na międzynarodowo uznanym terytorium państwa Izrael; zauważa, że w procedurze tej nie przewidziano powiadamiania o skutkach rozróżnień, jakich dokonują władze izraelskie i eksporterzy z tego kraju, żeby umożliwić unijnym organom celnym stosowanie tych samych rozróżnień w sposób właściwy, prosty i skuteczny; wzywa Komisję do współpracy z organami celnymi państw członkowskich w celu znalezienia rozwiązania, które uczyni z tego porozumienia technicznego mechanizm prosty, skuteczny i wiarygodny;

16. jest zdania, że należy uzgodnić z Izraelem prosty, skuteczny i rzetelny mechanizm, który zastąpi istniejące porozumienie techniczne i na podstawie którego eksporterzy z Izraela i izraelskie organy celne będą stosowali to samo rozróżnienie oraz jasno i należyście powiadomią, gdy przyznają status pochodzenia produktom pochodzącym z działań produkcyjnych podejmowanych na terytoriach objętych administracją Izraela w 1967 r.;

17. nalega na państwa członkowskie, żeby zagwarantowały, że ich organy celne rzeczywiście będą stosowały porozumienie techniczne zgodnie z literą wyroku Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości do izraelskich produktów skumulowanych wwożonych do UE w ramach kumulacji diagonalnej przewidzianej w konwencji regionalnej; uważa, że Komisja powinna przejąć koordynację takich ogólnounijnych wysiłków oraz podjąć kroki w celu uświadomienia organów celnych poszczególnych państw członkowskich UE, w jaki sposób należy stosować porozumienie techniczne do izraelskich produktów skumulowanych; sądzi, że organy celne UE powinny skuteczniej nadzorować stosowanie porozumienia technicznego, żeby zapobiec nadużywaniu systemu preferencji;

18. ponieważ w tekście konwencji nie ma żadnego takiego przepisu, zwraca się do Komisji o przeprowadzenie po trzech latach oceny wpływu, żeby ustalić m.in. korzyści uzyskane z przyjęcia konwencji oraz wynikający z konwencji wpływ kumulacji na praktyki niektórych firm, o których mowa powyżej;

19. podkreśla potrzebę zwiększenia świadomości na temat możliwości oferowanych przez kumulację uproszczoną dzięki nowej paneurośródziemnomorskiej konwencji, szczególnie wśród środowiska biznesowego w krajach południowego wybrzeża Morza Śródziemnego; wspiera Komisję w jej inicjatywach mających na celu stworzenie takiej świadomości;

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom stron regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia i przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego Unii dla Śródziemnomorza.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

Przyszłość europejskiego programu monitorowania Ziemi (GMES)

P7_TA(2012)0062

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie przyszłości europejskiego programu monitorowania Ziemi (GMES)(2012/2509(RSP))

(2013/C 249 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie europejskiego programu monitorowania Ziemi (GMES) i operacji prowadzonych w jego ramach (od 2014 r.) (COM(2011)0831),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 29 czerwca 2011 r. „Budżet z perspektywy »Europy 2020« ” (COM(2011)0500),
  - uwzględniając własną rezolucję z dnia 19 stycznia 2012 r. w sprawie strategii Unii Europejskiej w zakresie przestrzeni kosmicznej w służbie obywateli ⁽¹⁾,
  - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 31 maja 2011 r. w sprawie strategii Unii Europejskiej w zakresie przestrzeni kosmicznej w służbie obywateli,
  - uwzględniając pytanie ustne do Komisji w sprawie przyszłości GMES (O-000325/2011 - B7-0027/2012),
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że program „Globalny monitoring środowiska i bezpieczeństwa” (GMES) jest jedną z dwóch sztandarowych inicjatyw Unii Europejskiej dotyczących przestrzeni kosmicznej i odgrywa kluczową rolę w obserwacji Ziemi, która stanowi strategiczne narzędzie w walce ze zmianą klimatu i degradacją środowiska, w działaniach na rzecz ochrony ludności i bezpieczeństwa cywilnego, trwałego rozwoju i mobilności oraz w zarządzaniu kryzysowym, a także ma ważny potencjał gospodarczy, gdyż sprzyja rozwojowi usług niższego szczebla i zwiększa innowacyjność;
- B. mając na uwadze, że GMES ma dla Europy ogromne znaczenie polityczne, strategiczne i techniczne, a także jest wysoce opłacalne, przynosząc korzyści gospodarcze, społeczne i technologiczne;
- C. mając na uwadze, że GMES został ustanowiony jako program unijny, jest finansowany z budżetu UE, a całkowite środki na niego przeznaczone wynoszą blisko 3,2 mld EUR do roku 2013, a także mając na uwadze, że programem tym zarządza UE i ponosi zań odpowiedzialność;
- D. mając na uwadze, że brak wiarygodnego planu finansowania przewidującego długoterminowe i stałe wsparcie finansowe mogłoby doprowadzić w dłuższej perspektywie do wyższych kosztów, do nierównego dostępu obywateli europejskich do pozyskiwanych dzięki temu programowi informacji i korzyści, do przerwania, a nawet wstrzymania programu i pozyskiwania danych, co ostatecznie mogłoby oznaczać, że dotychczasowe inwestycje okazały się bezowocne, a Europa utraciłaby swą niezależność i pozycję kontynentu o wysokim stopniu rozwoju technologicznego w tej tak ważnej dziedzinie, jaką jest infrastruktura kosmiczna;
- E. mając na uwadze, że w dniu 31 maja 2011 r. Rada opowiedziała się za finansowaniem programu GMES w dalszym ciągu z budżetu UE, zgodnie ze zobowiązaniami Unii, i mając na uwadze, że kilka państw członkowskich wyraziło już sprzeciw wobec finansowania GMES na mocy porozumienia międzyrządowego, w związku z czym proponowany fundusz GMES nie będzie prawdopodobnie w stanie wygenerować niezbędnych środków finansowych;
1. wyraża ubolewanie w związku z faktem, że w dniu 30 listopada 2011 r. Komisja opublikowała jedynie komunikat i nie przedstawiła wniosku ustawodawczego w sprawie GMES, zważywszy, że obowiązujące rozporządzenie (UE) nr 911/2010 dotyczy jedynie działań początkowych i wygaśnie wraz z końcem 2013 r.;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0013.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

2. nie zgadza się na kierunek wskazany przez Komisję w komunikacie w odniesieniu do przyszłego finansowania i zarządzania GMES, gdyż celem jest międzyrządowe finansowanie tego projektu; wyraża obawy, że kierunek ten okaże się zdecydowanie szkodliwy dla przyszłego rozwoju programu, spowoduje, że program ten straci wymiar europejski, będzie sprzeczny z zasadami przejrzystości oraz pełnego, otwartego i równego dostępu dla wszystkich, i będzie postrzegany jako znak odejścia UE od tej sztandarowej inicjatywy;
3. ocenia, że finansowanie GMES pochodzące ze środków innych niż przewidziane w wieloletnich ramach finansowych, w ramach środków i przy zastosowaniu modelu zarządzania zaproponowanego przez Komisję w komunikacie, nie jest realnym rozwiązaniem;
4. podkreśla, że niepewność co do przyszłości programu GMES oraz jego finansowania jest w dużej mierze szkodliwa dla rozwoju i wprowadzenia na rynek usług i zastosowań GMES, które mają przynieść spodziewany wzrost gospodarczy i dobrobyt obywateli europejskich;
5. dlatego wzywa Komisję do szybkiego przedstawienia wniosku ustawodawczego dotyczącego długoterminowego zarządzania, finansowania i funkcjonowania programu GMES, finansowanego w ramach wieloletnich ram finansowych, tak by zapewnić właściwe uruchomienie i należyłą realizację programu oraz osiągnąć cel jego pełnej operacyjności począwszy od 2014 r.;
6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Kara śmierci na Białorusi, w szczególności przypadek Dmitrija Konowalowa i Władysława Kowalowa

P7_TA(2012)0063

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie kary śmierci na Białorusi, w szczególności w sprawie Dźmitryja Kanawałaua i Uładzislawa Kawalioua (2012/2539(RSP))

(2013/C 249 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie Białorusi ⁽¹⁾ oraz inne rezolucje w tej sprawie, w szczególności rezolucje z 15 września 2011 r. ⁽²⁾, 12 maja 2011 r. ⁽³⁾, 10 marca 2011 r. ⁽⁴⁾ i 20 stycznia 2011 r. ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 października 2010 r. w sprawie światowego dnia przeciwko karze śmierci ⁽⁶⁾ oraz poprzednie rezolucje Parlamentu w sprawie zniesienia kary śmierci, w szczególności rezolucję z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie inicjatywy na rzecz powszechnego moratorium na wykonywanie kary śmierci ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 65/206 z dnia 21 grudnia 2010 r., w której wezwano do ogłoszenia moratorium na wykonywanie kary śmierci, a także jego poprzednie rezolucje z 2007 i 2008 r. w sprawie kary śmierci,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Parlamentarnego OBWE z 6-10 lipca 2010 r. w sprawie kary śmierci,

⁽¹⁾ Dz.U. C 286 E z 22.10.2010, s. 16.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0392.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0244.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0099.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0022.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 371 E z 20.12.2011, s. 5.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, s. 775.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy 1857 (2012) z dnia 25 stycznia 2012 r. w sprawie sytuacji na Białorusi,
  - uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie wyroków śmierci na Białorusi,
  - uwzględniając oświadczenie przewodniczącego PE Martina Schulza z dnia 24 stycznia 2012 r., w którym potępił wyroki śmierci wydane na Dźmitryja Kanawałaua i Uładziszława Kawalioua,
  - uwzględniając decyzję Rady UE ds. Zagranicznych z 23 stycznia 2011 r. dotyczącą restrykcji wobec Białorusi,
  - uwzględniając art. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
  - uwzględniając deklarację szczytu Partnerstwa Wschodniego, przyjętą w Pradze w dniach 7-9 maja 2009 r. oraz deklarację w sprawie sytuacji na Białorusi, którą przyjęto na szczycie Partnerstwa Wschodniego w Warszawie w dniu 30 września 2011 r.,
  - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Białoruś pozostaje jedynym w Europie krajem stosującym karę śmierci i że wciąż wykonuje się tam egzekucje;
- B. mając na uwadze, że w lipcu 2011 r. stracono Aleha Hryszkautsou i Andrieja Burdykę, podczas gdy ich sprawy wciąż toczyły się przed Komisją Praw Człowieka ONZ, oraz że według obrońców praw człowieka od 1991 r. na Białorusi stracono ok. 400 osób;
- C. mając na uwadze, że najnowsze wyroki śmierci wydał w dniu 30 listopada 2011 r. w sprawie Dźmitryja Kanawałaua i Uładziszława Kawalioua Sąd Najwyższy Republiki Białorusi w związku z domniemanym popełnieniem zamachów terrorystycznych w Witebsku w 2005 r., w Mińsku w 2008 r. oraz w mińskim metrze w kwietniu 2011 r.;
- D. mając na uwadze, że według wiarygodnych doniesień (Międzynarodowa Federacja Praw Człowieka (FIDH), Human Rights Watch) istnieją dowody wskazujące, że prokuratorzy i białoruski Sąd Najwyższy przeprowadzili niesprawiedliwy proces oraz że śledztwu towarzyszyły poważne naruszenia praw człowieka i umyślne pomijanie istotnych dowodów przemawiających za brakiem winy u obu podsądnych, a także mając na uwadze, że zdaniem obserwatorów procesu dopuszczono się poważnych uchybień proceduralnych w dochodzeniu wstępnym i w sądowym rozpatrywaniu sprawy;
- E. mając na uwadze, że Dźmitryjowi Kanawałauowi i Uładziszławowi Kawaliouowi odmówiono dostępu do adwokatów, że wiarygodne doniesienia wskazują na stosowanie w przesłuchaniach tortur w celu uzyskania zeznań, że brakuje niezbitych dowodów na powiązanie któregokolwiek z obu podsądnych z wybuchem oraz że na ubraniach ani na ciele oskarżonych nie znaleziono żadnych śladów materiałów wybuchowych;
- F. mając na uwadze, że zaraz po ogłoszeniu wyroku Sądu Najwyższego zniszczono wszystkie istotne dowody, na które oskarżyciel powoływał się w procesie;
- G. mając na uwadze, że zgodnie z art. 14 ust. 1 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych, który ratyfikowała Republika Białorusi, „każdy ma prawo do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia sprawy przez właściwy, niezależny i bezstronny sąd”;
- H. mając na uwadze, że rodziców Dźmitryja Kanawałaua zastraszano i poddano nadzorowi funkcjonariuszy służb specjalnych, zaś w pobliżu ich domu stale przebywali funkcjonariusze po cywilnemu, w wyniku czego jego rodzina miesiącami była pozbawiona kontaktu ze światem zewnętrznym;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- I. mając na uwadze, że na Białorusi kara śmierci wciąż pozostaje „tajemnicą państwową”, a zgodnie z białoruskim kodeksem karnym wykonawczym skazanym, rodzinom i opinii publicznej nie podaje się terminów egzekucji; mając na uwadze, że karę śmierci wykonuje się przy drzwiach zamkniętych poprzez zastrzelenie, ciała straconego nie wydaje się krewnym w celu dokonania pogrzebu, zaś miejsce pogrzebienia zwłok pozostaje nieznane;
- J. mając na uwadze, że egzekucje Dźmitryja Kanawałaua i Uładzysława Kawalioua mogą zostać przeprowadzone w najbliższej przyszłości;
- K. mając na uwadze, że wyrok Sądu Najwyższego w tej sprawie jest ostateczny i nieodwoławny; mając na uwadze, że zgodnie z prawem białoruskim prezydent kraju może rozpatrzyć prośbę o ułaskawienie; mając na uwadze, że Uładzysław Kawaliou zwrócił się do Aleksandra Łukaszenki o ułaskawienie, negując wszystkie zarzuty i prosząc o zwolnienie z odpowiedzialności karnej, jednak dotychczas nie otrzymał odpowiedzi;
- L. mając na uwadze, że władze białoruskie podpisały praską deklarację na szczycie Partnerstwa Wschodniego, w której zobowiązały się do „przestrzegania zasad prawa międzynarodowego i podstawowych wartości, takich jak demokracja, praworządność oraz poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności”;
- ponownie podkreśla, że Unia Europejska i inne instytucje międzynarodowe wielokrotnie wzywały władze białoruskie do zniesienia kary śmierci;
  - podkreśla, że niedopuszczalna jest ta nieodwracalna, okrutna, nieludzka i poniżająca kara, która narusza prawo do życia; ubolewa, że władze białoruskie wciąż nie podejmują namacalnych kroków w kierunku zniesienia kary śmierci lub natychmiastowego wprowadzenia na nią moratorium;
  - potępia wyroki śmierci wydane na Dźmitryja Kanawałaua i Uładzysława Kawalioua oraz wzywa Aleksandra Łukaszenkę, żeby ułaskawił obu skazanych i ustanowił moratorium na wszystkie wyroki śmierci i egzekucje w celu zniesienia kary śmierci w systemie prawa karnego poprzez ratyfikację drugiego protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych, zgodnie ze standardami międzynarodowymi;
  - wzywa właściwe władze na Białorusi, żeby przeprowadziły pełne, rzetelne i bezstronne śledztwo w sprawie zarzutów przedstawionych w przedmiotowej sprawie i żeby zagwarantowały prawdziwą sprawiedliwość ofiarom tych haniebnych aktów terroryzmu;
  - wzywa Radę i Komisję, żeby zastosowały wszelkie dostępne narzędzia dyplomacji i pomoc w zakresie współpracy, żeby podejmować wysiłki w kierunku zniesienia kary śmierci na Białorusi;
  - wzywa kraje Partnerstwa Wschodniego i Rosję, żeby nalegały na Białoruś o wprowadzenie moratorium na karę śmierci;
  - zachęca białoruskie społeczeństwo obywatelskie i organizacje pozarządowe, by działały na rzecz zniesienia kary śmierci;
  - wzywa władze białoruskie, żeby wznowiły działalność parlamentarnej grupy roboczej w sprawie zniesienia kary śmierci, która rozpoczęła się w 2010 r., żeby dostosować krajowe prawo do zobowiązań tego kraju wynikających z międzynarodowych umów dotyczących praw człowieka, oraz żeby zagwarantowały ścisłe przestrzeganie uznanych na arenie międzynarodowej standardów w zakresie sprawiedliwego procesu;
  - zachęca władze białoruskie, żeby wspierały rolę sądownictwa na Białorusi i jego działalność bez ingerencji lub nacisków ze strony władzy wykonawczej, żeby wdrożyły zalecenia specjalnego sprawozdawcy ONZ w sprawie niezależności sędziów i zawodów prawniczych, żeby zapewniły odpowiednią jawność procesu sądowego oraz żeby dostosowały się do zobowiązań wynikających z wymiaru ludzkiego OBWE, w szczególności w dziedzinie praworządności;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

10. potępia ciągle prześladowanie obrońców praw człowieka i członków opozycji demokratycznej oraz nękanie z powodów politycznych działaczy społeczeństwa obywatelskiego i niezależnych mediów na Białorusi; domaga się natychmiastowego zwolnienia wszystkich osób skazanych z powodów politycznych, które siedzą w więzieniu lub podlegają karze w innej formie, m.in. Alesia Białackiego, przewodniczącego Centrum Obrony Praw Człowieka „Wiasna” i wiceprzewodniczącego FIDH;

11. żąda natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich więźniów politycznych; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady UE ds. Zagranicznych z dnia 23 stycznia 2012 r. o poszerzeniu kryteriów dla sankcji, co stwarza w przyszłości możliwość wskazania osób odpowiedzialnych za poważne naruszenia praw człowieka lub represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej na Białorusi, oraz ponownie podkreśla, że w dialogu między UE a Białorusią nie będzie postępów, jeżeli zabraknie postępów Białorusi na drodze do demokracji, praw człowieka i rządów prawa oraz dopóki nie zostaną bezwarunkowo zwolnieni wszyscy więźniowie polityczni, w tym dwaj byli kandydaci w wyborach prezydenckich Mikołaj Statkiewicz i Andriej Sannikau, szefowie kampanii prezydenckiej kandydatów opozycji demokratycznej Pavel Sewiarynets i Dźmitrij Bandarenka oraz Siarhej Kavalenka – więzień polityczny zatrzymany za rzekome naruszenie aresztu domowego, który od dłuższego czasu odbywał strajk głodowy, co doprowadziło do poważnego pogorszenia jego zdrowia i bezpośrednio zagraża życiu;

12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentóm państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Republiki Białorusi, Radzie Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

Egipt - ostatnie wydarzenia

P7_TA(2012)0064

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. Egipt – ostatnie wydarzenia (2012/2541(RSP))

(2013/C 249 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Egiptu, zwłaszcza rezolucję z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie Egiptu, a w szczególności sprawę blogera Alaa Abd El-Fattaha⁽¹⁾,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., którego stroną jest Egipt,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie tragedii na stadionie w Egipcie i z dnia 1 lutego 2012 r. w sprawie ciągłego prześladowania społeczeństwa obywatelskiego w Egipcie,
- uwzględniając układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską a Egiptem z 2004 r. i plan działania uzgodniony w 2007 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 10 października 2011 r. oraz konkluzje Rady Europejskiej w sprawie Egiptu z dnia 23 października 2011 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte P7_TA(2011)0518.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 25 maja 2011 r. zatytułowany „Nowa koncepcja działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie”;
  - uwzględniając rozwój europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) od 2004 r., a w szczególności sprawozdania z postępów w jej wdrażaniu przedstawiane przez Komisję;
  - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady UE, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie partnerstwa na rzecz demokracji i dzielenia się dobrobytem z krajami południowej części regionu Morza Śródziemnego;
  - uwzględniając wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka z 2004 r. ze zmianami z 2008 r.;
  - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że sytuacja organizacji pozarządowych w Egipcie jest alarmująca; mając na uwadze, że w październiku 2011 r. ogłoszono ustanowienie komisji, która zajmie się kontrolą instytucji cywilnych i organizacji pozarządowych w celu zaostrzenia kontroli prawnej nad zagranicznymi funduszami organizacji społeczeństwa obywatelskiego i fundacji politycznych, po czym wystąpiono z wnioskiem do banku centralnego o monitorowanie wszystkich przelewów bankowych organizacji pozarządowych; mając na uwadze, że 10 finansowanych z zagranicy organizacji zostało poddanych rewizjom, po czym wszczęto dochodzenia, a następnie Rada Najwyższa Sił Zbrojnych zakazała ich działalności w dniu 29 grudnia 2011 r.; mając na uwadze, że w dniu 5 lutego 2012 r. opanowany przez wojskowych rząd Egiptu ogłosił, że postawi przed sądem 19 obywateli amerykańskich i 24 osoby innych narodowości w ramach postępowania karnego mającego na celu zbadanie zagranicznego finansowania organizacji non-profit działających w Egipcie; mając na uwadze, że egipscy sędziowie prowadzą dochodzenie w sprawie domniemanego nielegalnego finansowania z zagranicy prodemokratycznych organizacji pozarządowych i fundacji politycznych oraz mając na uwadze, że 44 oskarżonych, w tym 19 Amerykanów, 14 Egipcjan, pięciu Serbów, dwóch Niemców, dwóch Libańczyków, jeden Jordańczyk i jeden Palestyńczyk zostało przekazanych kairskiemu sądowi karnemu i otrzymało zakaz opuszczania kraju;
- B. mając na uwadze, że organizacje pozarządowe są także oskarżone o otwieranie i prowadzenie biur w Egipcie bez pozwolenia rządu, mimo faktu że wnioski o rejestrację przedstawione przez te organizacje zgodnie z odpowiednimi przepisami nie zostały rozpatrzone przez egipskie władze ponad pięć lat; mając na uwadze, że te zarzuty to tylko kulminacja rosnącej presji na krajowe i międzynarodowe organizacje pozarządowe w Egipcie, które to podejście jest sprzeczne z międzynarodowym prawem humanitarnym i podważa wysiłki na rzecz wspierania demokratycznych wartości i ochrony praw człowieka;
- C. mając na uwadze, że co najmniej 74 osoby zginęły, a setki zostały rannych w starciach, jakie wybuchły podczas meczu piłki nożnej w Port Saidzie między kairską drużyną Ahli i miejscowym zespołem Masri;
- D. mając na uwadze, że reakcja policji na starcia była zaskakująca bierna; mając na uwadze, że gniew i podejrzenia, że starcia mogły być motywowane politycznie, w połączeniu z żądaniem ustąpienia z rządu wojskowych, doprowadziły po tragedii na stadionie do demonstracji ulicznych, podczas których protestowano przeciw wszelkiego rodzaju dyktatorom, wojskowym i innym, co spowodowało dalsze ofiary śmiertelne i rannych; mając na uwadze, że policja nadal atakuje protestujących gazem łzawiącym, śrutem i gumowymi kulami;
- E. mając na uwadze, że egipski wiceminister zdrowia Hesham Sheiha nazwał tragedię na stadionie największą katastrofą w historii egipskiego futbolu; mając na uwadze, że Rada Najwyższa Sił Zbrojnych wysłała helikoptery do transportu rannych piłkarzy i kibiców zaproszonej drużyny do szpitala wojskowego; mając na uwadze, że zwłaszcza w okresie przemian i niepokoїв społecznych sport powinien odgrywać rolę jednoczącą, oferując poczucie powrotu do normalności i rozpoczynając proces pojednania podzielonej społeczności;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- F. mając na uwadze, że sukces europejskiej polityki sąsiedztwa oraz reform w dziedzinie praw człowieka, w tym zwłaszcza praw kobiet, zależy od udziału społeczeństwa obywatelskiego w realizacji tych istotnych celów politycznych;
- G. mając na uwadze, że Rada Najwyższa Sił Zbrojnych postępuje w sposób kontrowersyjny, gdyż ustawa o stanie wyjątkowym nie została całkowicie uchylona i wciąż może być stosowana w sprawach dotyczących „bandytyzmu”, co daje szerokie pole do interpretacji i arbitralnego stosowania; mając na uwadze, że według krajowych i międzynarodowych organizacji przez ostatnie 10 miesięcy rządów wojskowych nie nastąpiła poprawa w zakresie ochrony praw człowieka w Egipcie; mając na uwadze, że cywile są nadal stawiani przed sądem wojskowym, a blogerzy, dziennikarze i obrońcy praw człowieka są poddawani pośrednim lub bezpośrednim prześladowaniom, co przyczynia się do wzrostu napięcia i zaostrza społeczne protesty; mając na uwadze, że Rada Najwyższa Sił Zbrojnych nie przeprowadziła dochodzeń w sprawie zgłaszanych przypadków przemocy na tle seksualnym stosowanej wobec protestujących kobiet, w tym tzw. testów dziewictwa, grożenia śmiercią i innych naruszeń praw człowieka;
- H. mając na uwadze, że w wyborach do Zgromadzenia Ludowego, które odbyły się między listopadem 2011 r. i styczniem 2012 r. partia Wolność i Sprawiedliwość Bractwa Muzułmańskiego zdobyła 47 % głosów, a zdominowana przez Salafitów partia Noor 25 %, co spowodowało zmniejszenie liczby kobiet w parlamencie z 64 do ośmiu; mając na uwadze, że wybory prezydenckie mają się odbyć w czerwcu; mając na uwadze, że instytucje międzynarodowe, w tym UE, zostały zaproszone do obserwacji wyborów;
- I. mając na uwadze, że PE wielokrotnie wzywał do zniesienia stanu wyjątkowego, który obowiązuje od 1981 r., do wzmocnienia demokracji oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w Egipcie, mając na uwadze, że Unia Europejska wielokrotnie wyrażała swoje zaangażowanie na rzecz wolności religii, sumienia i myśli oraz podkreślała, że obowiązkiem rządów jest zagwarantowanie tych wolności na całym świecie;
1. wyraża solidarność z narodem egipskim w tym jakże ważnym okresie demokratycznych przemian w kraju; wzywa egipskie władze do zapewnienia pełnego poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, zwłaszcza praw kobiet, wolności sumienia, religii i myśli, ochrony mniejszości i zwalczania dyskryminacji ze względu na orientację seksualną, wolności wypowiedzi, prasy i mediów, wolności zrzeszania się, prawa do rzetelnego procesu oraz wolności wypowiedzi, gdyż prawa te są najważniejszymi elementami prawdziwej demokracji;
  2. wzywa do natychmiastowego wycofania zarzutów wobec organizacji pozarządowych i fundacji politycznych; wzywa egipskie władze do zagwarantowania, że wszelkie kontrole krajowych lub zagranicznych organizacji społeczeństwa obywatelskiego będą się odbywać w oparciu o pełną przejrzystość i bezstronność oraz zgodnie z odpowiednimi procedurami prawnymi i międzynarodowymi standardami w dziedzinie praw człowieka i podstawowych swobód; uważa, że taka taktyka stanowi poważne naruszenie prawa do zrzeszania się zapisanego w art. 22 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych; wzywa władze egipskie do przyjęcia – w ścisłej współpracy z organizacjami pozarządowymi i grupami broniącymi praw człowieka i działającymi na rzecz demokracji – nowego prawa dotyczącego stowarzyszania się, które byłoby zgodne z międzynarodowymi standardami w dziedzinie praw człowieka; wyraża pełne poparcie dla okazanego zaangażowania i ważnej oraz wysokiej jakości pracy wykonanej przez te organizacje na rzecz społeczeństwa obywatelskiego i egipskiego narodu w celu promowania pokoju, demokracji i praw człowieka;
  3. ubolewa nad znacznymi stratami ludzkimi i wielką liczbą rannych w Port Saidzie i przekazuje kondolencje rodzinom ofiar; wzywa do niezależnego dochodzenia w sprawie wydarzeń, które doprowadziły do tej tragedii, oraz do postawienia winnych przed sądem;
  4. jest zaniepokojony zarzutami, że starcia były motywowane politycznie i wzywa egipskie władze do pilnego wszczęcia niezależnego śledztwa w sprawie wydarzeń z 1 lutego 2012 r.;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

5. wyraża zdecydowane poparcie dla reform zmierzających do wprowadzenia demokracji, praworządności i sprawiedliwości społecznej w Egipcie, zgodnie z wolą narodu egipskiego; ponawia apel o całkowite zniesienie stanu wyjątkowego; podkreśla ponownie znaczenie dobrych rządów, zwalczania korupcji i poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w Egipcie, wzywa do wyjaśnień dotyczących procesu konstytucyjnego, jego terminów i zasad, tak aby zapewnić że każdy konstytucyjny przepis obejmuje wszystkie grupy i nie pozwala na dyskryminację żadnej z nich w egipskim społeczeństwie; podkreśla ponownie konieczność jak najszybszego przekazania najwyższej władzy demokratycznie wyłonionemu rządowi cywilnemu;

6. podkreśla znaczenie zorganizowania wolnych, uczciwych i przejrzystych wyborów i zachęca UE i jej państwa członkowskie do kontynuowania wsparcia i pomocy dla władz egipskich, partii politycznych i społeczeństwa obywatelskiego w ich wysiłkach na rzecz realizacji tego celu; wzywa Radę Najwyższą Sił Zbrojnych do umożliwienia niezależnym obserwatorom śledzenia i monitorowania zbliżających się wyborów prezydenckich; zwraca się do wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej o wsparcie ustanowienia grupy zadaniowej z udziałem Parlamentu Europejskiego, która udzieli wsparcia procesowi przemian demokratycznych, o które to wsparcie wystąpiły podmioty działające na rzecz przemian demokratycznych, w szczególności w odniesieniu do wolnych i demokratycznych wyborów oraz budowania instytucji, w tym niezależnego wymiaru sprawiedliwości;

7. z zadowoleniem przyjmuje uwolnienie z więzienia blogera Alaa Abd El-Fattaha i Maikela Nabila Sanada; wzywa ponownie władze egipskie do zagwarantowania, aby żaden bloger, dziennikarz ani obrońca praw człowieka w kraju nie był obiektem bezpośrednich ani pośrednich prześladowań lub zastraszania; z zadowoleniem przyjmuje uwolnienie więźniów politycznych, lecz przypomina, że nie powinni oni być w ogóle sądzeni przed trybunałami wojskowymi; uważa zatem, że uwolnieni więźniowie powinni zostać uniewinnieni zamiast ułaskawieni;

8. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącej Komisji, parlamentom i rządów państw członkowskich oraz władzom Egiptu.

Kara śmierci w Japonii

P7_TA(2012)0065

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie kary śmierci w Japonii (2012/2542(RSP))

(2013/C 249 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 63/168 wzywającą do wprowadzenia w życie rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 62/149 z dnia 18 grudnia 2007 r. apelującej o wprowadzenie ogólnoświatowego moratorium na karę śmierci i egzekucje,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 65/206 z dnia 21 grudnia 2010 r. w sprawie moratorium na stosowanie kary śmierci,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie kary śmierci,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2007 r. w sprawie powszechnego moratorium na wykonywanie kary śmierci ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 219 E z 28.8.2008, s. 306.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zniesienia kary śmierci w Japonii, Korei Południowej i na Tajwanie ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 października 2010 r. w sprawie Światowego Dnia przeciwko Karze Śmierci ⁽²⁾,
  - uwzględniając wspólne oświadczenie Catherine Ashton, wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, oraz Thorbjørna Jaglanda, sekretarza generalnego Rady Europy, w sprawie Europejskiego i Światowego Dnia przeciwko Karze Śmierci, przypadającego w dniu 10 października 2011 r.
  - uwzględniając oświadczenie Unii Europejskiej z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie zniesienia kary śmierci, w którym zachęca się kraje o statusie obserwatora w Radzie Europy, w tym Japonię, do zniesienia kary śmierci,
  - uwzględniając Konwencję ONZ przeciwko torturom i innemu okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu, ratyfikowaną przez Japonię w 1999 r.,
  - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska ma poważne zobowiązanie do działania na rzecz powszechnego zniesienia kary śmierci i stara się osiągnąć powszechną zgodę na podstawową zasadę, jaką jest prawo do życia;
- B. mając na uwadze, że rok 2011 był pierwszym rokiem, w którym nie wykonano żadnego wyroku śmierci od 1992 r.; mając jednak na uwadze, że według doniesień prasowych, nowy minister sprawiedliwości Toshio Ogawa ogłosił, że nie zamierza kontynuować polityki „ostrożności”, jaką prowadził jego poprzednik Hiraoka Hideo, i wyraził gotowość do wznowienia podpisywania nakazów wykonania wyroków śmierci;
- C. mając na uwadze, że nastąpił znaczny postęp w kierunku powszechnego zniesienia kary śmierci oraz, że w coraz większej ilości krajów kara śmierci została zniesiona;
- D. mając na uwadze, że powzięcie przez Japonię, będącą wiodącą demokracją w Azji i kluczowym członkiem społeczności międzynarodowej, oficjalnego zobowiązania w zakresie zniesienia kary śmierci, będzie nie tylko zgodne z międzynarodową tendencją, ale będzie również stanowiło silny sygnał dla całego świata, że prawo do życia musi być szanowane i chronione;
- E. mając na uwadze, że obecnie około 130 osób skazanych na karę śmierci w Japonii oczekuje na wykonanie wyroku;
- F. mając na uwadze, że więźniowie i ich przedstawiciele prawni nie otrzymują informacji o wykonaniu wyroku aż do dnia, w którym ma ono się odbyć, a rodziny dowiadują się o jego wykonaniu dopiero po fakcie, co stanowi przejaw szczególnego okrucieństwa, zważywszy na długie lata oczekiwania na wykonanie wyroku śmierci;
1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że stosunki UE z Japonią opierają się na wspólnym przywiązaniu do wolności, demokracji, rządów prawa i praw człowieka;
2. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że od lipca 2010 r. w Japonii nie został wykonany żaden wyrok śmierci i że w 2010 r. powołano w ministerstwie sprawiedliwości grupę analityczną ds. kary śmierci;

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 E z 30.10.2003, s. 597.

⁽²⁾ Dz.U. C 371 E z 20.12.2011, s. 5.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

3. pilnie wzywa ministra sprawiedliwości Toshia Ogawę, aby w przyszłości nie zatwierdzał wykonania żadnego wyroku śmierci oraz aby wspierał prace grupy analitycznej;
  4. wzywa Japonię do kontynuowania wysiłków w kierunku powrotu do faktycznego moratorium, które obowiązywało od listopada 1981 r. do marca 1993 r. oraz do zachęcania władz publicznych, członków parlamentu, organizacji społeczeństwa obywatelskiego i mediów do udziału w krajowej debacie na temat stosowania kary śmierci w kraju;
  5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisji, parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ i komisarzowi ONZ ds. praw człowieka, japońskiemu premierowi i ministrowi sprawiedliwości oraz japońskiemu Zgromadzeniu Narodowemu.
-

Środa, 15 lutego 2012 r.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

Zmiana art. 48 ust. 2 Regulaminu Parlamentu dotyczącego sprawozdań z własnej inicjatywy

P7_TA(2012)0045

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie wprowadzenia zmian w art. 48 ust. 2 Regulaminu Parlamentu Europejskiego dotyczącym sprawozdań z własnej inicjatywy (2011/2168(REG))

(2013/C 249 E/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając decyzję Konferencji Przewodniczących z dnia 7 kwietnia 2011 r. w sprawie sprawozdań z własnej inicjatywy,
  - uwzględniając pismo z dnia 26 kwietnia 2011 r. skierowane przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego do przewodniczącego Komisji Spraw Konstytucyjnych,
  - uwzględniając art. 211 i 212 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A7-0399/2011),
1. odnotowuje decyzję Konferencji Przewodniczących z dnia 7 kwietnia 2011 r. stanowiącą, że sprawozdania z własnej inicjatywy z rocznej działalności i sprawozdania z kontroli wymienione w załącznikach 1 i 2 do decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 12 grudnia 2002 r. zawartej w załączniku XVIII do Regulaminu Parlamentu Europejskiego („decyzja z 2002 r.”) mają być uznawane za sprawozdania strategiczne w rozumieniu art. 48 ust. 2 i zobowiązuje sekretarza generalnego do wcielenia tej decyzji do załącznika XVIII;
  2. jest zdania, że art. 2 ust. 4 decyzji z 2002 r. stał się nieaktualny w wyniku decyzji z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie zmiany Regulaminu Parlamentu Europejskiego w świetle Statutu pośła do Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾, i zobowiązuje sekretarza generalnego do odpowiedniego dostosowania załącznika XVIII;
  3. podejmuje decyzję o wprowadzeniu do Regulaminu poniższych zmian;
  4. przypomina, iż zmiany te wchodzą w życie pierwszego dnia najbliższej sesji miesięcznej;
  5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji Radzie i Komisji tytułem informacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 106.

Środa, 15 lutego 2012 r.

TEKST OBOWIĄZUJĄCY

POPRAWKA

Poprawka 6/rev Regulamin Parlamentu Europejskiego
Artykuł 48 – ustęp 2

2. Projekty rezolucji zawarte w sprawozdaniach z własnej inicjatywy są rozpatrywane przez Parlament zgodnie z procedurą krótkiej prezentacji określoną w art. 139. Poprawki do takich projektów rezolucji do rozważenia na posiedzeniu plenarnym są dopuszczalne jedynie, jeżeli zostały złożone przez sprawozdawcę w celu uwzględnienia nowych informacji lub przez co najmniej jedną dziesiątą posłów do Parlamentu. Grupy polityczne mogą składać projekty rezolucji w celu zastąpienia rezolucji zawartej w sprawozdaniu, zgodnie z art. 157 ust. 4. **Niniejszy ustęp** nie ma zastosowania w przypadku, gdy temat sprawozdania uzasadnia przeprowadzenie priorytetowej debaty na posiedzeniu plenarnym, gdy sprawozdanie zostało sporządzone zgodnie z prawem do inicjatywy, o którym mowa w art. 41 lub 42, lub gdy sprawozdanie **można uznać za strategiczne w świetle kryteriów określonych przez Konferencję Przewodniczących**.

2. Projekty rezolucji zawarte w sprawozdaniach z własnej inicjatywy są rozpatrywane przez Parlament zgodnie z procedurą krótkiej prezentacji określoną w art. 139. Poprawki do takich projektów rezolucji do rozważenia na posiedzeniu plenarnym są dopuszczalne jedynie, jeżeli zostały złożone przez sprawozdawcę w celu uwzględnienia nowych informacji lub przez co najmniej jedną dziesiątą posłów do Parlamentu. Grupy polityczne mogą składać projekty rezolucji w celu zastąpienia rezolucji zawartej w sprawozdaniu, zgodnie z art. 157 ust. 4. **W odniesieniu do projektu rezolucji komisji i poprawek do niego stosuje się art. 163 i 167. Artykuł 167 stosuje się również w przypadku jednego głosowania nad alternatywnymi projektami rezolucji.**

Ustęp pierwszy nie ma zastosowania w przypadku, gdy temat sprawozdania uzasadnia przeprowadzenie priorytetowej debaty na posiedzeniu plenarnym, gdy sprawozdanie zostało sporządzone zgodnie z prawem do inicjatywy, o którym mowa w art. 41 lub 42, lub gdy sprawozdanie **zostało dopuszczone jako strategiczne**.

Wtorek, 14 lutego 2012 r.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) a ochrona praw własności intelektualnej ***I

P7_TA(2012)0032

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie powierzenia Urzędowi Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) niektórych zadań związanych z ochroną praw własności intelektualnej, w tym zwoływania posiedzeń przedstawicieli sektora publicznego i prywatnego w charakterze europejskiego obserwatorium zajmującego się zjawiskiem podrabiania i piractwa (COM(2011)0288 – C7-0136/2011 – 2011/0135(COD))

(2013/C 249 E/20)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2011)0288),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 114 i art. 118 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0136/2011),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 21 września 2011 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając zobowiązanie podjęte przez przedstawiciela Rady w piśmie z dnia 21 grudnia 2011 r. dotyczące zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, jak również Komisji Kultury i Edukacji (A7-0003/2012),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przedłożenie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego projektu lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 376 z 22.12.2011, s. 62.

Wtorek, 14 lutego 2012 r.

P7_TC1-COD(2011)0135

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 lutego 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 w sprawie powierzenia Urzędowi Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) zadań związanych z egzekwowaniem praw własności intelektualnej, w tym zwoływania posiedzeń przedstawicieli sektora publicznego i prywatnego w charakterze europejskiego obserwatorium do spraw naruszeń praw własności intelektualnej

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) nr 386/2012.)

Integracja rejestrów centralnych, rejestrów handlowych i rejestrów spółek ***I

P7_TA(2012)0033

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 89/666/EWG, 2005/56/WE i 2009/101/WE w zakresie integracji rejestrów centralnych, rejestrów handlowych i rejestrów spółek (COM(2011)0079 – C7-0059/2011 – 2011/0038(COD))

(2013/C 249 E/21)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji (COM(2011)0079) przedstawiony Parlamentowi i Radzie,
- uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 50 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła Parlamentowi wniosek (C7-0059/2011),
- uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 15 czerwca 2011 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z dnia 6 maja 2011 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 27 stycznia 2012 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 TFUE
- uwzględniając art. 55 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A7-0022/2012),

1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;

⁽¹⁾ Dz.U. C 248 z 25.8.2011, s. 118.

⁽²⁾ Dz.U. C 220 z 26.7.2011, s. 1.

Wtorek, 14 lutego 2012 r.

2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P7_TC1-COD(2011)0038

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 lutego 2012 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/.../UE zmieniającej dyrektywę Rady 89/666/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/56/WE i 2009/101/WE w zakresie integracji rejestrów centralnych, rejestrów handlowych i rejestrów spółek

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2012/17/UE.)

Protokół między UE a Gwineą Bissau w sprawie połowów ***

P7_TA(2012)0034

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia protokołu uzgodnionego między Unią Europejską a Republiką Gwinei Bissau ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Strony umowie o partnerstwie w sprawie połowów (15178/2011 – C7-0003/2012 – 2011/0257(NLE))

(2013/C 249 E/22)

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (15178/2011),
- uwzględniając projekt protokołu uzgodnionego pomiędzy Unią Europejską a Republiką Gwinei Bissau ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Strony umowie o partnerstwie w sprawie połowów (15179/2011),
- uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na podstawie art. 43 ust. 2 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0003/2012),
- uwzględniając art. 81 i art. 90 ust. 7 Regulaminu,
- uwzględniając zalecenie Komisji Rybołówstwa oraz opinie Komisji Rozwoju i Komisji Budżetowej (A7-0017/2012),

1. wyraża zgodę na zawarcie protokołu do umowy;

Wtorek, 14 lutego 2012 r.

2. wzywa Komisję, aby przedstawiła Parlamentowi protokół i wnioski z posiedzeń wspólnego komitetu przewidzianego w art. 10 umowy i roczne programowanie przewidziane w art. 3 i 9 nowego protokołu oraz odnośne sprawozdanie roczne; wzywa Komisję, aby ułatwiła przedstawicielom Parlamentu udział w posiedzeniach wspólnego komitetu w charakterze obserwatorów; wzywa Komisję, aby przed wygaśnięciem nowego protokołu przedłożyła Parlamentowi i Radzie sprawozdanie oceniające jego wykonanie, bez określania niepotrzebnych ograniczeń dostępu do tego dokumentu;
3. wzywa Komisję i Radę, w kontekście ich odnośnych kompetencji, aby natychmiast i w pełni informowały Parlament na wszystkich etapach procedur związanych z nowym protokołem i jego odnowieniem na mocy art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 218 ust. 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Republiki Gwinei Bissau.

Udział Maroka w programach unijnych ***

P7_TA(2012)0035

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej zawarcia protokołu do układu euro-śródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Maroka, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Królestwem Maroka dotyczącej ogólnych zasad udziału Królestwa Maroka w programach unijnych (12712/2010 – C7-0430/2010 – 2010/0125(NLE))

(2013/C 249 E/23)

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (12712/2010),
  - uwzględniając protokół do układu euro-śródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Maroka, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Królestwem Maroka dotyczącej ogólnych zasad udziału Królestwa Maroka w programach unijnych (12711/2010),
  - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 217, w związku z art. 218 ust. 6 lit. a), i art. 218 ust. 8 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0430/2010),
  - uwzględniając art. 81 oraz art. 90 ust. 7 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0016/2012),
1. wyraża zgodę na zawarcie protokołu;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Królestwa Maroka.
-

Wtorek, 14 lutego 2012 r.

Szczepienia przeciwko chorobie niebieskiego języka ***II

P7_TA(2012)0036

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2000/75/WE w zakresie szczepień przeciw chorobie niebieskiego języka (16696/1/2011 – C7-0011/2012 – 2010/0326(COD))

(2013/C 249 E/24)

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (16696/1/2011 – C7-0011/2012),
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 15 marca 2011 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽²⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2010)0666),
  - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 72 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A7-0031/2012),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
  2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu ustawodawczego, zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
  4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu ustawodawczego, po sprawdzeniu, czy wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady;
  5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 132 z 3.5.2011, s. 92.

⁽²⁾ Teksty przyjęte z dnia 7.4.2011, P7_TA(2011)0147.

Wtorek, 14 lutego 2012 r.

Wymogi techniczne dla poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro ***I

P7_TA(2012)0037

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wymogi techniczne dla poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (COM(2010)0775 – C7-0434/2010 – 2010/0373(COD))

(2013/C 249 E/25)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2010)0775),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0434/2010),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego z dnia 7 kwietnia 2011 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 5 maja 2011 r. ⁽²⁾,
  - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 20 grudnia 2011 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A7-0292/2011),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. przyjmuje do wiadomości oświadczenie Komisji załączone do niniejszej rezolucji
  3. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom krajowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 155 z 25.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 218 z 23.7.2011, s. 74.

Wtorek, 14 lutego 2012 r.

P7_TC1-COD(2010)0373

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 lutego 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 924/2009

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) nr 260/2012.)

Załącznik do rezolucji ustawodawczej

Oświadczenie Komisji w sprawie zarządzania SEPA

Aby migracja do SEPA przebiegała sprawnie oraz aby w ujęciu ogólnym projekt SEPA rozwinął cały swój potencjał, kluczowe znaczenie ma, by wszystkie zainteresowane strony, a w szczególności użytkownicy i konsumenci, byli ściśle zaangażowani i mieli możliwość pełnego uczestnictwa w tym procesie. Podczas gdy ustanowienie Rady SEPA jest istotnym usprawnieniem zarządzania w ramach projektu SEPA, do tej pory migracja do SEPA została w znacznym stopniu rozwinięta od strony podaży, a w szczególności przez europejskie banki pod egidą Europejskiej Rady ds. Płatności (EPC). W związku tym w czasie przeglądu dotyczącego działania Rady SEPA w 2012 r., Komisja rozważy zarządzanie całym projektem SEPA, a w szczególności sposób uwzględniania w większym stopniu interesów konsumentów, małych i średnich przedsiębiorstw, detalistów i innych użytkowników. Komisja dokona między innymi przeglądu składu Europejskiej Rady ds. Płatności (EPC), interakcji między EPC i najwyższą strukturą zarządzania, taką jak Rada EPA, a także roli tej struktury. Jeżeli w wyniku oceny Komisji potwierdzona zostanie potrzeba dalszych inicjatyw mających na celu ulepszenie zarządzania SEPA, Komisja rozważy możliwość przedstawienia wniosków w tej sprawie.

Oświadczenie Komisji w sprawie przeglądu dyrektywy o usługach płatniczych

Komisja w pełni uznaje fakt, że w celu zapewnienia powszechnego poparcia dla SEPA kluczowe znaczenie ma utrzymanie wysokiego poziomu ochrony płatników, w szczególności przy transakcjach polecenia zapłaty. Komisja zwraca uwagę, że dzisiaj wielu konsumentów korzysta z bezwarunkowego prawa zwrotu w ramach odnośnych krajowych systemów poleceń zapłaty. Zauważa również, że jedyny istniejący paneuropejski system polecenia zapłaty dla konsumentów przyznaje bezwarunkowe prawo zwrotu dla autoryzowanych płatności w terminie ośmiu tygodni. To prawo zwrotu ma szerszy zakres niż minimum wymagane w ramach dyrektywy o usługach płatniczych (dyrektywa 2007/64/WE). W związku z tym biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia wyższego poziomu ochrony konsumentów i uwzględnienia przeważającej sytuacji rynkowej w Unii oraz wezwania Parlamentu Europejskiego, wyrażonego w debacie politycznej poświęconej SEPA i dotyczącego udoskonalenia prawa zwrotu, Komisja uwzględni przegląd istniejących praw zwrotu w odniesieniu do polecenia zapłaty w Unii w ramach sprawozdania sporządzonego zgodnie z art. 87 tej dyrektywy. Komisja przedłoży to sprawozdanie najpóźniej do 1 listopada 2012 r. Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Europejskiemu Bankowi Centralnemu. Jeżeli sprawozdanie Komisji sporządzone zgodnie z art. 87 dyrektywy o usługach płatniczych potwierdzi konieczność dokonania przeglądu tej dyrektywy, zwłaszcza w odniesieniu do kryterium mającego zastosowanie do prawa zwrotu, Komisja rozważy możliwość przedstawienia wniosków.

Oświadczenie Komisji dotyczące aktów delegowanych

Komisja jest zdania, że art. 290 TFUE należy interpretować tak, iż oznacza, że Komisja samodzielnie przygotowuje i przyjmuje akty delegowane. Standardowy punkt preambuły dotyczący porad eksperckich zawarty we wspólnym stanowisku uzgodnionym między trzema instytucjami jest odzwierciedleniem tej interpretacji. Komisja w związku z tym wyraża ubolewanie z powodu faktu, że punkt 22 preambuły tego rozporządzenia nie jest zgodny z zapisem wspólnego stanowiska.

Wtorek, 14 lutego 2012 r.

Mianowanie członka Trybunału Obrachunkowego - Baudilio Tome Muguruza - ES

P7_TA(2012)0038

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie powołania Baudilia Tomé Muguruzy na członka Trybunału Obrachunkowego (C7-0015/2012 – 2012/0801(NLE))

(2013/C 249 E/26)

(Konsultacja)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 286 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którym Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0015/2012),
  - uwzględniając art. 108 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A7-0036/2012),
- A. mając na uwadze, że Komisja Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego przeprowadziła ocenę referencji kandydata, zwłaszcza jeśli chodzi o wymogi zapisane w art. 286 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- B. mając na uwadze, że na posiedzeniu w dniu 9 lutego 2012 r. Komisja Kontroli Budżetowej przeprowadziła przesłuchanie kandydata zgłoszonego przez Radę na stanowisko członka Trybunału Obrachunkowego,
1. wydaje opinię pozytywną w sprawie propozycji Rady dotyczącej powołania Baudilia Tomé Muguruzy na członka Trybunału Obrachunkowego;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji Radzie oraz do wiadomości Trybunałowi Obrachunkowemu, jak również innym instytucjom Unii Europejskiej i organom kontroli w państwach członkowskich.
-

Środa, 15 lutego 2012 r.

Islandia, Liechtenstein, Norwegia i Szwajcaria a dorobek Schengen ***

P7_TA(2012)0040

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Uzgodnień między Unią Europejską a Republiką Islandii, Księstwem Liechtensteinu, Królestwem Norwegii oraz Konfederacją Szwajcarską w sprawie udziału tych państw w pracach komitetów wspierających Komisję Europejską w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych w odniesieniu do wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen (07763/2010 – C7-0272/2011 – 2009/0168(NLE))

(2013/C 249 E/27)

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (07763/2010),
  - uwzględniając projekt Uzgodnień między Unią Europejską a Republiką Islandii, Księstwem Liechtensteinu, Królestwem Norwegii oraz Konfederacją Szwajcarską w sprawie udziału tych państw w pracach komitetów wspierających Komisję Europejską w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych w odniesieniu do wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen (07763/2010) oraz sprostowanie do art. 5 ust. 1 przypis 1 Uzgodnień (13573/2011),
  - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 74, 77, 79 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0272/2011),
  - uwzględniając art. 81 oraz art. 90 ust. 7 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0013/2012),
1. wyraża zgodę na zawarcie Uzgodnień;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich, a także rządów i parlamentom Republiki Islandii, Księstwa Liechtensteinu, Królestwa Norwegii i Konfederacji Szwajcarskiej.

Wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia państw członkowskich *

P7_TA(2012)0041

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (COM(2011)0813 – C7-0500/2011 – 2011/0390(CNS))

(2013/C 249 E/28)

(Specjalna procedura ustawodawcza – konsultacja)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2011)0813),

Środa, 15 lutego 2012 r.

- uwzględniając art. 148 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0500/2011),
  - uwzględniając art. 55 i art. 46 ust. 1 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0011/2012),
1. zatwierdza wniosek Komisji;
  2. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
  3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do tekstu przyjętego przez Parlament;
  4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

Dystrybucja żywności wśród osób najbardziej potrzebujących w Unii ***II

P7_TA(2012)0042

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2012 r. dotycząca stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 i rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do dystrybucji produktów żywnościowych wśród osób najbardziej potrzebujących w Unii (18733/1/2011 – C7-0022/2012 – 2008/0183(COD))

(2013/C 249 E/29)

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu (18733/1/2011 – C7-0022/2012),
- uwzględniając uzasadnione opinie przedstawione – na mocy protokołu (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez parlament Danii, parlament Szwecji oraz przez brytyjską Izbę Lordów, w których to opiniach stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
- uwzględniając opinie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 20 stycznia 2011 r. ⁽¹⁾ i 8 grudnia 2011 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 27 stycznia 2011 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 26 marca 2009 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie konsekwencji wejścia w życie traktatu lizbońskiego dla trwających międzyinstytucjonalnych procedur decyzyjnych (COM(2009)0665) – rezolucja kompleksowa ⁽⁵⁾,
- uwzględniając zmienione wnioski Komisji (COM(2010)0486) i COM(2011)0634),

⁽¹⁾ Dz.U. C 84 z 17.3.2011, s. 49.

⁽²⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽³⁾ Dz.U. C 104 z 2.4.2011, s. 44.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 117 E z 6.5.2010, s. 258.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 81 E z 15.3.2011, s. 1.

Środa, 15 lutego 2012 r.

- uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 72 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A7-0032/2012),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
  2. stwierdza, że akt ustawodawczy zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania aktu ustawodawczego wraz z przewodniczącym Rady, zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
  4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu ustawodawczego, po sprawdzeniu, czy wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady;
  5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji i parlamentom narodowym.

Polityka w zakresie widma radiowego ***II

P7_TA(2012)0043

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2012 r. dotycząca stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia wieloletniego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego (16226/1/2011 – C7-0012/2012 – 2010/0252(COD))

(2013/C 249 E/30)

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu (16226/1/2011 – C7-0012/2012),
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 16 lutego 2011 r. ⁽¹⁾,
- po zasięgnięciu opinii Komitetu Regionów,
- uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽²⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2010)0471),
- uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 72 Regulaminu,
- uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7-0019/2012),

⁽¹⁾ Dz.U. C 107 z 6.4.2011, s. 53.

⁽²⁾ Teksty przyjęte dnia 11.5.2011 r., P7_TA(2011)0220.

Środa, 15 lutego 2012 r.

1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu ustawodawczego, zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu ustawodawczego, po sprawdzeniu, czy wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania jego publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady;
5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

Stosunki umowne w sektorze mleka i przetworów mlecznych ***I

P7_TA(2012)0044

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do stosunków umownych w sektorze mleka i przetworów mlecznych (COM(2010)0728 – C7-0408/2010 – 2010/0362(COD))

(2013/C 249 E/31)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2010)0728),
- uwzględniając art. 294 ust. 2, art. 42 akapit pierwszy oraz art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0408/2010),
- uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając uzasadnioną opinię przedstawioną przez polski parlament w ramach Protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, zawierającą stwierdzenie, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 4 maja 2011 r. ⁽¹⁾
- uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 12 grudnia 2011 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 55 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A7-0262/2011),

⁽¹⁾ Dz.U. C 218 z 23.7.2011, s. 110.

Środa, 15 lutego 2012 r.

1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeżeli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
3. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji i parlamentom państw członkowskich.

P7_TC1-COD(2010)0362

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 15 lutego 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do stosunków umownych w sektorze mleka i przetworów mlecznych

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) nr 261/2012.)

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

Systemy gwarancji depozytów***I

P7_TA(2012)0049

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemów gwarancji depozytów (wersja przekształcona) (COM(2010)0368 – C7-0177/2010 – 2010/0207(COD))

(2013/C 249 E/32)

(Zwykła procedura ustawodawcza – przekształcenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi i Radzie (COM(2010)0368),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 53 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0177/2010),
  - uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając uzasadnione opinie przedstawione – na mocy protokołu (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez parlament Danii, niemiecki Bundestag i Bundesrat oraz parlament Szwecji, w których to opiniach stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 lutego 2011 r.⁽¹⁾,
  - uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych⁽²⁾,
  - uwzględniając pismo z dnia 24 lutego 2011 r. skierowane przez Komisję Prawną do ECON zgodnie z art. 87 ust. 3 Regulaminu,
  - uwzględniając art. 87, art. 55 i art. 37 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, jak również Komisji Prawnej (A7-0225/2011),
- A. mając na uwadze, że zdaniem konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji przedmiotowy wniosek nie zawiera żadnych istotnych poprawek poza poprawkami określonymi jako takie we wniosku oraz mając na uwadze, że jeżeli chodzi o kodyfikację niezmienionych przepisów wcześniejszych aktów prawnych oraz przedmiotowych poprawek, wniosek dotyczy tylko zwykłej kodyfikacji istniejących tekstów, bez jakichkolwiek zmian merytorycznych,
1. przyjmuje w pierwszym czytaniu przedstawione poniżej stanowisko, z uwzględnieniem zaleceń konsultacyjnej grupy roboczej złożonej ze służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;

⁽¹⁾ Dz.U. C 99 z 31.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 77 z 28.3.2002, s. 1.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji i parlamentom państw członkowskich.

P7_TC1-COD(2010)0207

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 lutego 2012 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/.../UE w sprawie systemów gwarancji depozytów (wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 53 ust. 1,
- uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
- po przekazaniu wniosku parlamentom narodowym,
- uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,
- stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do dyrektywy 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów ⁽³⁾ mają być wprowadzone zasadnicze zmiany. Dla zachowania przejrzystości, dyrektywę tę należy przekształcić.
- (2) W celu ułatwienia podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe zachodzi potrzeba usunięcia różnic w ustawodawstwach państw członkowskich, **które mogą zakłócać funkcjonowanie rynków**, w odniesieniu do przepisów dotyczących systemów gwarancji depozytów, którym podlegają te instytucje. [Popr. 1]
- (2a) **Aby zapobiec przyszłym roszczeniom wobec systemów gwarancji depozytów, należy położyć silny nacisk na działania prewencyjne i nadzór, zapewniające skoordynowaną i przejrzystą ocenę modeli prowadzenia działalności przez nowe i istniejące podmioty, w oparciu o wspólne podejście uzgodnione między Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego), ustanowionym na mocy rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ (EBA), i właściwymi organami, co może skutkować dodatkowymi wymogami nadzorczymi, ograniczeniami działalności, obowiązkowymi zmianami modelu prowadzenia działalności, a nawet wykluczeniem instytucji kredytowych, które nieodpowiedzialnie podejmują ryzyko.** [Popr. 2]

⁽¹⁾ Dz.U. C 99 z 31.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 135 z 31.5.1994, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- (3) Niniejsza dyrektywa stanowi zasadniczy instrument urzeczywistnienia rynku wewnętrznego w sektorze instytucji kredytowych, z punktu widzenia zarówno swobody przedsiębiorczości, jak i swobody świadczenia usług finansowych, przy jednoczesnym zwiększeniu stabilności systemu bankowego oraz ochrony deponentów. **Ze względu na koszty makroekonomiczne związane z upadłością instytucji kredytowej oraz negatywny wpływ na stabilność finansową i zaufanie deponentów oprócz funkcji związanej wyłącznie ze spłaceniem deponenta, systemy gwarancji depozytów powinny również dysponować niezbędnym zakresem elastyczności, koniecznym do wdrożenia środków zapobiegawczych i wspierających. Z uwagi na to, że w takim przypadku instytucje kredytowe należące do systemu gwarancji depozytów same ponoszą koszty związane z jego funkcjonowaniem, istnieją odpowiednie zachęty do identyfikowania już na wczesnym etapie problemów, z którymi zmagają się te instytucje, a także zapobiegania przypadkom, w których niezbędna będzie wypłata gwarancji, na przykład przez nałożenie na instytucje określonych obowiązków związanych z restrukturyzacją. Systemy gwarancji depozytów, które mogą również podejmować działania o charakterze prewencyjnym, stanowią w związku z tym istotne uzupełnienie działalności organów nadzoru w ramach bieżącego nadzoru oraz procesu uporządkowanej upadłości instytucji kredytowych. Działania wspierające podejmowane przez systemy gwarancji depozytów powinny jednak zawsze podlegać konkretnym warunkom, a działania tych systemów powinny być zawsze zgodne z prawem konkurencji.** [Popr. 3]
- (3a) **Odpowiednią zachętą do skutecznego działania systemów gwarancji depozytów jest w szczególności możliwie szeroka zgodność pomiędzy ich obszarem kompetencji oraz obszarem, na który przypadają ekonomiczne koszty związane z upadłością instytucji kredytowej. W celu uwzględnienia pogłębiającej się integracji na rynku wewnętrznym należałoby stworzyć możliwość łączenia systemów gwarancji depozytów istniejących w różnych państwach członkowskich bądź też stworzenia odrębnych systemów transgranicznych, w których członkostwo byłoby dobrowolne. Jednym z warunków zatwierdzenia nowych i istniejących już systemów gwarancji depozytów przez właściwy organ powinna być ich wystarczająca stabilność oraz zrównoważony skład. Należy przy tym unikać negatywnego wpływu na stabilność finansową, na przykład w przypadku połączenia kilku instytucji kredytowych odznaczających się wysokim poziomem ryzyka, które w ramach własnego systemu gwarancji depozytów charakteryzowałyby się ryzykiem jedynie na średnim poziomie, podczas gdy istniejące systemy gwarancji musiałyby w takim przypadku zostać pozbawione składek.** [Popr. 4]
- (4) Przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniającej dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty ⁽¹⁾ zobowiązują Komisję do przedłożenia, w razie potrzeby, stosownych wniosków w celu zmiany dyrektywy 94/19/WE. Niniejsza dyrektywa uwzględnia kwestie harmonizacji mechanizmów finansowania systemów gwarancji depozytów, możliwych modeli wprowadzenia składek uzależnionych od ryzyka, korzyści i kosztów ewentualnego wprowadzenia unijnego systemu gwarancji depozytów, wpływu różnic w prawodawstwie dotyczącym kompensacji zobowiązań deponenta z jego wierzytelnościami na skuteczność systemu, jak również harmonizacji zakresu produktów i deponentów objętych gwarancjami.
- (5) Dyrektywa 94/19/WE opierała się na zasadzie minimalnej harmonizacji. W związku z tym w Unii doszło do ustanowienia **istnieją obecnie** różnego rodzaju systemów **systemy** gwarancji depozytów o znacznie różniących się właściwościach. ~~Przeważało to~~ **Sformułowanie wspólnych wymogów dotyczących systemów gwarancji depozytów, obowiązujących w całej Unii i odnoszących się m.in. do zakłóceń na rynku, na którym działają instytucje kredytowe, a także ograniczających korzyści, jakie rynek wewnętrzny mógł przynieść deponentom określenia rodzajów gwarantowanych depozytów, poziomu gwarancji, poziomu docelowego, warunków wykorzystania środków oraz warunków dokonywania spłat, zagwarantuje deponentom jednolity w całej Unii poziom ochrony przy zachowaniu jednakowej stabilności systemów gwarancji depozytów. Jednocześnie wdrożenie tych wspólnych wymogów dotyczących systemów gwarancji depozytów ma ogromne znaczenie dla wyeliminowania zakłóceń na rynku. W związku z powyższym niniejsza dyrektywa przyczynia się do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego.** [Popr. 5]

(1) Dz.U. L 68 z 13.3.2009, s. 3.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- (6) Niniejsza dyrektywa powinna zapewnić równe warunki konkurencji między instytucjami kredytowymi, umożliwić deponentom łatwe zrozumienie cech **mieć na celu informowanie deponentów o produktach finansowych objętych i nieobjętych gwarancją, a także zapewnić, aby byli oni informowani na temat zasad funkcjonowania** systemów gwarancji depozytów. ~~oraz ułatwić~~ **Możliwość zapobieżenia upadłości instytucji kredytowej poprzez wdrożenie stosownych środków w ramach systemu gwarancji depozytów powinna chronić zaufanie w kwestii stabilności finansowej, a ponadto powinna leżeć w interesie prywatnych deponentów, władz lokalnych potrzebujących ochrony oraz przede wszystkim małych i średnich przedsiębiorstw (MSP). W ten sposób istnieje możliwość uniknięcia dużej części negatywnych skutków związanych z upadłością instytucji kredytowej, takich jak nagła utrata rachunku bankowego. W przypadku, w którym wypłata gwarancji okaże się konieczna, przepisy niniejszej dyrektywy powinny zapewnić szybką spłatę deponentów przez solidne i wiarygodne systemy gwarancji depozytów. w interesie stabilności finansowej. W związku z tym ochrona depozytów powinna zostać w możliwie największym stopniu zharmonizowana i uproszczona.** [Popr. 6]
- (7) W przypadku zamknięcia niewypłacalnej instytucji kredytowej deponenci z oddziałów znajdujących się w państwie członkowskim innym niż to, w którym znajduje się siedziba instytucji kredytowej, powinni być chronieni przez ten sam system gwarancji, jak inni deponenci tej instytucji.
- (8) Niniejsza dyrektywa w zasadzie przewiduje, by wszystkie instytucje kredytowe przyłączyły się do systemu gwarancji depozytów; państwo członkowskie, które dopuszcza oddziały instytucji kredytowej mającej swoją siedzibę w państwie trzecim, powinno zdecydować, w jaki sposób stosować niniejszą dyrektywę w odniesieniu do tych oddziałów oraz uwzględnić konieczność ochrony deponentów i utrzymania nienaruszonego systemu finansowego. Zasadnicze znaczenie ma, aby deponenci tych oddziałów byli w pełnym zakresie poinformowani o obowiązujących środkach zabezpieczających.
- (9) ~~Wprawdzie zasadniczo każda instytucja kredytowa powinna być członkiem systemu gwarancji depozytów, należy jednak uwzględnić, że istnieją systemy chroniące same instytucje kredytowe (instytucjonalne systemy ochrony), a w szczególności zapewniające ich płynność i wypłacalność. Tego rodzaju systemy gwarantują ochronę deponentów w stopniu większym niż oferowana przez systemy gwarancji depozytów. Jeżeli tego rodzaju systemy działają odrębnie od systemów gwarancji depozytów, ich uzupełniająca funkcja ochronna powinna zostać uwzględniona przy określaniu wysokości składek wnoszonych do systemów gwarancji depozytów przez ich członków. Zharmonizowany poziom gwarancji nie powinien dotyczyć systemów chroniących samą instytucję kredytową, chyba że przewidują one spłatę deponentów. Deponenci powinni mieć prawo do wniesienia roszczenia w stosunku do wszystkich systemów, w szczególności wówczas, gdy system wzajemnych gwarancji nie może zapewnić ochrony. Oznacza to, że żaden system nie może zostać wyłączony z zakresu niniejszej dyrektywy.~~ [Popr. 7]
- (9a) **Każda instytucja kredytowa powinna wchodzić w skład systemu gwarancji depozytów uznanego na mocy niniejszej dyrektywy, zapewniając tym samym wysoki poziom ochrony konsumentów i równe reguły dla instytucji kredytowych, jak również zapobiegając konkurencji w zakresie uregulowań. System gwarancji depozytów powinien zawsze gwarantować tego rodzaju ochronę.**[Popr. 8]
- (9b) **Podstawowym zadaniem systemu gwarancji depozytów jest ochrona deponentów przed skutkami niewypłacalności instytucji kredytowej. Systemy gwarancji depozytów powinny gwarantować tego rodzaju ochronę na różne sposoby. Na jednym końcu zakresu działań systemów gwarancji depozytów powinny w związku z tym znajdować się systemy realizujące wyłącznie funkcję spłacania deponentów („paybox”).**[Popr. 9]

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- (9c) *Systemy gwarancji depozytów powinny jednak również móc wykraczać poza funkcję wyłącznego spłacania deponentów przez zobowiązanie instytucji kredytowych należących do systemu do przekazywania dodatkowych informacji, na podstawie których tworzone będą systemy wczesnego ostrzegania. W ten sposób istnieje możliwość wcześniejszego dostosowania wysokości składek uzależnionych od ryzyka lub też zaproponowania środków zapobiegawczych w odniesieniu do zidentyfikowanych zagrożeń. W przypadku zbliżającego się pogorszenia sytuacji systemu gwarancji depozytów powinny podjąć decyzję o wdrożeniu środków wspierających lub też zastosowaniu środków własnych na potrzeby wsparcia uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych przeżywających trudności, aby w ten sposób uniknąć kosztów związanych z wypłatą odszkodowania na rzecz deponentów oraz pozostałych negatywnych skutków upadłości. [Popr. 10]*
- (9d) *Na drugim końcu zakresu działań systemu gwarancji depozytów powinny mieć możliwość funkcjonowania na zasadzie instytucjonalnych systemów ochrony, zgodnie z art. 80 ust. 8 dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe⁽¹⁾. Instytucjonalne systemy ochrony zapewniają ochronę samej instytucji kredytowej, w szczególności poprzez zagwarantowanie jej płynności i wypłacalności. Powinny one zostać uznane za systemy gwarancji depozytów przez właściwe organy, jeżeli spełniają wszystkie kryteria określone w art. 80 ust. 8 dyrektywy 2006/48/WE i w niniejszej dyrektywie. Kryteria te zapewniają w szczególności, że podobnie jak w przypadku innych systemów gwarancji depozytów dostępne będą stale wystarczające środki przeznaczone do ewentualnej spłaty. [Popr. 11]*
- (10) ~~Instytucjonalne systemy ochrony są zdefiniowane w art. 80 ust. 8 dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja preredagowana)⁽²⁾ i mogą zostać uznane za systemy gwarancji depozytów przez właściwe organy, jeżeli spełniają wszystkie kryteria określone w tym artykule i w niniejszej dyrektywie. [Popr. 12]~~
- (11) *Nieskoordynowane podwyższanie poziomów gwarancji w UE Unii w trakcie ostatniego kryzysu finansowego sprawiło w kilku przypadkach, że deponenci przenosili swoje środki pieniężne do banków w krajach o wyższym poziomie gwarancji dla depozytów. W tej napiętej sytuacji nieskoordynowane podwyższanie poziomów gwarancji prowadziło do ograniczenia płynności banków. W stabilnych czasach różne poziomy gwarancji mogą skłaniać deponentów do wybrania najwyższego poziomu gwarancji zamiast produktu depozytowego, który najlepiej odpowiadałby ich potrzebom. Tego rodzaju różne poziomy gwarancji mogą prowadzić do zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym. Z tego względu konieczne jest zapewnienie zharmonizowanego poziomu gwarancji depozytów, przez wszystkie uznane systemy gwarancji depozytów, bez względu na to, w jakim państwie członkowskim Unii depozyty są ulokowane. Określone depozyty, które są uwarunkowane osobistą sytuacją deponentów, powinny być jednak objęte przez ograniczony okres wyższą gwarancją. [Popr. 13]*
- (11a) *W czasie kryzysu finansowego istniejące systemy gwarancji depozytów okazały się niezdolne do pokrycia wszystkich strat w taki sposób, by chronić deponentów. Konieczne jest zatem, by dostępne środki finansowe systemów gwarancji depozytów odpowiadały określonemu poziomowi docelowemu i by mogły być pobierane składki nadzwyczajne. Systemy gwarancji depozytów powinny mieć w razie potrzeby możliwość skorzystania z odpowiednich alternatywnych mechanizmów finansowania, umożliwiających im pozyskanie krótkoterminowego finansowania w celu zaspokojenia wnoszonych przeciwko nim roszczeń. [Popr. 14]*
- (12) ~~Ten sam poziom gwarancji powinien mieć zastosowanie~~ *W odniesieniu do wszystkich deponentów powinno obowiązywać takie samo roszczenie prawne wobec systemów gwarancji depozytów w ramach ustalonego w niniejszej dyrektywie poziomu gwarancji, bez względu na to, czy walutą danego państwa członkowskiego jest euro, czy nie, oraz bez względu na to, czy bank jest członkiem systemu chroniącego samą instytucję kredytową. Państwa członkowskie nienależące do strefy których walutą nie jest euro powinny mieć możliwość zaokrąglania kwot otrzymanych w wyniku przeliczenia, nie naruszając przy tym równoważnej ochrony deponentów. [Popr. 15]*

(1) Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

(2) Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- (13) Z jednej strony, poziom gwarancji ustalony w niniejszej dyrektywie powinien zostać tak określony, aby nie tylko w interesie ochrony konsumenta, lecz także w interesie stabilności systemu finansowego obejmował możliwie duży odsetek depozytów; z drugiej strony, koszty finansowania tych systemów powinny zostać uwzględnione. Wydaje się zatem celowe ustalenie zharmonizowanego poziomu gwarancji na 100 000 EUR.
- (14) Niniejsza dyrektywa utrzymuje zasadę zharmonizowanego poziomu gwarancji w stosunku do deponenta, a nie do depozytu. Należy więc uwzględnić również depozyty od deponentów, którzy nie występują jako posiadacze rachunku lub nie są wyłącznymi posiadaczami. Poziom gwarancji powinien obowiązywać więc w stosunku do każdego możliwego do zidentyfikowania deponenta. Zasada stosowania poziomu gwarancji do każdego możliwego do zidentyfikowania deponenta nie powinna obowiązywać w przypadku przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, wobec których obowiązują specjalne przepisy dotyczące ochrony, które z kolei nie znajdują żadnego zastosowania w stosunku do wyżej wymienionych depozytów..
- (15) ~~Nie należy zabraniać państwom członkowskim ustanawiania~~ **Państwa członkowskie powinny zapewnić, by depozyty wynikające z określonych transakcji były w określonym okresie w całości objęte gwarancją w ramach** systemów służących zasadniczo ochronie świadczeń emerytalnych, które powinny działać odrębnie od systemów gwarancji depozytów. ~~Nie należy zabraniać państwom członkowskim zapewniania ochrony~~ **Dotyczy to depozytów związanych z nabyciem lub sprzedażą prywatnych nieruchomości mieszkalnych. Zasada ta powinna być również stosowana do depozytów, które podlegają ochronie z określonych depozytów ze względów społecznych lub w związku z transakcjami dotyczącymi nieruchomości służących do zaspokojenia prywatnych potrzeb mieszkaniowych. ustanowionych w prawie krajowym przyczyn o charakterze społecznym i odnoszących się do wydarzeń związanych z cyklem życiowym, takich jak narodziny, małżeństwo, rozwód, a w szczególności emerytura, bądź też związanych z określonymi świadczeniami ubezpieczeniowymi lub wypłaconymi odszkodowaniami.** We wszystkich tych przypadkach muszą być przestrzegane przepisy dotyczące pomocy państwa. [Popr. 16]
- (16) Niezbędne jest zharmonizowanie procedur finansowania systemów gwarancji depozytów lub ochrony instytucji kredytowych. Z jednej strony, koszty tego finansowania powinny być zasadniczo ponoszone przez instytucje kredytowe; z drugiej strony – możliwości finansowe tych systemów muszą pozostawać w odpowiednim stosunku do ich zobowiązań. ~~Aby zapewnić podobnie wysoki poziom ochrony deponentów~~ **W celu zagwarantowania, że systemy gwarancji depozytów będą** we wszystkich państwach członkowskich ~~oraz sprawić, by systemy gwarancji depozytów udzielały sobie nawzajem pożyczek jedynie w sytuacji, gdy dany system gwarancji depozytów podjął już znaczne własne starania w zakresie finansowania, finansowanie~~ **wykazywały podobną, wysoką stabilność, dla wszystkich** systemów gwarancji depozytów ~~powinno zostać w znacznym stopniu zharmonizowane. Jednakże nie powinno to zagrozić stabilności systemu bankowego w państwie członkowskim, którego to dotyczy~~ **powinno się ustanowić jednolity, docelowy poziom ex ante środków finansowych.** [Popr. 17]
- (17) W celu ograniczenia ochrony depozytów do stopnia niezbędnego dla zagwarantowania pewności prawnej i przejrzystości dla deponentów oraz uniknięcia przenoszenia ryzyka związanego z inwestycjami na systemy gwarancji depozytów, określone produkty finansowe o charakterze inwestycyjnym powinny zostać wyłączone z zakresu gwarancji, w szczególności takie, które nie są spłacane w wartości nominalnej oraz takie, ~~które zostały wystawione na posiadacza, a nie na wskazaną imiennie osobę~~ [Popr. 37].
- (18) Określeni deponenci powinni zostać wyłączeni z ochrony depozytów, w szczególności organy władzy publicznej oraz inne instytucje finansowe. Ich ograniczona – w porównaniu z wszystkimi pozostałymi deponentami – liczba minimalizuje skutki dla stabilności systemu finansowego w przypadku upadłości banku. Organy władzy publicznej mają ponadto dużo łatwiejszy dostęp do kredytów niż obywatele. **Państwa członkowskie powinny jednak zapewnić, że gwarancją zostaną objęte również depozyty władz lokalnych wymagające ochrony.** Przedsiębiorstwa spoza sektora finansowego powinny być zasadniczo objęte gwarancjami, niezależnie od ich wielkości. [Popr. 18]

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- (19) Deponenci, których działalność obejmuje pranie pieniędzy w rozumieniu art. 1 ust. 2 i 3 dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu⁽¹⁾ powinni być wykluczeni z płatności dokonywanych z systemów gwarancji depozytów.
- (20) Koszty narosłe z racji uczestnictwa w systemie gwarancji dla instytucji kredytowej nie pozostają w jakiegokolwiek relacji z kosztami, jakie spowodowałoby masowe wycofywanie depozytów bankowych nie tylko w instytucji kredytowej mającej trudności, ale także w stabilnych instytucjach — w następstwie utraty zaufania deponentów w stabilność systemu bankowego.
- (21) Konieczne jest, by dostępne środki finansowe systemów gwarancji depozytów odpowiadały określonemu poziomowi docelowemu i by mogły być pobierane składki nadzwyczajne. Systemy gwarancji depozytów powinny mieć w razie potrzeby możliwość skorzystania z odpowiednich alternatywnych mechanizmów finansowania, umożliwiających im pozyskanie krótkoterminowego finansowania w celu zaspokojenia wnoszonych przeciwko nim roszczeń.
- (22) ~~Środki finansowe systemów gwarancji depozytów powinny być zasadniczo wykorzystywane do celów spłaty~~ **Systemy gwarancji depozytów powinny być zasadniczo wykorzystywane do celów spłaty dysponować wystarczającymi środkami finansowymi na spłatę deponentów w przypadku upadłości instytucji kredytowej. W wielu przypadkach powinny jednak być stosowane środki wspierające, które zapobiegają upadłości instytucji kredytowej, ponieważ tego rodzaju środki są często skuteczniejsze niż spłata deponentów. Ponadto zastosowanie tego rodzaju środków może pozwolić na uniknięcie dodatkowych kosztów oraz negatywnego wpływu na stabilność finansową oraz może wzmocnić zaufanie deponentów. W związku z tym powinno również być możliwe zapewnienie systemom gwarancji depozytów możliwość wykorzystania środków finansowych również na potrzeby zastosowania środków wspierających.** ~~Mogłyby one jednak być również wykorzystywane do celów finansowania transferu depozytów do innej kontekście uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowej, pod warunkiem, że zapewnia to najtańszą alternatywę dla systemu gwarancji depozytów. koszty~~ **Koszty** ponoszone przez system gwarancji depozytów nie przekraczają **powinny w związku z tym przekraczać** kwoty objętych gwarancjami depozytów w danej instytucji kredytowej. ~~W określonym, ograniczonym w dyrektywie stopniu mogłyby one być również wykorzystywane do celów zapobiegania upadłości banków. Takie środki muszą być zgodne z przepisami dotyczącymi pomocy państwa. Pozostaje to~~ **Takie możliwości działania systemów gwarancji depozytów powinny pozostawać** bez uszczerbku dla przyszłej polityki Komisji dotyczącej ustanowienia krajowych bankowych funduszy naprawczych. [Popr. 19]
- (22a) **Powinna istnieć możliwość wykorzystywania funduszy systemów gwarancji depozytów do finansowania ciągłości prowadzenia kont w części odpowiadającej gwarantowanym depozytom danej instytucji.** [Popr. 20]
- (23) W tabeli 1 w pkt 14 załącznika I do dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych⁽²⁾ określonym pozycjom aktywów przyporządkowano różne kategorie ryzyka. Tabela ta powinna zostać uwzględniona, tak aby zapewnić, że systemy gwarancji depozytów inwestują wyłącznie w aktywa o niskim ryzyku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15.

⁽²⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- (24) Składki na rzecz systemów gwarancji depozytów powinny uwzględniać stopień ryzyka, na jakie narażone są ich członkowie. Umożliwiłoby to uwzględnienie profilu ryzyka poszczególnych banków, **w tym ich różnych modeli prowadzenia działalności**, powinno prowadzić do sprawiedliwego obliczania składek, jak również stwarzało zachęty do wyboru modelu prowadzenia działalności obciążonego niższym ryzykiem. **W tym celu powinna zostać opracowana standardowa metoda ustalania i obliczania zależnych od ryzyka składek wnoszonych do systemów gwarancji depozytów.** Dzięki opracowaniu obowiązującego wszystkie państwa członkowskie zbioru podstawowych wskaźników, jak również zbioru dodatkowych, nieobowiązkowych wskaźników – **zgodnie ze wspólnym podejściem uzgodnionym między Europejskim Organem Nadzoru Bankowego a właściwymi organami** – możliwe byłoby stopniowe osiągnięcie harmonizacji w tym zakresie. **Charakter ryzyka ponoszonego przez instytucje kredytowe należące do systemu może być jednak różny w zależności od warunków rynkowych oraz rodzaju działalności prowadzonej przez poszczególne instytucje kredytowe.** Oprócz stworzenia standardowej metody należy zatem umożliwić systemom gwarancji depozytów stosowanie własnych alternatywnych metod uzależnionych od ryzyka, o ile te alternatywne metody będą zgodne z wytycznymi, których opracowanie planuje Europejski Organ Nadzoru Bankowego po konsultacjach z Europejskim Forum Gwarantów Depozytów (EFDI). Powyższe alternatywne metody uzależnione od ryzyka uwzględniają profil ryzyka poszczególnych banków, pozwalają w bardziej precyzyjny sposób obliczyć wysokość składek, stosownie do warunków rynkowych w państwach członkowskich, jak również stwarzają zachęty do wyboru modelu prowadzenia działalności obciążonego niższym ryzykiem. Aby uwzględnić dziedziny działalności kredytowej obciążone ryzykiem w szczególności małym stopniu, które są regulowane ustawodawstwem krajowym, należy stworzyć możliwość odpowiedniego zmniejszenia wysokości wnoszonych składek. [Popr. 21]
- (24a) Przy wyliczaniu składek uzależnionych od ryzyka w niektórych przypadkach jako wskaźnik zmniejszający ryzyko wykorzystywana była rentowność. Nie uwzględnia to modeli prowadzenia działalności przez systemy wzajemne, które nie mają na celu maksymalizacji zysku. Ponadto chęć zwiększenia zysku może stwarzać niepożądaną zachętę do przyjmowania bardziej ryzykownych strategii. Należy wziąć pod uwagę całościowy obraz prawidłowości modelu prowadzenia działalności. [Popr. 22]
- (25) Ochrona depozytów jest ważnym aspektem zakończenia procesu tworzenia rynku wewnętrznego i dzięki solidarności, którą buduje wśród wszystkich instytucji kredytowych danego rynku finansowego w przypadku niewypłacalności którejkolwiek z nich, — niezbędnym uzupełnieniem systemu nadzoru bankowego. Dlatego też systemy gwarancji depozytów powinny mieć w razie potrzeby możliwość udzielania sobie pożyczek.
- (26) Termin wypłaty wynoszący maksymalnie sześć tygodni począwszy od dnia 31 grudnia 2010 r. jest sprzeczny z potrzebą utrzymania zaufania deponentów i nie odpowiada ich potrzebom. W związku z tym termin wypłaty powinien zostać skrócony do ~~jednego tygodnia~~ **pięciu dni roboczych, lecz nie mniej niż do jednego tygodnia.** [Popr. 23 oraz 150/rev]
- (26a) Jednakże często brakuje wymaganych procedur, które umożliwiłyby spłatę w krótszym terminie. Jeśli natomiast zagwarantuje się deponentom krótki termin spłaty, a następnie w przypadku upadłości instytucji kredytowej nie uda się go dotrzymać, wówczas taka sytuacja mogłaby na stałe zachwiać zaufaniem deponentów do systemów gwarancji, podważając w ten sposób ich działanie stabilizujące oraz ich cel. W związku z tym państwa członkowskie powinny uzyskać możliwość ustanowienia w okresie przejściowym do dnia 31 grudnia 2016 r. terminu spłaty wynoszącego 20 dni roboczych, jeżeli kontrola przeprowadzona przez właściwe organy wykaże, że skrócenie tego okresu nie jest możliwe. W tym przypadku do dnia 31 grudnia 2016 r. należy opracować i przetestować procedury wymagane do wprowadzenia terminu spłaty wynoszącego pięć dni roboczych. W celu zapewnienia, że deponenti w okresie przejściowym kończącym się z powyższym dniem nie znajdują się w trudnościach finansowych wynikających z upadłości swojej instytucji kredytowej, powinni oni uzyskać możliwość wypłaty z właściwego systemu gwarancji depozytów swoich należności do wysokości 5 000 EUR w ciągu pięciu dni roboczych, lecz nie mniej niż w ciągu jednego tygodnia. [Popr. 24 oraz 150/rev]

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- (27) Systemy gwarancji depozytów w państwach członkowskich, w których instytucja kredytowa ustanowiła oddziały lub w których świadczy usługi bezpośrednio, powinny informować i spłacać deponentów w imieniu systemu w państwie członkowskim, w którym instytucja kredytowa uzyskała zezwolenie. Systemy gwarancji depozytów, których może to dotyczyć, powinny uprzednio zawrzeć odpowiednie umowy w celu ułatwienia realizacji tego zadania.
- (28) Informowanie deponentów jest zasadniczym elementem ich ochrony. Z tego względu obecni deponenci powinni zostać poinformowani na swoich wyciągach z rachunku o obejmującej ich gwarancji i właściwym systemie, a przyszli deponenci powinni być proszeni o złożenie podpisu na standardowym arkuszu informacyjnym. Treść tych informacji powinna być taka sama w przypadku wszystkich deponentów oraz przyszłych deponentów. Nieuregulowana reklama z informacjami dotyczącymi gwarantowanej kwoty i zakresu systemu gwarancji depozytów mogłaby zaszkodzić stabilności systemu bankowego lub zmniejszyć zaufanie deponentów. Dlatego też odesłania do systemów gwarancji depozytów w reklamach powinny być ograniczone do krótkiego oświadczenia. Systemy, które służą ochronie samych instytucji kredytowych, powinny **wyraźnie** informować deponentów o **swojej funkcji i prawach w związku z poziomem gwarancji określonym w niniejszej dyrektywie oraz o tym, jak to funkcjonuje**, nie obiecując nieograniczonej ochrony depozytów. [Popr. 25]
- (29) Przetwarzanie danych osobowych na mocy niniejszej dyrektywy podlega przepisom dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾.
- (30) Możliwe jest, że na podstawie niniejszej dyrektywy państwa członkowskie lub ich właściwe organy nie zostaną uznane za odpowiedzialne względem deponentów, jeżeli zatroszczyły się o utworzenie bądź urzędowe uznanie jednego lub większej liczby systemów, które zabezpieczają depozyty bądź same instytucje kredytowe, i zapewniają wypłatę gwarantowanych środków lub ochronę deponentów stosownie do przepisów niniejszej dyrektywy.
- (31) ~~W swoim wniosku z dnia 23 września 2009 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Bankowego ⁽²⁾ Komisja przedłożyła projekt aktu prawnego ustanawiającego europejski system organów nadzoru finansowego; Komisja przedstawiła w nim szczegółowe informacje dotyczące struktury tych nowych ram nadzoru obejmujących utworzenie Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego.~~
- (32) Przy poszanowaniu kompetencji państw członkowskich w zakresie nadzoru nad systemami gwarancji depozytów, Europejski Organ Nadzoru Bankowego powinien wnieść wkład w osiągnięcie celu polegającego na ułatwieniu podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe, przy jednoczesnym zapewnieniu skutecznej ochrony deponentów. ~~W tym celu organ ten powinien potwierdzać, że określone w niniejszej dyrektywie warunki wzajemnego udzielania pożyczek przez systemy gwarancji depozytów są spełnione, jak również określać, przy zachowaniu ścisłych limitów określonych w niniejszej dyrektywie, wysokość pożyczek, jakie mogą zostać udzielone przez każdy z systemów, ich początkową stopę procentową oraz okres, na jaki są one udzielane. Europejski Organ Nadzoru Bankowego i ograniczenia do minimum ryzyka po stronie podatników. EBA powinien gromadzić w tym względzie informacje dotyczące systemów gwarancji depozytów, w szczególności potwierdzone przez właściwe organy kwoty depozytów objętych tymi systemami. Powinien on informować pozostałe systemy gwarancji depozytów o ich obowiązku udzielenia pożyczki.~~ [Popr. 26]
- (33) ~~Istnieje potrzeba wprowadzenia skutecznego instrumentu służącego ustanowieniu zharmonizowanych standardów technicznych w obszarze usług finansowych, tak by w całej Europie zapewnić jednolite warunki konkurencji i odpowiednią ochronę deponentów. Tego rodzaju standardy powinny zostać opracowane celem ujednoczenia kalkulacji zależnych od ryzyka składek.~~ [Popr. 27]

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Bankowego, COM(2009) 501.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- (34) W celu zapewnienia skutecznego i wydajnego działania systemów gwarancji depozytów oraz wyważonego uwzględnienia ich pozycji w poszczególnych państwach członkowskich, Europejski Organ Nadzoru Bankowego powinien mieć możliwość wiążącego rozstrzygnięcia sporów między nimi.
- (34a) **Parlament Europejski, w swojej rezolucji z dnia 7 lipca 2010 r. zawierającej zalecenia dla Komisji w sprawie transgranicznego zarządzania kryzysowego w sektorze bankowym, podkreślił konieczność utworzenia europejskiego mechanizmu zwalczania kryzysów bankowych. Utworzenie takiego mechanizmu nie powinno naruszyć ochrony deponentów za pomocą systemu gwarancji depozytów. [Popr. 28]**
- (35) ~~Komisja powinna posiadać uprawnienia~~ **Uprawnienie** do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ~~w odniesieniu do art. 5 ust. 5,~~ **powinno być powierzone Komisji, w celu dostosowania wysokości określonego w niniejszej dyrektywie poziomu gwarancji dla sumy depozytów tego samego deponentów do stopy inflacji w Unii, wyrażonej zmianą wskaźnika cen konsumpcyjnych. Szczególnie istotne jest, by w toku prac przygotowawczych Komisja przeprowadziła odpowiednie konsultacje, w tym na szczeblu eksperckim. Przygotowując i tworząc akty delegowane Komisja powinna zapewnić, aby istotne dokumenty były przekazywane równocześnie, terminowo i we właściwy sposób Parlamentowi Europejskiemu i Radzie [Popr. 29].**
- (35a) **Komisji powinno się również przekazać uprawnienie do przyjmowania projektów regulacyjnych standardów technicznych EBA, w celu ustalenia definicji i standardowej metody obliczania wysokości składek uzależnionych od poziomu ryzyka, wnoszonych przez instytucje kredytowe do systemów gwarancji depozytów zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EBA powinien opracować takie regulacyjne standardy techniczne i przedłożyć je do zatwierdzenia Komisji do dnia 31 grudnia 2012 r. [Popr. 30]**
- (36) Zgodnie z określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej zasadą pomocniczości, cele działania, które ma zostać podjęte, a mianowicie harmonizacja przepisów dotyczących funkcjonowania systemów gwarancji depozytów, mogą zostać osiągnięte wyłącznie na poziomie Unii. Zgodnie z określoną w tym samym artykule zasadą proporcjonalności, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (37) Obowiązek dokonania transpozycji niniejszej dyrektywy do prawa krajowego należy ograniczyć do przepisów stanowiących zasadniczą zmianę w porównaniu z poprzednimi dyrektywami. Obowiązek transpozycji przepisów, które nie uległy zmianie, wynika z wcześniejszych dyrektyw.
- (38) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw wymienionych w załączniku IV,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres zastosowania

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy dotyczące funkcjonowania **europejskiego systemu krajowych systemów gwarancji depozytów w celu utworzenia wspólnej sieci bezpieczeństwa, która zapewni wysoki poziom ochrony deponentów na szczeblu Unii Europejskiej. [Popr. 31]**

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

2. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wszystkich ~~ustawowych lub umownych~~ systemów gwarancji depozytów **uznanych zgodnie z art. 3 ust. 1** oraz do ~~należących do nich instytucji kredytowych~~ **instytucjonalnych systemów ochrony, które zostały uznane za systemy** ~~Systemy~~ gwarancji depozytów **mogą przybierać postać systemów ustawowych, umownych i instytucjonalnych w rozumieniu art. 80 ust. 8 dyrektywy 2006/48/WE.** [Popr. 32]

3. ~~Instytucjonalne systemy ochrony zdefiniowane w art. 80 ust. 8 dyrektywy 2006/48/WE mogą zostać uznane przez właściwe organy za systemy gwarancji depozytów, jeżeli spełniają wszystkie kryteria określone w tym artykule oraz w niniejszej dyrektywie.~~ [Popr. 33]

4. ~~Instytucjonalne~~ **Dla celów niniejszej dyrektywy** systemy ochrony, które nie zostały uznane na mocy ~~ust. 3 i które nie gwarantują depozytów, są wyłączone z zakresu niniejszej dyrektywy z wyjątkiem przepisów~~ **art. 3 ust. 1, podlegają wyłącznie przepisom** art. 14 ust. 5, **art. 14 ust. 6a** oraz akapitu dziewiątego załącznika III. [Popr. 34]

4a. W przypadku utworzenia europejskiego funduszu zwalczania kryzysów bankowych, Komisja, we współpracy z EBA, dopilnuje utrzymania wysokiego poziomu ochrony deponentów. [Popr. 35]

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszej dyrektywy:

a) „depozyt” oznacza:

(i) należność wynikającą z wpłat pozostawionych na rachunku lub z sytuacji przejściowych w ramach normalnych operacji bankowych, **w tym depozyty terminowe, depozyty oszczędnościowe i depozyty imienne**, które instytucja kredytowa musi spłacić zgodnie z obowiązującymi warunkami prawnymi i umownymi, **lub**

(ii) **każdą wierzytelność, której istnienie wynika z wystawionego przez instytucję kredytową zaświadczenia.** [Popr. 36]

Udziały w brytyjskich i irlandzkich kasach budowlano-mieszkaniowych, oprócz, które zgodnie z ich naturą są uważane za kapitał w rozumieniu art. 2, są uznawane za depozyty.

Instrument nie jest uznawany za depozyt, jeżeli zachodzi którakolwiek z poniższych okoliczności:

— ~~jego istnienie może zostać potwierdzone wyłącznie przez zaświadczenie inne niż wyciąg z rachunku~~ **w przypadku, gdy wystawiono go na posiadacza, a nie na wskazaną imiennie osobę;** [Popr. 37]

— w przypadku, gdy jego kwota główna nie jest spłacana w wartości nominalnej;

— w przypadku, gdy jego kwota główna jest spłacana w wartości nominalnej jedynie w ramach szczególnej gwarancji lub szczególnego uzgodnienia, udzielonej, względnie udzielonego, przez instytucję kredytową lub osobę trzecią;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- b) „kwalifikujący się depozyt” oznacza depozyt, który nie jest wyłączony z ochrony zgodnie z art. 4;
- c) „gwarantowany depozyt” oznacza część kwalifikującego się depozytu, która nie przekracza poziomu gwarancji, o którym mowa w art. 5;
- ca) „deponent” oznacza posiadacza lub, w przypadku wspólnego rachunku, każdego z posiadaczy depozytu; [Popr. 38]**
- d) „wspólny rachunek ” oznacza rachunek, który został otwarty w imieniu dwóch lub więcej osób lub do którego mają prawa dwie lub więcej osób i którym można dysponować podpisem złożonym przez jedną lub więcej z tych osób;
- e) „depozyt nierozporządzalny” oznacza depozyt, który jest należny i wymagalny zgodnie z obowiązującymi w stosunku do niego warunkami prawnymi i umownymi, jednakże nie został jeszcze zapłacony przez instytucję kredytową, przy czym występuje jeden z następujących przypadków:
- (i) właściwe organy ustaliły, że – ~~ich zdaniem~~ **według dostępnych im w danym czasie informacji** – instytucja kredytowa, z powodów, które są związane bezpośrednio z jej sytuacją finansową, w danej chwili nie jest w stanie spłacić depozytu i w chwili obecnej nie ma perspektywy na ich spłatę w późniejszym terminie. **[Popr. 39]**
- Właściwe organy dokonują takich ustaleń tak szybko, jak to możliwe, jednak w żadnym wypadku nie później niż w terminie pięciu dni roboczych po tym, gdy po raz pierwszy stwierdziły, że instytucja kredytowa nie wypłaciła należnych i wymagalnych depozytów; lub
- (ii) organ sądowy wydał z powodów bezpośrednio związanych z sytuacją finansową instytucji kredytowej orzeczenie, którego skutkiem jest zawieszenie możliwości dochodzenia roszczeń przez deponentów wobec instytucji, w przypadku, gdy nie dokonano ustaleń zgodnie z pkt (i);
- f) „instytucja kredytowa” oznacza przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 4 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE;
- f-a) „środek zapobiegawcze i wspierający” oznaczają przyjęty przez systemy gwarancji depozytów środek, który zapobiega upadłości instytucji kredytowych należących do systemu gwarancji depozytów, w tym:**
- (i) **kontrolę sytuacji gospodarczej oraz poziomu ryzyka dotyczących instytucji kredytowych należących do systemu lub – w przypadku tworzenia takiej nowej instytucji – podstawowych planów, a także praw do informacji w odniesieniu do istotnych zmian dotyczących własności i kontroli;**
- (ii) **obowiązek informowania przez instytucje kredytowe należące do systemu o ich sytuacji gospodarczej i poziomie ryzyka, a także o ich rozwoju oraz planowanych zmianach dotyczących modelu prowadzonej przez nie działalności;**
- (iii) **nałożenie warunków dotyczących ograniczenia ilości depozytów objętych gwarancją w całości lub częściowo w celu ograniczenia działalności w niektórych sektorach, w których kontrola lub też inne okoliczności wskazują, iż może istnieć potencjalne lub bezpośrednie ryzyko związane z koniecznością wykorzystania systemu gwarancji depozytów;**

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- (iv) pobieranie składek w zależności od indywidualnego poziomu ryzyka danej instytucji;
  - (v) umowę dotyczącą wymiany informacji z właściwymi organami, w tym informacji poufnych;
  - (vi) udzielanie gwarancji, pożyczek oraz wszelkiego rodzaju środków na rzecz utrzymania płynności i pomocy kapitałowej, w tym również zaspokajanie roszczeń osób trzecich. [Popr. 149/rev]
- fa) „działanie związane z uporządkowaną likwidacją instytucji kredytowych” oznacza działanie mające zapobiec skorzystaniu z systemu gwarancji depozytów, w tym:
- (i) udzielanie pomocy w nabyciu instytucji kredytowej znajdującej się w trudnej sytuacji;
  - (ii) przeniesienie depozytów i odpowiednich aktywów, w tym obszarów działalności, na pomostową instytucję kredytową;
  - (iii) obowiązkową fuzję z innymi instytucjami kredytowymi;
  - (iv) uporządkowaną likwidację przy udziale systemu gwarancji depozytów. [Popr. 40]
- g) „oddział” oznacza oddział w rozumieniu art. 4 pkt 3 dyrektywy 2006/48/WE;
- h) „poziom docelowy” oznacza 1,5 % kwalifikujących się ~~kwantyfikujących się~~ **gwarantowanych** depozytów, które są objęte gwarancjami systemu gwarancji depozytów; [Popr. 41]
- i) „dostępne środki finansowe” oznaczają środki pieniężne w gotówce, depozyty i aktywa o niskim ryzyku i okresie pozostającym do terminu zapadalności wynoszącym maksymalnie 24 miesiące, które mogą zostać upłynnione w terminie nieprzekraczającym limitu określonego w art. 7 ust. 1 **i w wysokości do 10 % zabezpieczenia na aktywach**; [Popr. 42]
- ia) „zabezpieczenie na aktywach” oznacza zobowiązania do zapłaty, które są należycie gwarantowane zabezpieczeniem o wysokiej jakości, przy spełnieniu następujących warunków:
- (i) na zabezpieczenie składają się aktywa obciążone niskim ryzykiem nieobciążone prawami osób trzecich, pozostające do swobodnej dyspozycji systemu gwarancji depozytów i przeznaczone do wyłącznego wykorzystania przez ten system, który posiada nieodwołalne prawo do uzyskania tych płatności na żądanie;
  - (ii) instytucja kredytowa jest uprawniona do zysku z aktywów ustanowionych przez tę instytucję kredytową jako zabezpieczenie;
  - (iii) zabezpieczenie podlega regularnej analizie rynkowej, a instytucje kredytowe dopilnują, by rynkowa wartość zabezpieczenia była co najmniej równa zobowiązaniu instytucji kredytowych wobec systemu oraz

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

(iv) *stosowane są „redukcje wartości” w wycenie aktywów bazowych, a system gwarancji depozytów wymaga utrzymywania zredukowanej wartości rynkowej aktywów bazowych.* [Popr. 43]

- j) „aktywa o niskim ryzyku” oznaczają aktywa objęte zakresem pierwszych dwóch kategorii wymienionych w tabeli 1 w pkt 14 załącznika I do dyrektywy 2006/49/WE, z wyłączeniem innych pozycji o obniżonym ryzyku, o którym mowa w pkt 15 tego załącznika;
- k) „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza państwo członkowskie pochodzenia w rozumieniu art. 4 pkt 7 dyrektywy 2006/48/WE;
- l) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza przyjmujące państwo członkowskie w rozumieniu art. 4 pkt 8 dyrektywy 2006/48/WE;
- m) „właściwe organy” oznaczają właściwe organy w rozumieniu art. 4 pkt 4) dyrektywy 2006/48/WE;

2. Tam, gdzie niniejsza dyrektywa zawiera odniesienia do rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organy, które zarządzają systemami gwarancji depozytów, są do celów tego rozporządzenia uznawane za właściwe organy w rozumieniu art. 4 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 3

Członkostwo i nadzór

1. Każde państwo członkowskie zapewnia utworzenie i urzędowe uznanie na swoim terytorium jednego lub więcej systemów gwarancji depozytów.

Nie wyklucza to możliwości połączenia systemów różnych państw członkowskich. **Zezwolenia na tego rodzaju transgraniczne lub połączone systemy gwarancji depozytów udziela właściwy organ we współpracy z EBA.** [Popr. 44]

W ramach procedury urzędowego uznawania systemów gwarancji depozytów odpowiedni właściwy organ zwraca szczególną uwagę na stabilność systemu gwarancji depozytów i zapewnia, by jego skład członkowski był zrównoważony. [Popr. 45]

Institucja kredytowa może tylko wówczas przyjmować depozyty, jeżeli uczestniczy w jednym z tych systemów.

2. Jeżeli instytucja kredytowa nie spełnia zobowiązań spoczywających na niej z racji członkostwa w systemie gwarancji depozytów, to właściwe organy, które wydały jej zezwolenie, są o tym **bezwzględnie** informowane; **i** we współpracy z systemem gwarancji **depozytów natychmiast** podejmują one wszelkie stosowne kroki, łącznie z wymierzeniem *kar*, aby zagwarantować, że instytucja kredytowa spełnia swoje zobowiązania. [Popr. 46]

3. Jeżeli instytucja kredytowa, mimo tych działań, nie dotrzymuje swych zobowiązań, to system może – jeżeli prawo krajowe pozwala na wykluczenie jednego z członków – za wyraźną zgodą właściwych organów oznajmić o swoich zamiarach wykluczenia instytucji kredytowej z systemu, z terminem wypowiedzenia, który nie może być krótszy niż jeden miesiąc. Depozyty dokonane przed upływem terminu wypowiedzenia są nadal chronione w całości przez ten system. Jeżeli z upływem terminu wypowiedzenia instytucja kredytowa nie dopełniła swoich zobowiązań, system gwarancji dokonuje wykluczenia instytucji kredytowej.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

4. Depozyty przechowywane w momencie cofnięcia zezwolenia udzielonego instytucji kredytowej zgodnie z art. 6 dyrektywy 2006/48/WE są w dalszym ciągu zabezpieczane przez system gwarancji.

5. Wszystkie systemy gwarancji depozytów, o których mowa w art. 1, podlegają bieżącemu nadzorowi właściwych organów w zakresie zachowania zgodności z niniejszą dyrektywą, **na zasadach obowiązujących w ramach europejskiego systemu nadzoru finansowego (ESNF)**. [Popr. 47]

Nadzór nad transgranicznymi systemami gwarancji depozytów sprawowany jest przez EBA we współpracy z kolegium składającym się z przedstawicieli właściwych organów państw, w których posiadają siedzibę poszczególne instytucje kredytowe należące do systemu. [Popr. 48]

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby **alternatywne metody przyjęte przez systemy gwarancji depozytów na mocy art. 11 ust. 3a były zgodne z przepisami określonymi w tym artykule i z wytycznymi przyjętymi przez EBA zgodnie z art. 11 ust. 5, aby systemy gwarancji depozytów** przeprowadzały regularne testy swoich systemów oraz były **niezwłocznie** informowane o wykryciu przez właściwe organy problemów w instytucji kredytowej, mogących wymagać uruchomienia systemów gwarancji depozytów. **EBA koordynuje działania państw członkowskich.** [Popr. 49]

Testy te są przeprowadzane co najmniej raz na trzy lata lub **częściej**, gdy wymagają tego okoliczności. Pierwszy tego rodzaju test jest przeprowadzany do dnia 31 grudnia 2013 r. [Popr. 50]

EBA przekazuje Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego ustanowionej rozporządzeniem (UE) nr 1092/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ESRB) ⁽¹⁾, z własnej inicjatywy lub na wniosek ESRB, informacje dotyczące systemów gwarancji depozytów niezbędne do analizy ryzyka systemowego. [Popr. 51]

Europejski Organ Nadzoru Bankowego przeprowadza w tym względzie ~~okresowo~~ **przynajmniej co pięć lat** wzajemne oceny zgodnie z art. 15 ~~rozporządzenia ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Bankowego~~ **rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Zakres tych wzajemnych ocen oceny obejmuje praktyki związane z ładem korporacyjnym zgodnie z ust. 7a..** W zakresie wymiany informacji z Europejskim Organem Nadzoru Bankowego systemy gwarancji depozytów podlegają obowiązkowi zachowania tajemnicy służbowej, o którym mowa w art. ~~56~~ **tego 70** rozporządzenia (UE) nr 1093/2010

Ponadto EBA jest uprawniony do corocznego sprawdzania, w oparciu o uaktualniane dane, odporności systemów gwarancji depozytów na warunki skrajne za pomocą różnych scenariuszy zakładających z góry określone punkty krytyczne, aby ustalić, czy należałoby dostosować bieżący model obliczeń i poziom docelowy. W tym kontekście test warunków skrajnych opiera się na scenariuszach zakładających niewielkie, średnie i znaczne skutki. [Popr. 52].

7. Państwa członkowskie zapewniają systemom gwarancji depozytów prawo do uzyskania, w dowolnym momencie i na ich żądanie, od swoich członków wszystkich informacji niezbędnych do przygotowania spłaty deponentów, w tym oznaczeń zgodnie z art. 4 ust. 2. Informacje niezbędne do przeprowadzenia testów warunków skrajnych są przekazywane systemom gwarancji depozytów na bieżąco. Informacje te są anonimizowane. Uzyskane informacje mogą zostać wykorzystane wyłącznie do przeprowadzenia testów warunków skrajnych **i analizy historycznych zmian odporności systemów gwarancji depozytów** lub przygotowania spłaty i mogą być przechowywane tak długo, jak jest to do tych celów konieczne; **informacje te są poufne.** [Popr. 53]

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

7a. Państwa członkowskie dopilnują, by ich systemy gwarancji depozytów miały solidne praktyki dotyczące ładu korporacyjnego, a w szczególności, by:

a) w ich zarządach zasiadał co najmniej jeden członek niewykonawczy i by posiadały one otwarte i przejrzyste procedury powoływania zarządu;

b) sporządzały one roczne sprawozdanie z działalności. [Popr. 54]

Artykuł 4

Kwalifikowalność depozytów

1. Następujące depozyty są wyłączone ze spłaty przez systemy gwarancji depozytów:
  - a) z zastrzeżeniem przepisów art. 6 ust. 3, depozyty dokonane przez inne instytucje kredytowe, w ich własnym imieniu i na ich własny rachunek,
  - b) wszystkie instrumenty wchodzące w zakres pojęcia „fundusze własne” w rozumieniu art. 57 dyrektywy 2006/48/WE,
  - c) depozyty w związku z transakcjami, na podstawie których osoby objęte postępowaniem karnym zostały skazane z powodu prania pieniędzy w rozumieniu art. 1 ~~dyrektywy~~ **ust. 2 dyrektywy 2005/60/WE [Popr. 55]**
  - ca) **depozyty, w odniesieniu do których deponent i instytucja kredytowa uzgodnili w formie umowy, że depozyt ten ma zostać wykorzystany do wykonania konkretnych zobowiązań deponenta wobec instytucji kredytowej lub innej strony, jeżeli z mocy prawa lub na podstawie porozumień umownych kwota depozytu może zostać odliczona przez deponenta lub zostanie odliczona automatycznie od takich zobowiązań w sytuacji, w której depozyt stałby się w przeciwnym razie depozytem nierozporządzalnym; [Popr. 56]**
  - d) depozyty instytucji finansowych w rozumieniu art. 4 pkt 5 dyrektywy 2006/48/WE,
  - e) depozyty przedsiębiorstw inwestycyjnych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych ⁽¹⁾;
  - f) depozyty, w przypadku których tożsamość ich posiadaczy nie została sprawdzona zgodnie z art. 8 ust. 1 dyrektywy 2005/60/WE, ~~jeżeli stały się nierozporządzalnym~~ **momencie uruchomienia wypłaty, podczas spłaty gwarantowanych depozytów lub po ich spłacie, [Popr. 57]**
  - g) depozyty zakładów ubezpieczeń,
  - h) depozyty przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania,
  - i) **oprócz depozytów ulokowanych w indywidualnych systemach emerytalnych lub zakładowych systemach emerytalnych pracodawcy niebędącego dużym przedsiębiorstwem, [Popr. 58]**

⁽¹⁾ Dz.U L 145, z 30.4.2004, s. 1.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- j) depozyty ~~organów publicznych państwa oraz urzędów administracji centralnej, regionalnej i lokalnej~~ [Popr. 59],
- k) dłużne papiery wartościowe wyemitowane przez instytucję kredytową oraz zobowiązania wynikające z przyjęć własnych weksli akceptowanych oraz weksli własnych.
2. Państwa członkowskie zapewniają oznaczanie przez instytucje kredytowe depozytów, o których mowa w ust. 1, w sposób umożliwiający ich natychmiastową identyfikację.

2a. Państwa członkowskie dopilnowują jednak, by depozyty organów lokalnych podlegały spłacie przez system gwarancji depozytów, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:

(a) organy te nie zatrudniają na stałe zawodowego skarbnika lub

(b) utrata depozytów zakłóciłaby poważnie ciągłość usług świadczonych przez organy lokalne. [Popr. 60]

Artykuł 5

Poziom gwarancji

1. Państwa członkowskie zapewniają, by poziom gwarancji w odniesieniu do sumy depozytów każdego z deponentów wynosił 100 000 EUR w przypadku nierozporządzalności depozytów.

1a. Państwa członkowskie zapewniają ponadto objęcie pełną ochroną następujących depozytów:

- a) depozyty wynikające z transakcji dotyczących nieruchomości służących do zaspokojenia prywatnych potrzeb mieszkaniowych, na okres maksymalnie 12 miesięcy po zapisaniu kwoty na dobro rachunku lub od momentu, w którym zaistnieje prawna możliwość przeniesienia takich depozytów;
- b) depozyty, które służą celom społecznym określonym w prawie krajowym i są związane z określonymi sytuacjami życiowymi, takimi jak zawarcie małżeństwa, rozwód, przejście na emeryturę, zwolnienie, inwalidztwo lub śmierć deponenta przez okres maksymalnie 12 miesięcy po zapisaniu kwoty na dobro rachunku;
- c) depozyty, które spełniają cele określone w prawie krajowym i opierają się na wypłacie świadczeń z tytułu ubezpieczenia lub odszkodowania za obrażenia będące wynikiem przestępstwa lub za niesłuszne skazanie, na okres maksymalnie 12 miesięcy po zapisaniu kwoty na dobro rachunku lub od momentu, w którym zaistnieje prawna możliwość przeniesienia takich depozytów. [Popr. 61]

2. Państwa członkowskie zapewniają, by ~~systemy deponenci mieli prawo do~~ gwarancji depozytów ~~nie odbiegały od poziomu gwarancji określonego~~ **na poziomie określonym** w ust. 1. Państwa członkowskie mogą jednak również ustanowić ochronę następujących depozytów, pod warunkiem że koszty ich spłaty nie podlegają przepisom art. 9, 10 i 11: [Popr. 62]

- a) depozyty wynikające z transakcji dotyczących nieruchomości służących do zaspokojenia prywatnych potrzeb mieszkaniowych, na okres maksymalnie 12 miesięcy po zapisaniu kwoty na dobro rachunku; [Popr. 63]
- b) depozyty, które spełniają cele społeczne określone w prawie krajowym i są związane z określonymi sytuacjami życiowymi, takimi jak małżeństwo, rozwód, inwalidztwo lub zgon deponenta. Tego rodzaju depozyty są objęte gwarancją przez okres maksymalnie 12 miesięcy po wystąpieniu takiej sytuacji. [Popr. 64]

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

3. Przepisy ~~ust. 2~~ **ust. 1** nie zabraniają państwom członkowskim utrzymania bądź wprowadzenia systemów służących ochronie emerytur oraz produktów zabezpieczenia emerytalnego, pod warunkiem że takie systemy nie tylko gwarantują depozyty, ale zapewniają również całościowy poziom gwarancji dla wszystkich istotnych w tym względzie produktów i sytuacji. **[Popr. 65]**

3a. W odniesieniu do istniejących już przed dniem 31 grudnia 2010 r. depozytów w instytucjach kredytowych lub oddziałach zagranicznych instytucji kredytowych w państwach członkowskich, a także depozytów, których właścicielami są deponenci posiadający główne miejsce zamieszkania na terenie państwa członkowskiego, w którym przed dniem 1 stycznia 2008 r. istniał ustawowy system gwarancji depozytów o stałym poziomie gwarancji w wysokości pomiędzy 100 000 EUR a 300 000 EUR, państwa te mogą zdecydować, na zasadzie odstąpienia od ust. 1, że dotychczas obowiązujący stały poziom gwarancji nie ulegnie zmianie. W takim przypadku należy odpowiednio dostosować wysokość poziomu docelowego oraz składek uzależnionych od ryzyka, wnoszonych przez instytucje kredytowe. [Popr. 66]

4. Depozyty są spłacane w walucie **państwa członkowskiego**, w której/którym prowadzony był rachunek bankowy. Jeżeli kwoty wyrażone **lub** w euro, o których mowa w ust. 1, są przeliczane na inne waluty, **W przypadku depozytów w innej walucie deponenci mają prawo zdecydować, czy kwoty faktycznie wypłacane deponentom są równoważne kwotom określonym w niniejszej dyrektywie. mają zostać wypłacone w jednej z następujących walut:**

(a) w walucie, w której był prowadzony rachunek bankowy, w określonym terminie uzgodnionym z właściwymi organami, który jest datą późniejszą niż termin określony w art. 7 ust. 1, lub

(b) w walucie państwa członkowskiego, w którym był prowadzony rachunek bankowy.

W wypadku zastosowania akapitu pierwszego lit. b) stosuje się kurs wymiany dla tego rodzaju waluty, w której prowadzony był depozyt aż do dnia, w którym właściwe organy dokonają ustalenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. e) ppkt (i), lub dnia, w którym organ sądowy wyda decyzję, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. e) ppkt (ii). [Popr. 67]

5. Państwa członkowskie, które przeliczają kwoty wyrażone w euro na swoją walutę krajową, stosują przy pierwszym takim przeliczeniu kurs wymiany obowiązujący w dniu ... (*).

Państwa członkowskie mogą zaokrąślać kwoty otrzymane w wyniku przeliczenia, pod warunkiem że zaokrąglenie to nie przekracza 2 500 EUR.

Nie naruszając przepisów akapitu drugiego, państwa członkowskie dostosowują co pięć lat poziomy gwarancji przeliczone na inne waluty do kwoty, o której mowa w ust. 1. W przypadku wystąpienia nieprzewidzianych zdarzeń takich jak wahania walut, państwa członkowskie mogą po skonsultowaniu się z Komisją dokonać wcześniejszego dostosowania poziomu gwarancji.

6. Kwota określona w ust. 1 jest okresowo, a przynajmniej co pięć lat, aktualizowana przez Komisję **we współpracy z EBA**. Komisja przedstawia w stosownym przypadku wnioski w sprawie dyrektywy Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, aby dostosować kwotę określoną w ust. 1, w szczególności uwzględniając rozwój sektora bankowego i sytuację gospodarczą, jak również stan polityki monetarnej w Unii. Pierwsza ~~okresowa~~ aktualizacja odbędzie się po dniu 31 grudnia 2015 r., chyba że nieprzewidziane zdarzenia wymuszą jej wcześniejsze przeprowadzenie. **[Popr. 68]**

(*) Data wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

7. Komisja ~~może dostosować~~ **jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 16 dotyczącym okresowej aktualizacji, co najmniej raz na pięć lat**, kwoty, o których ~~której~~ mowa w ust. 1, odpowiednio do stopy inflacji w Unii Europejskiej, wyrażonej zmianą zharmonizowanego wskaźnika cen konsumpcyjnych publikowanego przez Komisję **od czasu poprzedniego dostosowania**.

~~Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z art. 16.~~ **[Popr. 69]**

Artykuł 6

Określenie kwoty podlegającej spłacie

1. Górna granica określona w art. 5 ust. 1 obowiązuje w stosunku do całości depozytów w jednej i tej samej instytucji kredytowej, niezależnie od liczby, waluty i miejsca ulokowania depozytów w Unii.
2. Udział przypadający na każdego deponenta na wspólnym koncie jest uwzględniany przy obliczaniu górnej granicy, zgodnie z art. 5 ust. 1.

Jeżeli szczególne przepisy nie regulują tej kwestii, kwota depozytu zostaje podzielona na równe części między deponentów.

Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że depozyty na jednym koncie, co do którego dwie lub więcej osób mają prawa jako członkowie spółki osobowej, spółki partnerskiej, stowarzyszenia lub jakiegokolwiek podobnego ugrupowania niemającego osobowości prawnej, mogą do obliczenia górnej granicy zgodnie z art. 5 ust. 1 zostać połączone i traktowane jako depozyt jednego deponenta.

3. Jeżeli deponent nie może w sposób nieograniczony dysponować kwotą depozytu, to osoba uprawniona w nieograniczony sposób do korzystania jest chroniona pod warunkiem, że jest ona znana lub zostanie zidentyfikowana przed dniem, w którym właściwe organy dokonają ustalenia zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. e) ppkt (i), albo odpowiedni organ sądowy wyda decyzję zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. e) ppkt (ii). Jeżeli istnieje więcej osób w nieograniczony sposób uprawnionych do korzystania z depozytu, to przypadający na każdą z nich udział, zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi zarządzania udziałami, jest uwzględniany przy obliczaniu górnej granicy, zgodnie z art. 5 ust. 1.

4. Datą odniesienia dla obliczenia kwoty podlegającej spłacie jest dzień, w którym właściwe organy dokonują ustalenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. e) ppkt (i), lub dzień, w którym organ sądowy wydaje decyzję, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. e) ppkt (ii). Zobowiązania deponenta wobec instytucji kredytowej nie są uwzględniane przy obliczaniu kwoty podlegającej spłacie, **o ile nie chodzi o zobowiązania deponenta wymagalne w tym terminie.** **[Popr. 70]**

5. Państwa członkowskie zapewniają, by systemy gwarancji depozytów mogły w dowolnym momencie zwrócić się do instytucji kredytowych o udzielenie informacji na temat łącznej kwoty depozytów poszczególnych deponentów.

6. Odsetki od depozytów, które zostały naliczone do dnia, w którym właściwe organy dokonują ustalenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. e) ppkt (i), lub dnia, w którym organ sądowy wydaje decyzję, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. e) ppkt (ii), ale nie zostały do tego dnia zapisane na dobro rachunku, są zwracane przez system gwarancji depozytów. Górna granica, o której mowa w art. 5 ust. 1, nie może zostać przekroczona.

Jeżeli odsetki są uzależnione od wartości innego instrumentu finansowego i nie mogą w związku z tym zostać określone bez ryzyka przekroczenia terminu spłaty określonego w art. 7 ust. 1, spłata tych odsetek jest ograniczona wysokością ustawowych odsetek za zwłokę obowiązujących na mocy prawa krajowego.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

7. Państwa członkowskie mogą postanowić, że określone kategorie depozytów, które spełniają cel społeczny zdefiniowany w prawie krajowym i w stosunku do których osoba trzecia udzieliła gwarancji zgodnej z przepisami dotyczącymi pomocy państwa, nie są uwzględniane przy obliczaniu całości depozytów posiadanych przez tego samego deponenta w jednej i tej samej instytucji kredytowej zgodnie z ust. 1. W takich przypadkach gwarancja udzielona przez osobę trzecią jest ograniczona do poziomu gwarancji określonego w art. 5 ust. 1.

7a. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że w celu spłaty, o której mowa w art. 7 ust. 1 depozyty należące do deponenta i znajdujące się w tej samej instytucji kredytowej nie będą traktowane łącznie, o ile przepisy prawa państwa członkowskiego zezwalają na występowanie przez instytucje kredytowe pod różnymi nazwami handlowymi. Depozyty znajdujące się w tej samej instytucji kredytowej, która występuje pod tą samą nazwą handlową, są traktowane łącznie i stosuje się wobec nich poziom gwarancji określony w art. 5 ust. 1. W przypadku gdy z powyższych wyliczeń wynika, że wysokość gwarantowanych depozytów w przeliczeniu na jednego deponenta i jedną instytucję kredytową jest wyższa niż określono w art. 5, wówczas wysokość wnoszonej do systemu gwarancji depozytów składki, określonej zgodnie z art. 9 i 11, ulega odpowiednio zwiększeniu.

Jeżeli państwo członkowskie postanowi nie zezwolić na ochronę oddzielnych depozytów znajdujących się w tej samej instytucji kredytowej występującej pod różnymi nazwami handlowymi, wówczas właściciel i podmioty o różnych nazwach handlowych nie uzyskują oddzielnej gwarancji depozytów. Nie można dokonać transgranicznego połączenia depozytów ulokowanych w tej samej instytucji kredytowej działającej pod różnymi nazwami handlowymi.

Instytucje kredytowe z państw członkowskich stosujących ten przepis nie mogą oferować gwarancji w oddziałach obsługiwanych w państwach członkowskich, które nie pozwalają instytucjom kredytowym prowadzić działalności pod różnymi nazwami handlowymi. [Popr. 71]

Artykuł 7

Spłata

1. Systemy gwarancji depozytów są w stanie spłacić nierozporządzone depozyty w terminie **pięciu dni roboczych, lecz nie krótszym niż tydzień**, licząc od dnia, w którym właściwe organy dokonały ustalenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. e) ppkt (i), lub od dnia, w którym organ sądowy wydał decyzję, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. e) ppkt (ii).

Państwa członkowskie mogą przyjąć dłuższy termin spłaty w odniesieniu do depozytów, o których mowa w art. 6 ust. 3. Termin ten nie może jednak przekraczać 3 miesięcy od dnia, w którym właściwe organy dokonują ustalenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. e) ppkt (i), lub dnia, w którym organ sądowy wydaje decyzję, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. e) ppkt (ii).

Państwa członkowskie mogą zdecydować, że do dnia 31 grudnia 2016 r. należy stosować termin spłaty wynoszący 20 dni roboczych, jeżeli po przeprowadzeniu szczegółowej kontroli właściwe organy stwierdzą, iż systemy gwarancji depozytów nie są jeszcze w stanie zagwarantować terminu spłaty wynoszącego pięć dni roboczych, lecz nie krótszego niż tydzień.

Deponent, który zgodnie z art. 6 ust. 3 nie może w sposób nieograniczony dysponować kwotą depozytu, jest spłacany w terminie określonym w akapicie pierwszym. Spłata ta jest uwzględniana przy spłacie osoby uprawnionej w sposób nieograniczony.

1a W przypadku podjęcia przez państwa członkowskie decyzji o zastosowaniu do dnia 31 grudnia 2016 r. terminu spłaty wynoszącego 20 dni roboczych, zgodnie z ust. 1 akapit trzeci, system gwarancji depozytów dokonuje na wniosek deponenta – w terminie pięciu dni roboczych, ale nie krótszym niż tydzień – jednorazowej wypłaty do wysokości 5 000 EUR z jego depozytu kwalifikującego się do spłaty. [Popr. 150/rev]

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- 1b. Spłata lub wypłata, o której mowa w ust. 1, może zostać odroczone w przypadkach, gdy:**
- (a) nie ma pewności co do tego, czy dana osoba posiada tytuł prawny do otrzymania spłaty, lub depozyt jest przedmiotem sporu sądowego;**
  - (b) depozyt podlega sankcjom gospodarczym nałożonym przez rządy krajowe lub organy międzynarodowe;**
  - (c) w ciągu ostatnich 24 miesięcy nie zawarto żadnej transakcji związanej z depozytem (rachunek bankowy jest nieaktywny);**
  - (d) kwota spłaty jest uważana za część tymczasowego wysokiego stanu pozycji zgodnie z definicją w art. 5 ust. 1 lit. a);**
  - (e) kwota spłaty ma zostać wypłacona przez system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z art. 12 ust. 2. [Popr. 75]**

2. Deponenci są spłacani bez konieczności składania wniosku do systemu gwarancji depozytów. Niezbędne w tym celu informacje dotyczące depozytów i deponentów instytucja kredytowa przekazuje tak szybko, jak tego zażąda system gwarancji depozytów.

3. Wszelka korespondencja między systemem gwarancji depozytów a deponentem jest prowadzona w języku urzędowym Unii, używanym przez instytucję kredytową, w której znajduje się gwarantowany depozyt, do korespondencji z deponentem, lub w języku urzędowym czy też jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym znajduje się gwarantowany depozyt. Jeżeli instytucja kredytowa działa bezpośrednio w innym państwie członkowskim, nie ustanowiwszy oddziałów, informacje są przekazywane w języku wybranym przez deponenta w momencie otwarcia rachunku. [Popr. 76]

4. Jeżeli deponentowi lub jakiegokolwiek innej osobie, która ma prawo bądź udział w kwocie depozytu, zostanie zarzucone przestępstwo kryminalne, które ma związek z praniem brudnych pieniędzy w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy 2005/60/EG, to spłaty z systemu gwarancji depozytów dotyczące deponenta, nie naruszając terminu według ust. 1, mogą zostać zawieszane dopóki nie zapadnie odpowiednie orzeczenie. [Popr. 77]

4a. Do spłaty nie dochodzi, jeżeli w ciągu ostatnich 24 miesięcy nie miała miejsca żadna transakcja związana z depozytem, a wartość depozytu jest niższa od kosztów administracyjnych, jakie wiązałyby się ze spłatą. [Popr. 78]

Artykuł 8

Roszczenia wobec systemów gwarancji depozytów

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby deponent miał możliwość, jeśli chodzi o przysługujące mu ~~roszczenie odszkodowawcze, podjęcie kroki prawne~~ **prawo deponenta do roszczenia odszkodowawczego mogło być przedmiotem postępowania** przeciwko systemowi gwarancji depozytów. [Popr. 79]

2. Nie naruszając innych praw na podstawie przepisów prawa krajowego i z zastrzeżeniem ~~ust. 3,~~ systemy, które dokonują płatności w ramach gwarancji depozytów **w oparciu o przepisy krajowe,** są upoważnione w procedurze likwidacji do wstąpienia w prawa deponentów w wysokości dokonanych przez nich płatności.

Roszczenia objęte wstąpieniem w prawa deponentów, o którym mowa w niniejszym ustępie, są zaspokajane w pierwszej kolejności bezpośrednio po roszczeniach deponenta, o których mowa w ust. 1, i przed wszystkimi innymi roszczeniami wobec likwidatora. [Popr. 80]

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

3. Jeżeli systemy gwarancji depozytów udzielają pożyczki innemu systemowi gwarancji depozytów zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 10, udzielające pożyczki systemy gwarancji depozytów są proporcjonalnie do kwoty pożyczki upoważnione w procedurze likwidacji do wstąpienia w prawa deponentów w wysokości dokonanych przez nich płatności.

Wstąpienie w prawa deponentów może nastąpić dopiero z chwilą, gdy pożyczka stanie się wymagalna zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. b). Jeżeli procedura likwidacyjna zostaje zakończona przed tym terminem, wstąpienie w prawa zostaje rozszerzone na przychody z likwidacji, które zostały wypłacone na rzecz systemu udzielającego pożyczki.

Roszczenia objęte wstąpieniem w prawa deponentów, o którym mowa w niniejszym ustępie, są zaspokajane bezpośrednio po roszczeniach deponentów, o których mowa w ust. 1, i przed wszystkimi innymi roszczeniami wobec likwidatora.

4. Państwa członkowskie mogą ograniczyć długość okresu, w którym deponenci, których depozyty nie zostały spłacone lub uznane przez system w terminie określonym w art. 7 ust. 1, mogą wnosić roszczenia o spłatę ich depozytów. Takie ograniczenie okresu jest uzależnione od terminu, w którym prawa, w jakie wstąpił system gwarancji depozytów zgodnie z ust. 2, muszą zostać zgłoszone w ramach procedury likwidacyjnej zgodnie z prawem krajowym.

Ograniczając długość okresu, państwa członkowskie uwzględniają czas, jakiego potrzebuje system gwarancji depozytów na stwierdzenie istnienia tych roszczeń przed dokonaniem zgłoszenia.

Artykuł 9

Finansowanie systemów gwarancji depozytów

1. Państwa członkowskie zapewniają, by systemy gwarancji depozytów dysponowały odpowiednimi systemami służącymi określeniu ich potencjalnych zobowiązań. Dostępne środki finansowe systemów gwarancji depozytów są proporcjonalne do tych zobowiązań.

Systemy gwarancji depozytów pozyskują dostępne środki finansowe z okresowych składek swoich członków, wnoszonych ~~dnia 30 czerwca i 31 grudnia każdego~~ **co najmniej jeden raz w roku**. Nie wyklucza to dodatkowego finansowania z innych źródeł. Jednorazowe opłaty za przyjęcie do systemu nie są pobierane. [Popr. 81]

Dostępne środki finansowe muszą odpowiadać co najmniej poziomowi docelowemu. Jeżeli możliwości w zakresie finansowania są mniejsze niż poziom docelowy, płatności składek są wznawiane ~~przynajmniej~~ **do czasu ponownego osiągnięcia poziomu docelowego. Jeżeli dostępne Składka okresowa uwzględnia w odpowiednim stopniu cykl koniunkturalny i wynosi co najmniej 0,1 % gwarantowanych depozytów. Obowiązek opłacania składek ma zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy kwota funduszy znajdujących się w posiadaniu systemu gwarancji depozytów jest niższa niż poziom docelowy. Po pierwszym osiągnięciu poziomu docelowego oraz kiedy** środki finansowe **dostępne w związku z wypłatą środków** wynoszą mniej niż dwie trzecie poziomu docelowego, składka okresowa nie może być niższa niż 0,25 % ~~kwalityfikujących~~ **się gwarantowanych depozytów.** [Popr. 82]

2. ~~Łączna kwota~~ **Środki finansowe dostępne w ramach systemów gwarancji depozytów i inwestycji systemu związanych z jednym podmiotem nie może przekroczyć** ~~inwestowane przy niewielkim poziomie ryzyka oraz w wystarczająco zróżnicowany sposób i nie przekraczają 5 % dostępnych środków finansowych systemu, o ile w odniesieniu do tych depozytów lub inwestycji nie obowiązuje zerowy poziom wagi ryzyka zgodnie z załącznikiem VI częścią I do dyrektywy 2006/48/WE.~~ **Spółki, które należą do tej samej grupy do celów sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych w rozumieniu dyrektywy Rady 83/349/EWG⁽¹⁾ albo zgodnie z uznanymi międzynarodowymi zasadami rachunkowości, uznaje się za jeden podmiot do celów obliczania w kontekście tego limitu.** [Popr. 83]

(¹) Siódma dyrektywa Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych (Dz.U. L 193, z 18.7.1983, s. 1).

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

3. Jeżeli dostępne środki finansowe systemu gwarancji depozytów są niewystarczające do spłaty deponentów w sytuacji, gdy ich depozyty staną się nierozporządalne, jego członkowie wnoszą składki nadzwyczajne nieprzekraczające 0,5 % ich kwalifikujących się **gwarantowanych** depozytów za rok kalendarzowy. Płatność ta jest dokonywana dzień przed upływem terminu, o którym mowa w art. 7 ust. 1. **[Popr. 84]**

4. Łączna kwota składek, o których mowa w ust. 1 i 2, nie może przekroczyć 1 % kwalifikujących się **gwarantowanych** depozytów za rok kalendarzowy. **[Popr. 85]**

Właściwe organy mogą ~~całkowicie lub częściowo~~ **tyczasowo** zwolnić instytucję kredytową z obowiązku, o którym mowa w ust. 2, jeżeli suma płatności, o których mowa w ust. 1 i 2, zagrażałaby zaspokojeniu roszczeń innych jej wierzycieli. Takie zwolnienie jest nie przyznawane na okres przykracający 6 miesięcy, ale na wniosek instytucji kredytowej może ono zostać udzielone ponownie. **Suma ta zostaje wpłacona w terminie późniejszym, gdy jej płatność nie zagraża już zaspokojeniu roszczeń innych wierzycieli. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, są zasadniczo wykorzystywane do zabezpieczenia i spłaty deponentów zgodnie z niniejszą dyrektywą. Na realizację środków zapobiegawczych i wspierających w rozumieniu niniejszej dyrektywy może być przeznaczona maksymalnie jedna trzecia dostępnych środków finansowych. W takim przypadku w terminie jednego miesiąca system gwarancji depozytów przedkłada właściwemu organowi sprawozdanie, w którym dowodzi, że limit jednej trzeciej dostępnych środków nie został przekroczony.** **[Popr. 86]**

5. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, są zasadniczo wykorzystywane do spłaty deponentów zgodnie z niniejszą dyrektywą.

~~Mogą one jednak być również wykorzystywane w celu finansowania transferu depozytów do innej instytucji kredytowej, pod warunkiem że koszty ponoszone przez system gwarancji depozytów nie przekraczają kwoty objętych gwarancjami depozytów w danej instytucji kredytowej. W takim przypadku w terminie jednego miesiąca od transferu depozytów system gwarancji depozytów przedkłada Europejskiemu Organowi Nadzoru Bankowemu sprawozdanie, w którym dowodzi, że określony wyżej limit nie został przekroczony.~~ **[Popr. 87]**

Państwa członkowskie mogą zezwolić systemom gwarancji depozytów na wykorzystywanie ich środków finansowych w celu zapobiegnięcia upadłości banku, przy braku ograniczenia do finansowania transferu depozytów do innej instytucji kredytowej, jeżeli spełnione są poniższe warunki: **[Popr. 88]**

~~a) środki finansowe systemu przekraczają po zastosowaniu takiego środka 1 % kwalifikujących się depozytów; **[Popr. 89]**~~

~~b) w terminie jednego miesiąca od podjęcia decyzji o zastosowaniu takiego środka system gwarancji depozytów przedkłada Europejskiemu Organowi Nadzoru Bankowemu sprawozdanie, w którym dowodzi, że określony wyżej limit nie został przekroczony. **[Popr. 90]**~~

~~W indywidualnych przypadkach i pod warunkiem zatwierdzenia przez właściwe organy na uzasadniony wniosek danego systemu gwarancji depozytów, wartość procentowa, o której mowa w lit. a), może zostać ustalona między 0,75 % a 1 %. **[Popr. 91]**~~

5a. Systemy gwarancji depozytów mogą wykorzystać dostępne środki finansowe na potrzeby zastosowania środków zapobiegawczych i wspierających ponad próg określony w ust. 5, jeżeli spełnione zostaną następujące warunki:

a) system gwarancji depozytów dysponuje odpowiednimi systemami nadzoru i klasyfikacji ryzyka w stosunku do należących do tego systemu instytucji kredytowych, a także odpowiednimi możliwościami wywierania na nie wpływu;

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- b) *system gwarancji depozytów dysponuje wymaganymi procedurami i strukturami służącymi do wyboru, realizacji i monitorowania środków zapobiegawczych i wspierających;*
- c) *pryżnanie środków zapobiegawczych i wspierających przez system gwarancji depozytów wiąże się z nałożeniem określonych obowiązków na instytucję kredytową, która uzyskała wsparcie. Obowiązki te dotyczą przynajmniej zastrzonego monitorowania ryzyka oraz większych praw w zakresie weryfikacji, przysługujących systemowi gwarancji depozytów;*
- d) *instytucje kredytowe należące do systemu niezwłocznie odprowadzają w formie składek nadzwyczajnych do systemu gwarancji depozytów środki finansowe wykorzystane na realizację środków zapobiegawczych i wspierających, jeżeli zaistnieje potrzeba wypłaty odszkodowania na rzecz deponenta, a środki finansowe pozostające w dyspozycji systemu gwarancji depozytów stanowią mniej niż dwie trzecie poziomu docelowego;*
- e) *w opinii właściwego organu zapewniona została możliwość wniesienia przez instytucje kredytowe należące do systemu składek nadzwyczajnych, o których mowa w lit. d). [Popr. 92]*

5b. Środki finansowe mogą również zostać wykorzystane na realizację działań związanych z uporządkowaną likwidacją instytucji kredytowych, jeżeli koszty ponoszone przez system gwarancji depozytów nie przewyższają wartości gwarantowanych depozytów w przypadku danej instytucji kredytowej. Jeżeli likwidacja przebiega w ten sposób, w terminie jednego miesiąca od transferu depozytów system gwarancji depozytów przedkłada EBA sprawozdanie, w którym potwierdza, że poniesione koszty nie przekroczyły kwoty gwarantowanych depozytów. [Popr. 93]

6. Państwa członkowskie zapewniają, by systemy gwarancji depozytów dysponowały odpowiednimi alternatywnymi mechanizmami finansowania, umożliwiającymi im pozyskanie krótkoterminowego finansowania, jeżeli jest to konieczne w celu zaspokojenia wniesionych przeciwko nim roszczeń.

7. Każde państwo członkowskie informuje **EBA** co miesiąc ~~Europejski Organ Nadzoru Bankowego~~ **kwartał** o kwocie kwalifikujących się depozytów i gwarantowanych depozytów ~~w tym państwie~~ **swoim terytorium** oraz o kwocie dostępnych środków finansowych jego systemów gwarancji depozytów. Informacje te są potwierdzane przez właściwe organy i wraz z tym potwierdzeniem są **przekazywane** w terminie 10 dni po upływie każdego **jednego** miesiąca ~~przekazywane Europejskiemu Organowi Nadzoru Bankowego~~ **EBA**. [Popr. 94]

Państwa członkowskie zapewniają, by informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, były publikowane na stronie internetowej systemów gwarancji depozytów oraz **EBA** co najmniej raz do roku. [Popr. 95]

7a. System gwarancji depozytów przestrzega szczegółowych przepisów dotyczących zarządzania i ustanawia specjalną radę złożoną z wysokich rangą przedstawicieli systemu gwarancji depozytów, jego członków i właściwych organów, którzy opracowują i ustalają przejrzyste wytyczne dotyczące inwestowania dostępnych środków finansowych. Wytyczne te uwzględniają takie czynniki jak dopasowanie czasu trwania, jakość, dywersyfikacja i korelacja inwestycji. [Popr. 96]

Artykuł 10

Wzajemne udzielanie pożyczek przez systemy gwarancji depozytów

1. ~~Państwa członkowskie mogą zezwolić systemom gwarancji depozytów udzielania pożyczek innym systemom gwarancji depozytów~~ w obrębie Unii Europejskiej system ma prawo zaciągania ~~na zasadzie dobrowolności, pożyczek u wszystkich innych systemów gwarancji depozytów, o których mowa w art. 1 ust. 2,~~ jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki: [Popr. 97]

- a) system zaciągający pożyczkę nie jest w stanie wypełnić swoich zobowiązań zgodnie z art. 8 ust. 1 ze względu na wcześniejsze płatności dokonane na podstawie art. 9 ust. 5 ~~akapit pierwszy i drugi~~; [Popr. 87]

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

- b) sytuacja, o której mowa w lit. a) niniejszego akapitu, wynika z braku dostępnych środków finansowych, o których mowa w art. 9;
- c) system zaciągający pożyczkę skorzystał z możliwości zwrócenia się o wniesienie składek nadzwyczajnych, o której mowa w art. 9 ust. 3;
- d) system zaciągający pożyczkę zobowiązuje się prawnie, że pożyczone środki zostaną wykorzystane w celu spłaty roszczeń zgodnie z art. 8 ust 1;
- e) system zaciągający pożyczkę nie jest aktualnie zobowiązany do spłaty pożyczki udzielonej przez inny system gwarancji depozytów zgodnie z niniejszym artykułem;
- f) system zaciągający pożyczkę ~~określa kwotę~~ **informuje właściwe organy o kwocie** żądanej pożyczki; **[Popr. 98]**
- g) łączna kwota pożyczki nie przekracza 0,5 % ~~kwalifikujących się~~ **gwarantowanych** depozytów systemu zaciągającego pożyczkę; **[Popr. 99]**
- h) system zaciągający pożyczkę niezwłocznie informuje EBA i podaje przyczyny, dla których spełnione są warunki określone w niniejszym akapicie, oraz kwotę żądanej pożyczki.

Kwota, o której mowa w lit. f) akapitu pierwszego, jest określana następująco:

~~[kwota gwarantowanych depozytów, które mają zostać spłacone zgodnie z art. 8 ust. 1] — [dostępne środki finansowe + maksymalna kwota składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 9 ust. 3]~~
[Popr. 100]

~~Pozostałe systemy gwarancji depozytów działają jako systemy udzielające pożyczki. W tym celu każde państwo członkowskie, w którym ustanowiony jest więcej niż jeden system, wyznacza system, który działa jako udzielający pożyczki system tego państwa członkowskiego, oraz informuje o tym Europejski Organ Nadzoru Bankowego. Państwo członkowskie może zdecydować czy, a jeśli tak to w jaki sposób, inne systemy gwarancji depozytów ustanowione w tym państwie członkowskim dokonują rekompensaty na rzecz systemu udzielającego pożyczki.~~ **[Popr. 101]**

Systemy gwarancji depozytów, które zgodnie z niniejszym artykułem są zobowiązane do spłaty pożyczki udzielonej przez pozostałe systemy gwarancji depozytów, nie udzielają pożyczek innym systemom gwarancji depozytów.

2. Pożyczka podlega następującym warunkom:

- a) ~~każdy system pożyczka kwotę proporcjonalną do kwoty kwalifikujących się depozytów każdego systemu bez uwzględniania systemu zaciągającego pożyczkę oraz systemów gwarancji depozytów, o których mowa w lit. a). Kwoty są obliczane na podstawie ostatnich potwierdzonych miesięcznych informacji, o których mowa w art. 9 ust. 7;~~ **[Popr. 102]**
- b) system zaciągający pożyczkę spłaca pożyczkę najpóźniej po 5 latach, w tym także w ratach rocznych, przy czym odsetki są należne dopiero w czasie spłaty.
- c) stopa procentowa odpowiada **co najmniej** stopie oprocentowania kredytu lombardowego Europejskiego Banku Centralnego w okresie, na jaki została udzielona pożyczka; **[Popr. 103]**

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

ca) system zaciągający pożyczkę informuje EBA o początkowej stopie procentowej oraz o okresie, na jaki została udzielona pożyczka. [Popr. 104]

~~3. Europejski Organ Nadzoru Bankowego potwierdza, że wymogi określone w ust. 1 są i 2 zostały spełnione, jak również określa obliczone zgodnie z ust. 2 lit. a) kwoty pożyczek, jakie mają zostać udzielone przez każdy system, początkową stopę procentową zgodnie z ust. 2 lit. c) oraz okres, na jaki zostają udzielone pożyczki. [Popr. 105]~~

~~Europejski Organ Nadzoru Bankowego EBA przekazuje udzielającym pożyczki systemom gwarancji depozytów swoje potwierdzenie wraz z informacjami, o których mowa w ust. 1 lit. h). Systemy gwarancji depozytów otrzymują to potwierdzenie i te informacje w ciągu dwóch dni roboczych. Udzielające pożyczki systemy gwarancji depozytów dokonują wypłaty pożyczki na rzecz systemu zaciągającego pożyczkę niezwłocznie, a najpóźniej w ciągu kolejnych dwóch dni roboczych po otrzymaniu tego potwierdzenia i tych informacji. [Popr. 106]~~

5. Państwa członkowskie zapewniają, by składki pobierane przez system zaciągający pożyczkę były wystarczające do spłaty pożyczonej kwoty i jak najszybszego przywrócenia poziomu docelowego.

Artykuł 11

Obliczanie składek na rzecz systemów gwarancji depozytów

1. Składki na rzecz systemów gwarancji depozytów, o których mowa w art. 9, są określane w odniesieniu do każdego członka ~~na podstawie~~ **proporcjonalnie do** poziomu ryzyka, na jakie jest narażony. Instytucje kredytowe wnoszą co najmniej 75 % i maksymalnie ~~200 %~~ **250 %** kwoty, którą jako składkę musiałby wnieść bank o średnim poziomie ryzyka. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że członkowie systemów, o których mowa w art. 1 ust. ~~3 i 4~~ wnoszą niższe składki na rzecz systemów gwarancji depozytów, jednak nie niższe niż 37,5 % kwoty, którą jako składkę musiałby wnieść banko o średnim poziomie ryzyka.

Państwa członkowskie mogą przewidzieć niższe składki dla sektorów mniejszego ryzyka regulowanych w przepisach krajowych. [Popr. 107]

1a. Państwa członkowskie mogą zezwolić, aby wobec wszystkich instytucji kredytowych powiązanych z tym samym organem centralnym na mocy art. 3 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE, jako jednego skonsolidowanego podmiotu, stosowano ocenę ryzyka ustalonego dla organu centralnego i instytucji z nim powiązanych. Państwa członkowskie mogą wymagać, by instytucje kredytowe wniosły minimalną składkę niezależnie od kwoty ich gwarantowanych depozytów. [Popr. 112]

2. ~~Określenie~~ **W załącznikach I i II opisano standardową metodę służącą określeniu** stopnia ryzyka i obliczenie ~~obliczeniu~~ składek opiera się na elementach wymienionych w załącznikach I i II, **które wnoszą do systemu gwarancji kredytów jego członkowie.** [Popr. 108]

3. Ustęp 2 nie ma zastosowania w odniesieniu do systemów gwarancji depozytów, o których mowa w art. 1 ust. 2. [Popr. 109]

(3a) Bez uszczerbku dla ust. 1 i 2 systemy gwarancji depozytów mogą stosować własne alternatywne metody uzależnione od ryzyka, służące do określenia i składek uzależnionych d ryzyka, które wnoszą do systemu gwarancji kredytów jego członkowie. Składki są obliczane proporcjonalnie do ryzyka związanego z działalnością członków i uwzględniają w odpowiednim stopniu profile ryzyka obowiązujące w przypadku różnych modeli prowadzenia działalności. Alternatywna metoda może również uwzględniać pozycje znajdujące się po stronie aktywów bilansu i wskaźniki ryzyka, takie jak adekwatność kapitałową, jakość aktywów oraz płynność.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

Każda alternatywna metoda jest zatwierdzana przez właściwe organy oraz przez EBA i musi być zgodna z wytycznymi opracowanymi przez EBA na mocy art. 11 ust. 5. EBA kontroluje przestrzeganie postanowień wytycznych co najmniej raz na pięć lat i w każdym przypadku, w którym następuje zmiana alternatywnej metody danego systemu gwarancji depozytów. [Popr. 110]

~~4. Komisji przekazuje się upoważnienie do szczegółowego określenia~~**W celu zagwarantowania skutecznego ujednoczenia** definicji i metod opisanych w załączniku II część A. Projekty tych standardów regulacyjnych są przyjmowane zgodnie z art. 7 do 7d [rozporządzenia ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Bankowego]. Europejski Organ Nadzoru Bankowego może opracowywać projekty standardów regulacyjnych, które przedkładane są Komisji.~~ustalenia standardowej metody określonej w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, EBA opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, w razie potrzeby proponujące dostosowanie tych definicji i wyżej wspomnianej metody w celu zagwarantowania pełnej porównywalności i usunięcia niespójnych elementów.~~

EBA przedłoży powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych Komisji do dnia 31 grudnia 2012 r.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. [Popr. 111]

4a. EBA w swoich analizach ryzyka oraz dla celów opracowania projektu regulacyjnych standardów technicznych uwzględnia mechanizmy kontroli zarządzania wprowadzone przez instytucje kredytowe. Organ ten sprawuje również nadzór nad rozpowszechnianiem najlepszych praktyk poprzez ESNF. [Popr. 113]

~~5. Do dnia 31 grudnia 2012 r. Europejski Organ Nadzoru Bankowego publikuje wytyczne~~**zgodnie z art. 16 rozporządzenia (EU) nr 1093/2010, w sprawie stosowania załącznika II część B a także w sprawie alternatywnych metod uzależnionych od ryzyka opracowanych przez systemy gwarancji depozytów zgodnie z art. 8 rozporządzenia ustanawiającego Europejski Organ Nadzoru Bankowego]**~~ust. 3a.~~ [Popr. 114]

Artykuł 12

Współpraca w obrębie Unii

1. Systemy gwarancji depozytów zabezpieczają deponentów oddziałów, jakie instytucje kredytowe utworzyły w innych państwach członkowskich.

2. Deponenci oddziałów ustanowionych przez instytucje kredytowe w innych państwach członkowskich lub oddziałów w państwach członkowskich, w których prowadzi działalność instytucja kredytowa, która uzyskała zezwolenie w innym państwie członkowskim, są spłacani przez system przyjmującego państwa członkowskiego w imieniu systemu państwa członkowskiego pochodzenia. System państwa członkowskiego pochodzenia ~~dokonyuje rekompensaty systemu~~**zapewnia środki niezbędne do tego, aby system** przyjmującego państwa członkowskiego **wypełnił zobowiązania systemu państwa członkowskiego pochodzenia do spłacenia deponentów zgodnie z ust. 1. [Popr. 115]**

System przyjmującego państwa członkowskiego informuje również deponentów, których to dotyczy, w imieniu systemu państwa członkowskiego pochodzenia i jest uprawniony do otrzymywania korespondencji od tych deponentów w imieniu systemu państwa członkowskiego pochodzenia.

3. Jeżeli instytucja kredytowa przestaje być członkiem jednego systemu i przyłącza się do innego systemu, składki wniesione w ciągu ~~6 miesięcy poprzedzających~~**roku poprzedzającego** zakończenie członkostwa są zwracane lub przenoszone **pro rata** do tego innego systemu, **o ile nie są to składki okresowe zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit trzeci lub składki nadzwyczajne zgodnie z art. 9 ust. 3.** Przepis ten nie ma zastosowania, jeżeli instytucja kredytowa została wykluczona z systemu zgodnie z art. 3 ust. 3. [Popr. 116]

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

4. Państwa członkowskie zapewniają, by systemy gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia wymieniały z systemami gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego informacje, o których mowa w art. 3 ust. 7. Stosowane są przy tym ograniczenia określone w tym artykule.

Institucje kredytowe, które chcą dobrowolnie przenieść się z jednego systemu gwarancji depozytów do innego, zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, muszą powiadomić o tym zamiarze z co najmniej sześciomiesięcznym wyprzedzeniem. W tym okresie instytucja kredytowa ma nadal obowiązek wносить składki do pierwotnego systemu gwarancji depozytów, co dotyczy zarówno finansowania ex-ante, jak i ex-post. [Popr. 117]

5. W celu ułatwienia skutecznej współpracy między systemami gwarancji depozytów, ze szczególnym uwzględnieniem niniejszego artykułu i art. 10, systemy gwarancji depozytów lub, tam gdzie to stosowne, właściwe organy zawierają pisemne umowy dotyczące współpracy. Umowy takie uwzględniają wymogi określone w dyrektywie 95/46/WE.

Systemy gwarancji depozytów powiadamiają EBA o istnieniu i treści takich umów. EBA może wydawać opinie na temat takich umów zgodnie z art. 6 ust. 2 lit. f) i art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Jeżeli właściwe organy lub systemy gwarancji depozytów nie mogą osiągnąć porozumienia lub w przypadku sporów dotyczących interpretacji takich umów EBA dokonuje rozstrzygnięcia sporów zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Brak takich umów nie ma wpływu na roszczenia deponentów na mocy art. 8 ust. 2 lub instytucji kredytowych na mocy ust. 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 13

Oddziały instytucji kredytowych mających siedzibę w państwach trzecich

1. Państwa członkowskie badają, czy oddziały instytucji kredytowej z siedzibą poza Unią Europejską (instytucje z państw trzecich) dysponują ochroną równoważną tej, jaka jest przewidziana w niniejszej dyrektywie.

Jeżeli oddziały nie dysponują taką ochroną, państwa członkowskie mogą, z zastrzeżeniem przepisów art. 38 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE, wymagać, by oddziały instytucji kredytowych z państw trzecich przyłączyły się do systemu gwarancji depozytów funkcjonującego na ich terytorium.

1a. W celu zagwarantowania konsekwentnego ujednolicenia stosowania ust. 1 EBA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych, ustanawiając ogólne kryteria równoważności.

EBA przedłoży powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych Komisji do dnia ... .

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych norm technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. [Popr. 118]

2. Deponentom i potencjalnym deponentom oddziałów instytucji kredytowych z państw trzecich, które nie są członkiem systemu działającego w jednym z państw członkowskich, powinny zostać przez instytucję kredytową udostępnione wszystkie informacje o działaniach zabezpieczających ich depozyty.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

3. Informacje wymienione w ust. 2 muszą być dostępne i sformułowane jasno i zrozumiale w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, gdzie utworzono oddział instytucji kredytowej, zgodnie z przepisami prawa krajowego, **a także w innych językach, jeśli deponenci zwrócą się o to i oddział jest w stanie spełnić tę prośbę.** [Popr. 151/rev]

Artykuł 14

Informacje dla deponentów

1. Państwa członkowskie *dopilnowują*, aby instytucje kredytowe udostępniały swoim obecnym i potencjalnym deponentom informacje niezbędne do zidentyfikowania systemu gwarancji depozytów w Unii, do którego należy instytucja kredytowa wraz z oddziałami. Jeżeli depozyt nie jest objęty gwarancją w systemie gwarancji depozytów zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) do g) oraz i) do k) oraz art. 4 ust. 2, instytucja kredytowa powiadamia o tym deponenta; **w takim przypadku instytucja kredytowa daje deponentowi możliwość wycofania depozytów, wraz ze wszystkimi naliczonymi odsetkami i uzyskanymi korzyściami, bez ponoszenia żadnych opłat karnych.** [Popr. 119]

2. Informacje dla potencjalnych deponentów są im udostępniane – oraz przez nich podpisywane – przed zawarciem umowy o przyjęcie depozytu. W tym celu stosowany jest model z załącznika III.

3. Deponenci otrzymują informacje na wyciągach ze swoich rachunków. Informacje te obejmują potwierdzenie, że depozyty są kwalifikującymi się depozytami. Ponadto konieczne jest odniesienie do arkusza informacyjnego w załączniku III wraz z informacją, gdzie można go uzyskać. **Można Arkusz informacyjny zawarty w załączniku III jest również wskaza**~~z~~**z**~~al~~**al**~~cz~~**cz**~~any~~**any** **przynajmniej raz w roku do jednego z wyciągów z rachunku deponentów. Na arkuszu informacyjnym wskazuje się również** stronę internetową właściwego systemu gwarancji depozytów

Strona internetowa systemu gwarancji depozytów musi zawierać informacje niezbędne dla deponentów, w szczególności informacje o przewidzianych niniejszą dyrektywą przepisach dotyczących procesus i warunków gwarantowania depozytów. [Popr. 120]

4. Informacje przewidziane w ust. 1 muszą, zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi danego państwa, być dostępne w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym został utworzony oddział, **a także w innych językach, jeśli deponenci zwrócą się o to i oddział jest w stanie spełnić tę prośbę.** [Popr. 121]

5. Państwa członkowskie ograniczają korzystanie z informacji, o których mowa w ust. 1, 2 i 3 dla celów reklamowych do rzeczowego wskazania systemu gwarantującego produkt, którego dotyczy dana reklama. [Popr. 122]

Instytucje kredytowe ~~będące członkami systemu, o którym mowa w art. 1 ust. 3 i 4,~~ informują deponentów odpowiednio **i w zrozumiały sposób** o zasadach funkcjonowania systemu **gwarancji depozytów. Instytucje kredytowe przedstawiają przy tym deponentom informacje na temat maksymalnego poziomu gwarancji oraz innych kwestii dotyczących systemu gwarancji depozytów.** Takie informacje nie mogą zawierać wskazania na nieograniczony zakres gwarancji depozytów. [Popr. 123]

6. W przypadku połączenia instytucji kredytowych ich deponenci są informowani o połączeniu co najmniej na miesiąc, zanim nabierze ono skutków prawnych. Deponenci są informowani o fakcie, iż z chwilą gdy połączenie staje się skuteczne, wszystkie ich depozyty ulokowane w każdym z łączących się banków są sumowane do celów określenia zakresu ich ochrony w ramach systemu gwarancji depozytów. **Licząc od daty zawiadomienia o fuzji, deponenci będą mieć trzy miesiące na przeniesienie depozytów, wraz ze wszystkimi naliczonymi odsetkami i uzyskanymi korzyściami, w zakresie przekraczającym poziom gwarancji określony w art. 5 ust. 1 do innego banku lub banku o innej nazwie handlowej bez ponoszenia żadnych opłat karnych. W razie przekroczenia kwoty określonej w art. 5 ust. 1 w ciągu tego trzymiesięcznego okresu gwarancja zostanie rozszerzona poprzez przemnożenie kwoty określonej w art. 5 ust. 1 przez liczbę połączonych instytucji kredytowych.** [Popr. 124]

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

6a. W przypadku wystąpienia lub wykluczenia instytucji kredytowej z systemu gwarancji depozytów deponenti tej instytucji zostaną powiadomieni o tym fakcie przez występującą z systemu instytucję kredytową w terminie jednego miesiąca. [Popr. 125]

7. Jeżeli deponent korzysta z bankowości internetowej, informacje, które muszą być udostępniane na mocy niniejszej dyrektywy, są przekazywane **odpowiednimi** środkami łączności ~~elektronicznej~~ w sposób zapewniający zwrócenie na nie uwagi przez deponenta **lub na życzenie deponenta w formie papierowej** [Popr. 126].

7a. Państwa członkowskie zapewniają istnienie stosownych procedur umożliwiających systemom gwarancji depozytów skuteczną wymianę informacji i komunikację z innymi systemami gwarancji depozytów, należącymi do nich instytucjami kredytowymi i właściwymi organami, zarówno w ramach własnej jurysdykcji, jak i w stosownych przypadkach z innymi organami w wymiarze transgranicznym. [Popr. 127]

Artykuł 15

Wykaz instytucji kredytowych, którym udzielono zezwolenia

Komisja podaje **przejrzystość** w sporządzanym przez siebie, zgodnie z art. 14 dyrektywy 2006/48/WE, wykazie instytucji posiadających zezwolenie status każdej instytucji kredytowej w odniesieniu do niniejszej dyrektywy. [Popr. 128]

Artykuł 16

Wykonanie przekazania

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

1a. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 5 ust. 7, powierza się Komisji na czas nieokreślony **od ... (*)**.

1b. Przekazanie uprawnień przewidziane w art. 5 ust. 7 może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w nie uprawnień. Decyzja ta staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.

3. ~~Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w art. 17 i 18. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 5 ust. 7 wchodzi w życie tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.~~ [Popr. 129]

Artykuł 17

~~Odwołanie przekazanych uprawnień~~

~~1.~~ Przekazanie uprawnień przewidziane w art. 16 może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę.

(*) Data wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

~~2. Instytucja, która rozpoczęła wewnętrzną procedurę w celu podjęcia decyzji, czy zamierza ona odwołać przekazanie uprawnień, informuje drugą instytucję i Komisję, odpowiednio wcześniej przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując przekazane uprawnienia, które mogłyby zostać odwołane, oraz możliwe przyczyny tego odwołania.~~

~~3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna natychmiast lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących. Jest ona publikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. [Popr. 130]~~

Artykuł 18

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

~~1. Parlament Europejski i Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie dwóch miesięcy licząc od daty zawiadomienia. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o miesiąc.~~

~~2. Jeśli przed upływem tego terminu ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, jest on publikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz wchodzi w życie z dniem podanym w tym akcie.~~

~~Akt delegowany może zostać opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i wejść w życie przed upływem tego terminu, jeśli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie zamierzają zgłaszać sprzeciwu.~~

~~3. Jeśli Parlament Europejski lub Rada wyrażą sprzeciw wobec aktu delegowanego, nie wchodzi on w życie. Instytucja, która wyraża sprzeciw wobec aktu delegowanego, podaje uzasadnienie. [Popr. 131]~~

Artykuł 19

Przepisy przejściowe

~~1. Składki na rzecz systemów gwarancji depozytów, o których mowa w art. 9, są rozdzielane możliwie równomiernie do czasu osiągnięcia poziomu docelowego, o którym mowa w art. 9 ust. 1 akapit trzeci. [Popr. 132]~~

(1a) W przypadku gdy system gwarancji depozytów nie może w momencie wejścia w życie niniejszej dyrektywy określić gwarantowanych depozytów przez instytucje kredytowe należące do tego systemu, poziom docelowy, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. h), odnosi się do kwalifikujących się depozytów systemu. Od dnia 1 stycznia 2015 r. gwarantowane depozyty staną się podstawą obliczania poziomu docelowego dla wszystkich systemów gwarancji depozytów. [Popr. 133] .

2. Deponenci, którzy posiadają dłużne papiery wartościowe wyemitowane przez tę samą instytucję kredytową oraz zobowiązania wynikające z przyjęć własnych weksli akceptowanych oraz weksli własnych; depozyty, których istnienie może być potwierdzone wyłącznie za pomocą zaświadczenia innego niż wyciąg z rachunku które zostały wystawione na posiadacza, a nie na wskazaną imiennie osobę, depozyty, których kwota główna nie jest spłacana w wartości nominalnej lub których kwota główna jest spłacana w wartości nominalnej jedynie w ramach szczególnej gwarancji lub szczególnego uzgodnienia, udzielonej, względnie udzielonego, przez instytucję kredytową lub osobę trzecią; są informowani, że ich depozyty nie są już objęte ochroną systemu gwarancji depozytów.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

3. Jeżeli po transpozycji niniejszej dyrektywy lub dyrektywy 2009/14/WE do prawa krajowego określone depozyty nie są już, w całości lub częściowo, dłużej objęte ochroną systemów gwarancji depozytów, państwa członkowskie mogą zezwolić na objęcie tych depozytów gwarancją do dnia 31 grudnia 2014 r., jeżeli depozyty te zostały wpłacone przed dniem 30 czerwca 2010 r. Po dniu 31 grudnia 2014 r. państwa członkowskie zapewniają, by żaden system gwarancji nie udzielał wyższych lub bardziej kompleksowych gwarancji niż przewidziane w niniejszej dyrektywie, niezależnie od momentu wpłacenia depozytów.

4. Do dnia ~~31 grudnia 2015 r.~~ **2 stycznia 2014 r.** Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, któremu w razie potrzeby towarzyszy wniosek ustawodawczy, ~~służące określeniu, czy istniejące, w którym poruszy kwestię tego, jak~~ systemy gwarancji depozytów ~~powinny zostać zastąpione jednym systemem dla całej~~ **działające w Unii mogą współpracować, w koordynacji z EBA, za pośrednictwem europejskiego systemu w celu zapobiegania ryzyku wynikającemu z działań o charakterze transgranicznym i w celu ochrony depozytów przed tym ryzykiem.** [Popr. 134]

5. Do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja, przy współpracy z ~~Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego~~ **EBA**, przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat postępów we wdrażaniu niniejszej dyrektywy. W sprawozdaniu tym dokonywana jest w szczególności ocena: ~~możliwości określenia poziomu docelowego na podstawie gwarantowanych depozytów, bez zmniejszania ochrony deponentów.~~

- **poziomu docelowego na podstawie gwarantowanych depozytów, poprzez analizę stosowności ustalonej wartości procentowej lub innych opcji regulacyjnych; w tym kontekście docelowy poziom odzwierciedla wartość należnych niewypłaconych depozytów w ciągu ostatnich dziesięciu lat w stosunku do depozytów gwarantowanych w ramach ustawowego, umownego lub instytucjonalnego systemu ochrony, o którym mowa w art. 80 ust. 8 dyrektywy 2006/48/WE;**
- **skumulowanego efektu zobowiązań regulacyjnych ciężących na instytucjach kredytowych, np. wymogów kapitałowych;**
- **zależności między ustawodawstwem dotyczącym systemów gwarancji depozytów a przyszłym ustawodawstwem w zakresie celów zarządzania antykrzysowego;**
- **wpływu na różnorodność modeli systemów bankowych z myślą o konieczności jej zachowania;**
- **odpowiedności obecnego poziomu gwarancji dla deponentów;**

W sprawozdaniu tym dokonywana jest również ocena, czy kwestie, o których mowa w akapicie pierwszym, zostały potraktowane w sposób pozwalający na utrzymanie ochrony deponentów. [Popr. 135]

Artykuł 20

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1, art. 2 ust. 1 lit. a), c), d), f), h) m), art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 3, art. 3 ust. 5–7, art. 4 ust. 1 lit. d) k), art. 5 ust. 2–5, art. 6 ust. 4–7, art. 7 ust. 1–3, art. 8 ust. 2–4, art. 9–11, art. 12, art. 13 ust. 1–2, art. 14 ust. 1–3, art. 14 ust. 5–7, art. 19 oraz załączników I–III **niniejszej dyrektywy** najpóźniej do dnia 31 grudnia 2012 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą. [Popr. 136]

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

~~W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 9 ust. 1 akapit trzeci, art. 9 ust. 3 i art. 10 do dnia 31 grudnia 2020 r. [Popr. 137]~~

~~W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 7 ust. 1 i art. 9 ust. 5 do dnia 31 grudnia 2013 r. Odsetek kwalifikujących się depozytów, o którym mowa w art. 9 ust. 5 lit. a), nie obowiązuje przed dniem 1 stycznia 2014 r. Do dnia 31 grudnia 2017 r. obowiązuje odsetek w wysokości 0,5%. Po tym dniu i do dnia 31 grudnia 2020 r. obowiązuje odsetek w wysokości 0,75%. [Popr. 138]~~

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą należy odczytywać jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawokrajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 21

Uchylenie

Dyrektywa 94/19/WE wraz z jej późniejszymi zmianami zostaje uchylona ze skutkiem od dnia 31 grudnia 2012 r., bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania dyrektyw wymienionych w załączniku IV

Odesłania do uchylonych dyrektyw należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku V.

Artykuł 22

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 2 ust. 1 lit. b), e) i g), art. 4 ust. 1 lit. a), b) i c), art. 5 ust. 1), art. 6 ust. 1, 2 i 3), art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 ust. 3, art. 14 ust. 4 oraz art. 15–18 stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.

Artykuł 23

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

ZAŁĄCZNIK I

Określenie uzależnionych od ryzyka składek na rzecz systemów gwarancji depozytów

1. Stosuje się następujące wzory:

a) wysokość uzależnionej od ryzyka składki członka systemu

$$C_i = TC * RS_i$$

b) udział członka systemu w ogólnym ryzyku systemu

$$RS_i = \frac{RA_i}{\sum_{k=1}^n RA_k}$$

c) wysokość ważonej ryzykiem składki członka systemu

$$RA_i = CB * \beta_i$$

gdzie:

 C_i wysokość składki i-tego członka systemu

TC łączna kwota składek gromadzonych przez system

 RS_i udział i-tego członka systemu w ogólnym ryzyku systemu RA_i wysokość ważonej ryzykiem składki i-tego członka systemu RA_k wysokość ważonych ryzykiem składek każdego z i członków systemuCB CB podstawa składki (tj. **najpóźniej od dnia 1 stycznia 2015r. gwarantowane depozyty, bądź też – jeżeli wszystkie instytucje należące do systemu nie mogą dokonać ich obliczenia** – kwalifikujące się depozyty) [Popr. 139] β_i współczynnik ryzyka przypisany i-temu członkowi systemu zgodnie z załącznikiem II

2. Stosuje się następujące wzory:

a) łączny wynik członka systemu

$$\rho_i = \frac{3}{4} \rho_i^{\text{COR}} + \frac{1}{4} \rho_i^{\text{SUP}}$$

b) wynik cząstkowy członka systemu w odniesieniu do wskaźników podstawowych

$$\rho_i^{\text{COR}} = \frac{1}{4} [\rho_i^{\text{CA1}} + \rho_i^{\text{AQ1}} + \rho_i^{\text{P1}} + \rho_i^{\text{L1}}]$$

c) wynik cząstkowy członka systemu w odniesieniu do wskaźników uzupełniających

$$\rho_i^{\text{SUP}} = 1/n[\rho_i^{\text{X1}} + \rho_i^{\text{X2}} + \dots + \rho_i^{\text{Xn}}]$$

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

gdzie:

 ρ_i łączny wynik i-tego członka systemu ρ_i^{COR} wynik cząstkowy i-tego członka systemu w odniesieniu do wskaźników podstawowych ρ_i^{SUP} wynik cząstkowy i-tego członka systemu w odniesieniu do wskaźników uzupełniających ρ_i^x zmienna określająca ryzyko i-tego członka systemu w odniesieniu do szczególnego wskaźnika podstawowego lub uzupełniającego przedstawionego w załączniku II

x symbol danego wskaźnika podstawowego lub uzupełniającego

ZAŁĄCZNIK II

Wskaźniki, wyniki i wagi służące do obliczania składek uzależnionych od ryzyka

CZĘŚĆ A

Wskaźniki podstawowe

1. Następujące wskaźniki podstawowe są stosowane do obliczania składek uzależnionych od ryzyka:

Kategoria ryzyka	Wskaźnik	Stosunek
Adekwatność kapitałowa	Pozycje funduszy własnych, o których mowa w art. 57 lit. a) do ca) dyrektywy 2006/48/WE oraz aktywa ważone ryzykiem, o których mowa w art. 76 dyrektywy 2006/48/WE	Fundusze własne
		Aktywa ważone ryzykiem
Jakość aktywów	Kredyty zagrożone	Kredyty zagrożone
		Kredyty brutto
Rentowność	Zwrot z aktywów skorygowany o ryzyko [Popr. 140]	zysk netto
		Średnio aktywa ogółem
Płynność	Do ustalenia przez państwa członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 4	

2. Następujące wyniki są stosowane w celu odzwierciedlenia profilu ryzyka w odniesieniu do wskaźników podstawowych:

Poziom ryzyka	Adekwatność kapitałowa	Jakość aktywów	Rentowność	Płynność
Bardzo niskie ryzyko	1	1	1	1
Niskie ryzyko	2	2	2	2
Średnie ryzyko	3	3	3	3
Wysokie ryzyko	4	4	4	4
Bardzo wysokie ryzyko	5	5	5	5

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

3. Następujące wyniki są przypisywane członkom systemu na podstawie faktycznych wartości wskaźników w danej kategorii ryzyka:

Element	Symbol (x)	$\rho^x = 1$	$\rho^x = 2$	$\rho^x = 3$	$\rho^x = 4$	$\rho^x = 5$
Adekwatność kapitałowa	CA	$x > 12,3 \%$	$12,3 \% \geq x > 9,6 \%$	$9,6 \% \geq x > 8,2 \%$	$8,2 \% \geq x > 7 \%$	$x \leq 7 \%$
Jakość aktywów	AQ	$x \leq 1 \%$	$1 \% < x \leq 2,1 \%$	$2,1 \% < x \leq 3,7 \%$	$3,7 \% < x \leq 6 \%$	$x > 6 \%$
Rentowność	P	$x > 1,2 \%$	$1,2 \% \geq x > 0,9 \%$	$0,9 \% \geq x > 0,7 \%$	$0,7 \% \geq x > 0,5 \%$	$x \leq 0,5 \%$
Płynność	L	Państwa członkowskie mogą określić progi dla każdego ρ^x zgodnie z art. 11 ust. 4				

4. Następujące wagi (współczynniki) ryzyka są przypisywane członkom systemu w zależności od łącznego wyniku:

Łączny wynik (ρ)	$1 < \rho \leq 1,5$	$1,5 < \rho \leq 2,5$	$2,5 < \rho \leq 3,5$	$3,5 < \rho \leq 4,5$	$4,5 < \rho \leq 5$
Współczynnik ryzyka (β)	75 %	100 %	125 %	150 %	200 %

CZĘŚĆ B

Wskaźniki uzupełniające

1. Państwa członkowskie określają wskaźniki uzupełniające służące do obliczania składek uzależnionych od ryzyka. Do tego celu mogą być wykorzystywane również wszystkie lub niektóre z poniższych wskaźników: **[Popr. 141]**

Kategoria ryzyka	Wskaźnik/stosunek	Definicja		
Adekwatność kapitałowa	Kapitał ogółem	Kapitał ogółem		
		Aktywa ważone ryzykiem		
	Nadwyżka kapitałowa (*)	Nadwyżka kapitałowa	lub	Nadwyżka kapitałowa
Aktywa ogółem		Aktywa ważone ryzykiem		
Jakość aktywów	Rezerwa na straty kredytowe	Rezerwa na straty kredytowe	lub	Rezerwa na straty kredytowe
		Przychody netto z tytułu odsetek		Przychody operacyjne
	Aktywa ważone ryzykiem	Aktywa ważone ryzykiem		
		Aktywa ogółem		
Rentowność	Koszty do dochodów	Koszty operacyjne		
		Przychody operacyjne		
	Marża netto	Marża netto		
		Kapitał ogółem		
Płynność	Do ustalenia przez państwa członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 5			

(*) Nadwyżka kapitałowa = Kapitał – fundusze własne wymienione w art. 57 lit. a) do h) dyrektywy 2006/48/WE.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

2. Następujące wyniki są stosowane w celu odzwierciedlenia profilu ryzyka w odniesieniu do wskaźników uzupełniających:

Poziom ryzyka	Adekwatność kapitałowa	Jakość aktywów	Rentowność	Płynność
Bardzo niskie ryzyko	1	1	1	1
Niskie ryzyko	2	2	2	2
Średnie ryzyko	3	3	3	3
Wysokie ryzyko	4	4	4	4
Bardzo wysokie ryzyko	5	5	5	5

3. Następujące wagi (współczynniki) ryzyka są przypisywane członkom systemu w zależności od łącznego wyniku:

Łączny wynik (ρ)	$1 < \rho \leq 1,5$	$1,5 < \rho \leq 2,5$	$2,5 < \rho \leq 3,5$	$3,5 < \rho \leq 4,5$	$4,5 < \rho \leq 5$
Współczynnik ryzyka (β)	75 %	100 %	125 %	150 %	200 %

ZAŁĄCZNIK III

Wzór arkusza informacji dla deponentów

Jeżeli **Państwa** należny i wymagalny depozyt nie został wypłacony przez **Państwa** instytucję kredytową z przyczyn, które są bezpośrednio związane z jej sytuacją finansową, ~~deponent~~ **jako deponent** są **Państwo** spłacani przez system gwarancji depozytów. [Wpisać nazwę produktu] [wpisać nazwę instytucji kredytowej prowadzącej rachunek] jest ~~zasadniczo~~ objęty gwarancją właściwego systemu gwarancji depozytów **zgodnie z dyrektywą 2012/.../UE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemów gwarancji depozytów (*)**. [Popr. 142]

Kwota gwarancji wynosi maksymalnie 100 000 EUR na bank. Oznacza to, że w celu określenia kwoty objętej gwarancją ~~sumowane~~ **dodawane** są wszystkie **Państwa** depozyty ulokowane w tym samym banku. Przykładowo, jeżeli ~~deponent~~ **posiada** **posiadają Państwo** 90 000 EUR na rachunku ~~oszczędnościowym~~ **depozytowym** i ~~20 000 EUR~~ **40 000 EUR** na rachunku bieżącym, spłaconych zostanie **Państwu** jedynie 100 000 EUR. [Popr. 143]

[Tylko w stosownych przypadkach]: Metoda ta jest również stosowana w przypadku, gdy ~~bank~~ **instytucja kredytowa** prowadzi **na rzecz swoich klientów** działalność pod różnymi nazwami handlowymi. [Wpisać nazwę instytucji kredytowej prowadzącej rachunek] działa również pod nazwą [wpisać wszystkie inne nazwy tej samej instytucji kredytowej]. Oznacza to, że ~~suma~~ **każdy ze** wszystkich depozytów ulokowanych w instytucjach działających pod jedną lub wieloma z tych nazw handlowych jest gwarantowana łącznie do wysokości 100 000 EUR. [Popr. 144]

W przypadku wspólnych rachunków górna granica 100 000 EUR stosuje się do każdego z deponentów.

[Tylko w stosownych przypadkach]: Jednakże depozyty na rachunku, do którego dwie lub więcej osób jest uprawnionych jako członkowie spółki osobowej, spółki partnerskiej, stowarzyszenia lub jakiegokolwiek podobnego ugrupowania niemającego osobowości prawnej, są do celów obliczenia górnej granicy wynoszącej 100 000 EUR sumowane i traktowane jako depozyt jednego deponenta.

Zasadniczo depozyty wszystkich klientów indywidualnych i przedsiębiorstw **[o ile w danym państwie członkowskim stosowne: oraz potrzebujących pomocy organów lokalnych]** są chronione przez systemy gwarancji depozytów. O wyjątkach obowiązujących w odniesieniu do określonych depozytów informuje strona internetowa właściwego systemu gwarancji depozytów **[wpisać adres strony internetowej właściwego systemu gwarancji depozytów]**. Na odpowiednie zapytanie również instytucja kredytowa udziela informacji o tym, czy określone produkty są objęte ochroną, czy też nie. Jeżeli depozyty są gwarantowane, ~~bank potwierdza~~ **instytucja kredytowa wskazuje** to również na **Państwa** wyciągu z rachunku. [Popr. 145]

(*) Numer i odniesienie do publikacji niniejszej dyrektywy.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

Właściwym systemem gwarancji depozytów jest [wpisać nazwę oraz adres, telefon, adres poczty elektronicznej i stronę internetową]. Dokonuje on spłaty depozytów (w kwocie do 100 000 EUR) w terminie ~~sześciu tygodni, a od 31 grudnia 2013 r. w terminie tygodnia~~ **pięciu [tylko w stosownych przypadkach: 20] dni roboczych.** [Tylko w stosownych przypadkach: **Na żądanie instytucja gwarancji depozytów dokona wypłaty należności do wysokości 5 000 EUR w terminie pięciu dni roboczych. Od 2017 r. depozyty (do wysokości 100 000 EUR) będą wypłacane w ciągu pięciu dni roboczych.**] [Popr. 146]

Jeżeli spłata depozytów nie nastąpiła w ~~tych powyższych~~ terminach, należy skontaktować się w systemem gwarancji depozytów, ponieważ termin wnoszenia roszczeń ~~może po pewnym czasie upłynąć~~ **upływa po [wpisać właściwy okres mający zastosowanie w danym państwie członkowskim oraz dokładne odniesienie do krajowego aktu prawnego i konkretnego artykułu, w którym określono odnośne przepisy].** Dalsze informacje można uzyskać na następującej stronie internetowej [wpisać adres strony internetowej właściwego systemu gwarancji depozytów]. [Popr. 147]

[Tylko w stosownych przypadkach]: ~~Depozyt jest gwarantowany przez instytucjonalny system~~ **Instytucja kredytowa należy do instytucjonalnego systemu** ochrony, który ~~[nie] jest uznany jako system gwarancji depozytów.~~ Oznacza to, że wszystkie ~~banki~~ **instytucje kredytowe**, które są członkami tego systemu, udzielają sobie wzajemnej pomocy w celu uniknięcia upadłości ~~banku~~. Jeśli mimo tego dojdzie do upadłości ~~banku~~ depozyty zostaną spłacone do wysokości 100 000 EUR **w ramach systemów gwarancji depozytów uznanych na mocy prawa krajowego.** [Popr. 148]

ZAŁĄCZNIK IV

CZĘŚĆ A

Uchylone dyrektywy wraz z ich późniejszymi zmianami (o których mowa w art. 21)

Dyrektywa 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniająca dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty

CZĘŚĆ B

Terminy transpozycji (o których mowa w art. 21)

Dyrektywa	Termin transpozycji
94/19/WE	1.7.1995
2009/14/WE	30.6.2009
2009/14/WE (art. 1 pkt 3 ppkt (i) akapit drugi, art. 7 ust. 1a i ust. 3 oraz art. 10 ust. 1 dyrektywy 94/19/WE zmiennej dyrektywą 2009/14/WE)	31.12.2010

ZAŁĄCZNIK V

Tabela korelacji

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 2009/14/WE	Dyrektywa 94/19/WE
Artykuł 1	—	—
Artykuł 2 ust. 1 lit. a)		Artykuł 1 ust. 1
Artykuł 2 ust. 1 lit. d)		Artykuł 1 ust. 2
Artykuł 2 ust. 1 lit. e)	Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 1 ust. 3

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 2009/14/WE	Dyrektywa 94/19/WE
Artykuł 2 ust. 1 lit. f)		Artykuł 1 ust. 4
Artykuł 2 ust. 1 lit. g)		Artykuł 1 ust. 5
Artykuł 3 ust. 1		Artykuł 3 ust. 1
Artykuł 3 ust. 2		Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 3 ust. 3		Artykuł 3 ust. 3
Artykuł 3 ust. 4		Artykuł 5
Artykuł 3 ust. 6	Artykuł 1 ust. 6 lit. a)	
Artykuł 4 ust. 1 lit. a)–c)		Artykuł 2
Artykuł 4 ust. 1 lit. d)		Artykuł 7 ust. 2, załącznik I pkt 1
Artykuł 4 ust. 1 lit. f)		Artykuł 7 ust. 2, załącznik I pkt 10
Artykuł 4 ust. 1 lit. g)		Artykuł 7 ust. 2, załącznik I pkt 2
Artykuł 4 ust. 1 lit. h)		Artykuł 7 ust. 2, załącznik I pkt 5
Artykuł 4 ust. 1 lit. i)		Artykuł 7 ust. 2, załącznik I pkt 6
Artykuł 4 ust. 1 lit. j)		Artykuł 7 ust. 2, załącznik I pkt 3 i 4
Artykuł 4 ust. 10 lit. k)		Artykuł 7 ust. 2, załącznik I pkt 12
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 1 ust. 3 lit. a)	Artykuł 7 ust. 1
Artykuł 5 ust. 4	Artykuł 1 ust. 3 lit. a)	
Artykuł 5 ust. 6		Artykuł 7 ust. 4 i ust. 5
Artykuł 5 ust. 7	Artykuł 1 ust. 3 lit. d)	
Artykuł 6 ust. 1–3		Artykuł 8
Artykuł 7 ust. 1	Artykuł 1 ust. 6 lit. a)	Artykuł 10 ust. 1
Artykuł 7 ust. 3		Artykuł 10 ust. 4
Artykuł 7 ust. 4		Artykuł 10 ust. 5
Artykuł 8 ust. 1		Artykuł 7 ust. 6
Artykuł 8 ust. 2		Artykuł 11
Artykuł 12 ust. 1		Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 13		Artykuł 6
Artykuł 14 ust. 1–3	Artykuł 1 ust. 5	Artykuł 9 ust. 1
Artykuł 14 ust. 4		Artykuł 9 ust. 2
Artykuł 14 ust. 5		Artykuł 9 ust. 3
Artykuł 15		Artykuł 13
Artykuły 16–18	Artykuł 1 ust. 4	

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

Porozumienie między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczące wzajemnych środków liberalizacyjnych w odniesieniu do produktów rolnych i produktów rybołówstwa ***

P7_TA(2012)0056

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego wzajemnych środków liberalizacyjnych w odniesieniu do produktów rolnych, przetworzonych produktów rolnych oraz ryb i produktów rybołówstwa, a także zastąpienia protokołów 1, 2 i 3 oraz załączników do nich, jak również zmian do Układu Eurośródziemnomorskiego ustanawiającego Stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Królestwem Marokańskim z drugiej strony (15975/2010 – C7-0432/2010 – 2010/0248(NLE))

(2013/C 249 E/33)

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (15975/2010),
  - uwzględniając projekt Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego wzajemnych środków liberalizacyjnych w odniesieniu do produktów rolnych, przetworzonych produktów rolnych oraz ryb i produktów rybołówstwa, a także zastąpienia protokołów 1, 2 i 3 oraz załączników do nich, jak również zmian do Układu Eurośródziemnomorskiego ustanawiającego Stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Królestwem Marokańskim z drugiej strony (15974/2010),
  - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 207 ust. 4 akapit pierwszy oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) podpunkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0432/2010),
  - uwzględniając art. 81 oraz art. 90 ust. 7 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Rybołówstwa (A7-0023/2012),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;
  2. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Królestwa Marokańskiego.

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

Konwencja regionalna w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ***

P7_TA(2012)0061

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. dotycząca projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia (11343/2010 – C7-0207/2011 – 2010/0093(NLE))

(2013/C 249 E/34)

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (11343/2010),
  - uwzględniając projekt regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia (09429/2010),
  - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody, przedstawiony przez Radę na mocy art. 207 ust. 4 akapit pierwszy oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0207/2011),
  - uwzględniając art. 81 i art. 90 ust. 7 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0026/2012),
1. wyraża zgodę na zawarcie konwencji;
  2. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządów i parlamentom stron regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia oraz przewodniczącym Zgromadzenia Parlamentarnego Unii dla Śródziemnomorza.

2013/C 249 E/15	Przyszłość europejskiego programu monitorowania Ziemi (GMES) Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie przyszłości europejskiego programu monitorowania Ziemi (GMES)(2012/2509(RSP))	56
2013/C 249 E/16	Kara śmierci na Białorusi, w szczególności przypadek Dmitrija Konowałowa i Władysława Kowałowa Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie kary śmierci na Białorusi, w szczególności w sprawie Dźmitryja Kanawałaua i Uładzislawa Kawalioua (2012/2539(RSP))	57
2013/C 249 E/17	Egipt - ostatnie wydarzenia Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. Egipt – ostatnie wydarzenia (2012/2541(RSP)) . . .	60
2013/C 249 E/18	Kara śmierci w Japonii Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie kary śmierci w Japonii (2012/2542(RSP))	63

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Parlament Europejski

Środa, 15 lutego 2012 r.

2013/C 249 E/19	Zmiana art. 48 ust. 2 Regulaminu Parlamentu dotyczącego sprawozdań z własnej inicjatywy Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie wprowadzenia zmian w art. 48 ust. 2 Regulaminu Parlamentu Europejskiego dotyczącym sprawozdań z własnej inicjatywy (2011/2168(REG))	66
-----------------	--	----

III Akty przygotowawcze

PARLAMENT EUROPEJSKI

Wtorek, 14 lutego 2012 r.

2013/C 249 E/20	Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) a ochrona praw własności intelektualnej ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie powierzenia Urzędowi Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) niektórych zadań związanych z ochroną praw własności intelektualnej, w tym zwoływania posiedzeń przedstawicieli sektora publicznego i prywatnego w charakterze europejskiego obserwatorium zajmującego się zjawiskiem podrabiania i piractwa (COM(2011)0288 – C7-0136/2011 – 2011/0135(COD))	68
-----------------	---	----

	P7_TC1-COD(2011)0135	
	Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 lutego 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 w sprawie powierzenia Urzędowi Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) zadań związanych z egzekwowaniem praw własności intelektualnej, w tym zwoływania posiedzeń przedstawicieli sektora publicznego i prywatnego w charakterze europejskiego obserwatorium do spraw naruszeń praw własności intelektualnej	69
2013/C 249 E/21	Integracja rejestrów centralnych, rejestrów handlowych i rejestrów spółek ***I	
	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 89/666/EWG, 2005/56/WE i 2009/101/WE w zakresie integracji rejestrów centralnych, rejestrów handlowych i rejestrów spółek (COM(2011)0079 – C7-0059/2011 – 2011/0038(COD)).....	69
	P7_TC1-COD(2011)0038	
	Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 lutego 2012 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/.../UE zmieniającej dyrektywę Rady 89/666/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/56/WE i 2009/101/WE w zakresie integracji rejestrów centralnych, rejestrów handlowych i rejestrów spółek	70
2013/C 249 E/22	Protokół między UE a Gwineą Bissau w sprawie połowów ***	
	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia protokołu uzgodnionego między Unią Europejską a Republiką Gwinei Bissau ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Stronie umowy o partnerstwie w sprawie połowów (15178/2011 – C7-0003/2012 – 2011/0257(NLE))	70
2013/C 249 E/23	Udział Maroka w programach unijnych ***	
	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej zawarcia protokołu do układu euro-śródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Maroka, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Królestwem Maroka dotyczącej ogólnych zasad udziału Królestwa Maroka w programach unijnych (12712/2010 – C7-0430/2010 – 2010/0125(NLE))	71
2013/C 249 E/24	Szczepienia przeciwko chorobie niebieskiego języka ***II	
	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2000/75/WE w zakresie szczepień przeciw chorobie niebieskiego języka (16696/1/2011 – C7-0011/2012 – 2010/0326(COD)).....	72
2013/C 249 E/25	Wymogi techniczne dla poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro ***I	
	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wymogi techniczne dla poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (COM(2010)0775 – C7-0434/2010 – 2010/0373(COD)).....	73
	P7_TC1-COD(2010)0373	
	Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 lutego 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr ustanawiającego wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 924/2009	74
	Załącznik do rezolucji ustawodawczej	74

2013/C 249 E/26	Mianowanie członka Trybunału Obrachunkowego - Baudilio Tome Muguruza - ES Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie powołania Baudilia Tomé Muguruzy na członka Trybunału Obrachunkowego (C7-0015/2012 – 2012/0801(NLE)).....	75
-----------------	--	----

Środa, 15 lutego 2012 r.

2013/C 249 E/27	Islandia, Liechtenstein, Norwegia i Szwajcaria a dorobek Schengen *** Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Uzgodnień między Unią Europejską a Republiką Islandii, Księstwem Liechtensteinu, Królestwem Norwegii oraz Konfederacją Szwajcarską w sprawie udziału tych państw w pracach komitetów wspierających Komisję Europejską w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych w odniesieniu do wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen (07763/2010 – C7-0272/2011 – 2009/0168(NLE)).....	76
-----------------	---	----

2013/C 249 E/28	Wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia państw członkowskich * Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (COM(2011)0813 – C7-0500/2011 – 2011/0390(CNS))	76
-----------------	--	----

2013/C 249 E/29	Dystrybucja żywności wśród osób najbardziej potrzebujących w Unii ***II Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2012 r. dotycząca stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 i rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do dystrybucji produktów żywnościowych wśród osób najbardziej potrzebujących w Unii (18733/1/2011 – C7-0022/2012 – 2008/0183(COD)).....	77
-----------------	---	----

2013/C 249 E/30	Polityka w zakresie widma radiowego ***II Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2012 r. dotycząca stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia wieloletniego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego (16226/1/2011 – C7-0012/2012 – 2010/0252(COD)).....	78
-----------------	--	----

2013/C 249 E/31	Stosunki umowne w sektorze mleka i przetworów mlecznych ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do stosunków umownych w sektorze mleka i przetworów mlecznych (COM(2010)0728 – C7-0408/2010 – 2010/0362(COD)).....	79
-----------------	---	----

P7_TC1-COD(2010)0362

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 15 lutego 2012 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do stosunków umownych w sektorze mleka i przetworów mlecznych.....	80
--	----

Czwartek, 16 lutego 2012 r.

2013/C 249 E/32	Systemy gwarancji depozytów***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemów gwarancji depozytów (wersja przekształcona) (COM(2010)0368 – C7-0177/2010 – 2010/0207(COD)).....	81
-----------------	---	----

P7_TC1-COD(2010)0207

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 lutego 2012 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/.../UE w sprawie systemów gwarancji depozytów (wersja prze-kształcona) ⁽¹⁾ 82

ZAŁĄCZNIK I 114

ZAŁĄCZNIK II 115

ZAŁĄCZNIK III 117

ZAŁĄCZNIK IV 118

ZAŁĄCZNIK V 118

2013/C 249 E/33

Porozumienie między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczące wzajemnych środków liberalizacyjnych w odniesieniu do produktów rolnych i produktów rybołówstwa ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady dotyczącej zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego wzajemnych środków liberalizacyjnych w odniesieniu do produktów rolnych, przetworzonych produktów rolnych oraz ryb i produktów rybołówstwa, a także zastąpienia protokołów 1, 2 i 3 oraz załączników do nich, jak również zmian do Układu Eurośródziemnomorskiego ustanawiającego Stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Królestwem Marokańskim z drugiej strony (15975/2010 – C7-0432/2010 – 2010/0248(NLE)) 120

2013/C 249 E/34

Konwencja regionalna w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. dotycząca projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia (11343/2010 – C7-0207/2011 – 2010/0093(NLE)) 121

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
**I	Procedura współpracy: pierwsze czytanie
**II	Procedura współpracy: drugie czytanie
***	Procedura zgody
***I	Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie
***II	Procedura współdecyzji: drugie czytanie
***III	Procedura współdecyzji: trzecie czytanie

(Typ procedury zależy od podstawy prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki polityczne: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

Poprawki lub zmiany techniczne wprowadzone przez służby językowe: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony zwykłą kursywą; symbol || sygnalizuje skreślenia.

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL